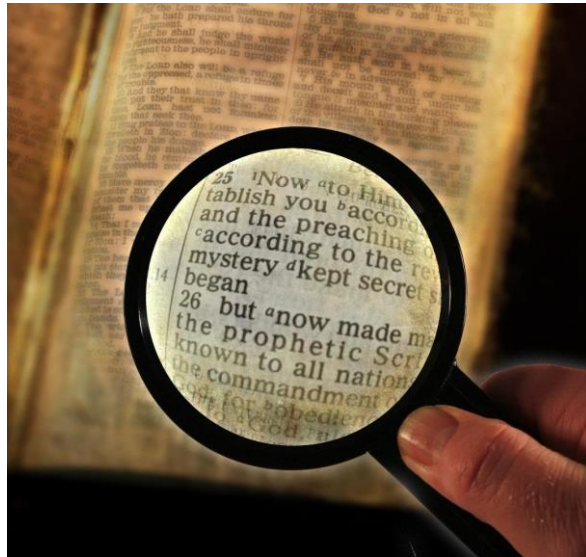


អាថ៌កំបាំងនៃផែនការរបស់ព្រះ

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្វី?

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក?



ដោយ *Bob Thiel, Ph.D.*

រក្សាសិទ្ធិ © 2020/2021/2022 ដោយ សៀវភៅ ណាសាវ៉ែន. ISBN 978-1-64106-066-0. កំណែ 1.6.
កូនសៀវភៅដែលផលិតសម្រាប់៖ ការបន្តសាសនាចក្រនៃព្រះ និងអ្នកជោគជ័យ
ដែលជាសាធិវកម្មតែមួយគត់។ 1036 វ. មហាវិថី, ឆ្នេរ, កាលីហ្វ័រញ៉ា, 93433 សហរដ្ឋអាមេរិក។

សម្រង់បទគម្ពីរភាគច្រើនត្រូវបានយកចេញពី ស្តេច លោក លោក ថ្មីកំណែ (ថ្មីម៉ាស ណិលសុន, រក្សាសិទ្ធិ
© 1997; ប្រើដោយការអនុញ្ញាត) ពេលខ្លះអក្សរកាត់ជា NKJV,
ប៉ុន្តែជាធម្មតាបង្ហាញដោយគ្មានអក្សរកាត់។

ឯកសារនេះត្រូវបានសរសេរដំបូងជាភាសាអង់គ្លេស
ហើយត្រូវបានបកប្រែដោយនរណាម្នាក់ដែលមិនមែនជាផ្នែកនៃសាសនាចក្របន្តនៃព្រះ. ក្នុងករណីមាន
ភាពមិនច្បាស់លាស់លើចំណុចដែលបានបកប្រែមួយចំនួន សូមយោងទៅលើកំណែភាសាអង់គ្លេស
ដើមដែលត្រូវបានភ្ជាប់នៅ ccog.org

មាតិកា

1. ផែនការរបស់ព្រះគឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន
2. ហេតុអ្វីបានជាការបង្កើត? ហេតុអ្វីមនុស្ស? ហេតុអ្វីបានជាសាតាំង?
តើការពិតគឺជាអ្វី? តើអ្វីជា អាថ៌កំបាំងនៃការសម្រាក និងអំពើបាប?
3. តើសាសនាពិភពលោកបង្រៀនអ្វីខ្លះ?
4. ហេតុអ្វីព្រះអនុញ្ញាតឱ្យមានទុក្ខ?
5. ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក?
6. មានផែនការរយៈពេលវែង
7. សេចក្តីអធិប្បាយ

ព័ត៌មានបន្ថែម

1. ផែនការរបស់ព្រះគឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន

ព្រះគម្ពីរជ្រៀម៖

^១ កាលឆើមដំបូង ព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី។ (លោកុប្បត្តិ 1:1, NKJV នៅទូទាំងលើកលែងតែមានការបញ្ជាក់ផ្សេងពីនេះ)

តែហេតុអ្វី?

តើអ្វីជាអត្ថន័យនៃជីវិត?

ពេញមួយសម័យកាល មនុស្សបានដឹងដូចៗ តើមានគោលបំណងអ្វីនៅលើផែនដីនេះ?

ហើយប្រសិនបើមាន តើវាជាអ្វី?

ដោយស្មានថាមានព្រះ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បង្កើតអ្វី?

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតមនុស្ស? ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក?

តើជីវិតរបស់អ្នកមានគោលបំណងទេ?

រឿងផ្សេងគ្នា និងសាសនាផ្សេងគ្នាមានទស្សនៈរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ តើពួកគេស្របនឹងគម្ពីរឬ?

តើអ្វីជាការពិត?

ផ្នែកមួយនៃការពិតគឺថាផែនការរបស់ព្រះគឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន។ សូមកត់សម្គាល់អ្វីមួយដែលគម្ពីរជ្រៀមអំពីរឿងនោះ៖

²⁵ ឥឡូវនេះ ចំពោះទ្រង់ដែលអាចបង្កើតអ្នកតាមដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំ និងការប្រកាសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយយោងតាម ការបើកសម្តែងនៃអាថ៌កំបាំងដែលបានរក្សាទុកជាសម្ងាត់ចាប់តាំងពីពិភពលោកបានចាប់ផ្តើម ²⁶ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះបានបង្ហាញឱ្យឃើញហើយ ដោយបទគម្ពីរទំនាយ បានធ្វើឱ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ស្គាល់ ស្របតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច សម្រាប់ការគោរពតាមសេចក្តីជំនឿ ²⁷ សូម លើកតម្កើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជារៀងរហូត។ អាម៉ែន (រ៉ូម ១៦:2៥-27)

ព្រះគម្ពីរប្រាប់អំពីអាថ៌កំបាំងដែលត្រូវបានរក្សាទុកជាសម្ងាត់ចាប់តាំងពីពិភពលោកចាប់ផ្តើម ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងគម្ពីរទំនាយ—«ពាក្យនៃសេចក្តីពិត» (2 ជីម៉ូថេ 2:១៥; យ៉ាកុប ១:១៨)។

ព្រះគម្ពីរសំដៅទៅលើអាថ៌កំបាំងជាច្រើនដូចជាអាថ៌កំបាំងនៃនគរព្រះ (ម៉ាកុស ៤:១១) អាថ៌កំបាំងនៃព្រះគុណ (អេភេសូរ ៣:១-៥) អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីជំនឿ (១ ជីម៉ូថេ ៣:៩) អាថ៌កំបាំងនៃទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ (អេភេសូរ 5: 28-33), អាថ៌កំបាំងនៃភាពគ្មានច្បាប់ (2 ថែស្លាឡូនីច 2: 7), អាថ៌កំបាំងនៃការរស់ឡើងវិញ (1 កូរិនថូស 15: 51-54), អាថ៌កំបាំងនៃព្រះគ្រីស្ទ (អេភេសូរ 3: 4) ។ អាថ៌កំបាំងនៃព្រះរូបិកា (កូរ៉ូស 2:2) អាថ៌កំបាំងនៃព្រះ (កូរ៉ូស 2:2; វិវរណៈ ១០:៧) និងសូម្បីតែអាថ៌កំបាំងបាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ (វិវរណៈ ១៧:៥)។

សៀវភៅនេះត្រូវបានសរសេរឡើងសម្រាប់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍លើការពិត
«ដើម្បីឲ្យពួកគេមានទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់បែបយ៉ាងដែលការធានានាំមកក្នុងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីចំ
ណេះដឹងអំពីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះ»(កូរ៉ុស 2:2, NET)។

ទោះជាព្រឹត្តិបត្រនេះអាចធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនភ្ញាក់ផ្អើលក៏ដោយ
ក៏អ្នកសរសេរសៀវភៅដំណឹងល្អទាំងបីនាក់បានកត់ត្រាថា ព្រះយេស៊ូវមិនបាននិយាយជាពាក្យប្រស្នា
ដើម្បីឲ្យមនុស្សយល់កាន់តែច្បាស់។ ពួកគេបានកត់ត្រាថា ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា ទ្រង់មានបន្ទូលជា
ពាក្យប្រស្នាដើម្បីរក្សាអាថ៌កំបាំងនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះដល់មនុស្សជាច្រើនដែលមិនស្គាល់ (ម៉ាថាយ
១៣:១១; ម៉ាកុស ៤:១១ -១2; លូកា ៨:១០) នៅសម័យនេះ។

សារកប៉ុលបានសរសេរថា អ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់គឺជា « អ្នកបម្រើនៃអាថ៌កំបាំងនៃព្រះ » (កូរិនថូស ទី១
៤:១; ស.

តើអ្នកចាប់អារម្មណ៍ចង់ដឹងបន្ថែមអំពីអាថ៌កំបាំងជាច្រើនដែលព្រះគម្ពីរប្រាប់ទេ?

ចង់ដឹងទេថា ហេតុអ្វីព្រះបានបង្កើតអ្វី?

តើអ្នកចង់ដឹងទេថា ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក?

បាទ មនុស្សជាច្រើនមានគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន។

តើមានវិធីឲ្យអ្នកដឹងពិតទេ?

អស់អ្នកដែលស្ម័គ្រចិត្តជឿព្រះគម្ពីរលើទំនៀមទម្លាប់របស់មនុស្សអាចដឹង។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយសារទិដ្ឋភាពជាមូលដ្ឋានភាគច្រើននៃផែនការរបស់ព្រះ
គឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់ភាគច្រើន សូមចំណាយពេលអានសៀវភៅទាំងមូល
ហើយតាមដែលអ្នកចង់បាន ដើម្បីរកមើលបទគម្ពីរមួយចំនួនដែលទើបតែដកស្រង់ (ផ្ទុយពី
ដកស្រង់ទាំងស្រុង) សម្រាប់ការបញ្ជាក់បន្ថែម។

អាថ៌កំបាំងអាចត្រូវបានគេដឹងដោយការយល់ពីបទគម្ពីរទំនាយសម្រាប់អ្នកដែលគោរពប្រតិបត្តិក្នុង
សេចក្តីជំនឿ។

ប៉ុន្តែគេមិនទាន់ត្រូវបានគេស្គាល់គ្រប់គ្នាក្នុងសម័យនេះទេ គ្រាន់តែប៉ុណ្ណោះ។
ទៅកាន់អ្នកដែលឥឡូវនេះហៅថា:

11 ... « វាត្រូវបានប្រទានដល់អ្នកដើម្បីដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃនគរព្រះ; រីឯអ្នកដែលនៅខាងក្រៅ
វិញ អ្វីៗទាំងអស់កើតឡើងដោយពាក្យប្រស្នា» (ម៉ាកុស ៤:១១)។

25 បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនប្រាថ្នាចង់អោយអ្នកល្ងង់អំពីអាថ៌កំបាំងនេះឡើយ
ក្រែងលោកអ្នកគួរតែមានប្រាជ្ញាតាមគំនិតរបស់អ្នកផ្ទាល់
ភាពងងឹតងងល់មួយផ្នែកបានកើតឡើងចំពោះអ៊ីស្រាអែល
រហូតដល់ភាពពេញលេញនៃសាសន៍ដទៃបានចូលមក។ (រ៉ូម ១១:2៥)

7 ប៉ុន្តែយើងនិយាយពីប្រាជ្ញារបស់ព្រះក្នុងអាថ៌កំបាំង ជាប្រាជ្ញាដែលលាក់កំបាំង ដែលព្រះបាន តាំងតាំងពីមុនសម័យកាលសម្រាប់សិរីល្អរបស់យើង (១កូរិនថូស 2:៧)។

សម្រាប់កាន់តែពិសេសអំពី « អាថ៌កំបាំងនៃនគរព្រះ » និង « អាថ៌កំបាំងនៃដំណឹងល្អ » (អេភេសូរ 6:19) អ្នកក៏អាចពិនិត្យមើលកូនសៀវភៅ ដំណឹងល្អនៃព្រះរាជាណាចក្រព្រះរបស់យើងដែលមាននៅគេហទំព័រ ccog.org ក្នុង 100 ភាសាផ្សេងគ្នា ។ ទាក់ទងនឹង "ភាពពេញលេញនៃសាសន៍ដទៃ" សូមពិនិត្យមើលសៀវភៅឥតគិតថ្លៃ ការផ្តល់ជូនជាសកលនៃការសង្គ្រោះ; Apokatastasis: តើព្រះអាចជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលបាក់បង់នៅក្នុងយុគសម័យខាងមុខបានទេ? ព្រះគម្ពីររាប់រយបង្ហាញអំពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ ក៏មាននៅលើអ៊ីនធឺណិតនៅគេហទំព័រ www.ccog.org ។

សាវកប៉ូលបានសរសេរថា:

៨ ចំពោះខ្ញុំ ដែលទាបជាងអ្នកដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់នោះ ព្រះគុណនេះត្រូវបានប្រទានមក ដើម្បីឲ្យខ្ញុំផ្សព្វផ្សាយក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃអំពីទ្រព្យសម្បត្តិដែលមិនអាចស្វែងរកបានរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ ៩ និងដើម្បីធ្វើឲ្យទាំងអស់គ្នាឃើញពីអ្វីដែលជាចំណងមេត្រីភាពនៃអាថ៌កំបាំង ដែលមកពី ការចាប់ផ្តើមនៃយុគសម័យត្រូវបានលាក់នៅក្នុងព្រះដែល បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ 10 ក្នុងគោលបំណងថាឥឡូវនេះ ប្រាជ្ញាដ៏ច្រើននៃព្រះអាចនឹងត្រូវបានស្គាល់ដោយសាសនាចក្រដល់កំពូល និងអំណាចនានានៅស្ថានសួគ៌ 11 តាមគោលបំណងដ៏អស់កល្បដែលទ្រង់បានសម្រេចនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវជាអម្ចាស់នៃយើង 12 ដែលយើងមានសេចក្តីក្លាហាន និង ចូលដោយមានទំនុកចិត្តតាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើទ្រង់។ (អេភេសូរ ៣:៨-១2)

25 ... ខ្ញុំបានក្លាយជាអ្នកបម្រើមួយរូប ស្របតាមការចាត់ចែងពីព្រះ ដែលបានប្រទានមកខ្ញុំសម្រាប់អ្នក ដើម្បីបំពេញតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ 26 អាថ៌កំបាំងដែលលាក់កំបាំងពីសម័យកាល និងពីជំនាន់ជាច្រើន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ហើយ។ 27 ចំពោះពួកគេ ព្រះសព្វព្រះទ័យ នឹងធ្វើឲ្យគេដឹងនូវអ្វីដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិនៃសិរីល្អនៃអាថ៌កំបាំងនេះក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ដែលជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ជាសេចក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អ (កូរ៉ុនថូស ១:2៥-2៧)

មាន "ទ្រព្យសម្បត្តិ" ជាច្រើនដែល "មិនអាចស្វែងរកបាន" ដោយគ្មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ទាំងនេះគឺជា អាថ៌កំបាំងក្នុងព្រះគម្ពីរដ៏សំខាន់ដែលត្រូវបានលាក់ទុកយូរមកហើយ។

នៅសតវត្សរ៍ទី 2 ប៊ីស្សុព / គ្រូគង្វាល ប៉ូលីកាបនៃ ស្ទ័រណាបានសរសេរអំពី "អាថ៌កំបាំងព្យាករណ៍នៃការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ" (ប៉ូលីកាប, បំណែកទី វិចទ័រនៃ កាពូ។ បកប្រែដោយ, 2006; ព័ត៌មានលម្អិតអំពីអាថ៌កំបាំងទាក់ទងនឹងការយាងមករបស់ទ្រង់អាចរកបាន នៅក្នុងសៀវភៅអនឡាញដោយឥតគិតថ្លៃដែលមាននៅគេហទំព័រ www.ccog.org ដែលមានចំណង ជើងថា៖ ភស្តុតាងព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះមេស៊ី។

ដូចគ្នានេះផងដែរនៅក្នុង សតវត្សរ៍ទី 2 ប៊ីស្សុព / គ្រូគង្វាល បញ្ចេ៖ និង មេលីតូ បានសរសេរថាគ្រូសង្ឃបានយល់អំពីអាថ៌កំបាំងព្រះគម្ពីរផ្សេងៗ (ឧទាហរណ៍ បញ្ចេ៖ អេភេសូរ ; មេលីតូ's បុណ្យចម្លង) ។

ព្រះយេស៊ូវ និងពួកសាវកបានពន្យល់អំពីអាថ៌កំបាំងមួយចំនួននេះដល់អ្នកដែលបានក្លាយជា គ្រីស្តបរិស័ទសម័យដើម។ យើងនៅក្នុង សាសនាចក្រ បន្ត នៃព្រះខិតខំធ្វើវាឱ្យនេះសម្រាប់អ្នកដែល ចង់មើល។

ធម្មជាតិនៃព្រះ:

ការយល់ដឹងបន្តិចអំពីលក្ខណៈនៃព្រះនឹងជួយយើងឱ្យយល់កាន់តែច្បាស់អំពីអាថ៌កំបាំងនៃផែនការរបស់ ទ្រង់។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា « ព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ » (យ៉ូហានទី ១ ៤:១៦) « ព្រះទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណ » (យ៉ូហាន ៤:២៤) « ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ល្អ » (ណាហ្វិម ១:៧ ព្រះគម្ពីរជាភាសាអង់គ្លេសពិភពលោក) គ្រប់ទាំង អំណាច (យេរេមា ៣២) : ១៧,២៧) គ្រប់ទាំងការដឹង (អេសាយ ៤៦:៩-១០) ហើយទ្រង់ស្ថិតនៅអស់កល្ប ជានិច្ច (អេសាយ ៥៧:១៥)។

សាវកប៉ូលបានសរសេរថា:

7 នៅក្នុងទ្រង់ យើងមានការប្រោសលោះតាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ការអត់ទោសបាប
ស្របតាមភាពសម្បូរបែបនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់ 8
ដែលទ្រង់បានធ្វើឱ្យមានបរិបូណ៌មកលើយើងដោយប្រាជ្ញា និងការប្រុងប្រយ័ត្ន 9
ដោយបានធ្វើឱ្យយើងដឹងអំពីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ស្របតាម
សេចក្តីរីករាយរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់មានគោលបំណងនៅក្នុងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ 10
ដើម្បីនៅក្នុងគ្រាកាន់កាប់ត្រួតត្រានៃពេលវេលាដែលទ្រង់អាចប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងគ្រប់អ្វីៗទាំង
អស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ត ទាំងនៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី - នៅក្នុងទ្រង់។ (អេភេសូរ ១:៧-១០)

សូមកត់ចំណាំថា ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះគឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន (អ្នកដែលមិនបានហៅ ឥឡូវនេះ) ជាសំខាន់រហូតដល់គ្រាកាន់កាប់ត្រួតត្រានៃគ្រាពេញលេញ — ដែលនឹងមកដល់ភាគច្រើន បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញដែលបានព្យាករណ៍។

យ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះជាយូរមកហើយបានដាក់ចេញនូវទិដ្ឋភាពនៃផែនការរបស់ទ្រង់:

99 ឱវាទរបស់ព្រះអម្ចាស់ស្ថិតនៅជារៀងរហូត ជាផែនការនៃចិត្តរបស់ទ្រង់ដល់គ្រប់ជំនាន់។ (ទំនុកដំកើង ៣៣:១១)

18 ដោយដឹងថាអ្នកមិនត្រូវបានប្រោសលោះដោយរបស់ដែលពុករលួយ ដូចជាប្រាក់ ឬមាស ពីការប្រព្រឹត្តទុក្ខគ្មានគោលដៅរបស់អ្នកដែលបានទទួលដោយប្រពៃណីពីបុព្វបុរសរបស់អ្នក 19
ប៉ុន្តែដោយព្រះលោហិតដ៏រិសេសរបស់ព្រះគ្រីស្ត ដូចជាកូនចៀមដែលគ្មានកំហុស
និងគ្មានកន្លែង។ 20 ទ្រង់ពិតជាបានត្រូវតែងតាំងជាមុនមុនការចាប់កំណើតនៃពិភពលោក
ប៉ុន្តែបានសម្តែងនៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់នេះសម្រាប់អ្នក។ (ពេត្រុសទី១ ១:១៨-២០)

៨ អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងថ្វាយបង្គំវា (សត្វតិរច្ឆាន) ដែលឈ្មោះរបស់វាមិនត្រូវបាន សរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតនៃកូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់តាំងពីកំណើតពិភពលោកមក។ (វិវរណៈ ១៣:៨)

ការពិតដែលព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា កូនចៀម មានន័យថា ព្រះយេស៊ូវ (យ៉ូហាន ១:2៩, ៣៦) មានបំណងសម្លាប់តាំងពីដើមដំបូងមក បង្ហាញថា ព្រះដឹងថាមនុស្សនឹងធ្វើបាប ហើយទ្រង់មានផែនការជាយូរមកហើយ។

ព្យាករណ៍អេសាយត្រូវបានបំផុសគំនិតឱ្យកត់ត្រាអំពីភាពប្រាកដប្រជានៃផែនការរបស់ព្រះ ៖

⁸ «ចូរនឹកចាំអំពីសេចក្តីនេះ ហើយបង្ហាញខ្លួនជាមនុស្សប្រុស។ ចូរនឹកចាំក្នុងចិត្ត ឱពួកអ្នករំលង អើយ! ⁹ ចូរនឹកចាំពីរឿងពីបុរាណ ដ្បិតខ្ញុំជាព្រះ ហើយគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ។ យើងជាព្រះ ហើយ គ្មានអ្នកណាដូចខ្ញុំឡើយ ¹⁰ ដោយប្រកាសពីទីបញ្ចប់តាំងពីដើមមក ហើយតាំងពីបុរាណកាលការ ដែលមិនទាន់បានធ្វើដោយពោលថា <ឱវាទរបស់អញនឹងនៅដដែល ហើយអញនឹងធ្វើតាម សេចក្តីពេញចិត្ត > ¹¹ បក្សីព្រៃពិទិសខាងកើត បុរសដែលប្រតិបត្តិតាមឱវាទរបស់យើង មកពី ស្រុកឆ្ងាយ។ ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំបាននិយាយវាហើយ។ ខ្ញុំក៏នឹងនាំវាឱ្យកន្លងផុតដែរ។ ខ្ញុំបានកំណត់វា; ខ្ញុំក៏នឹងធ្វើវាដែរ។ (អេសាយ ៤៦:៨-១១)

¹² ឱវាទរបស់ព្រះអម្ចាស់ស្ថិតនៅជារៀងរហូត ជាផែនការនៃចិត្តរបស់ទ្រង់ដល់គ្រប់ជំនាន់។ (ទំនុកដំកើង ៣៣:១១)

ផែនការរបស់ព្រះនឹងកើតឡើង។

ពិចារណាផងដែរដូចខាងក្រោម:

¹⁶ ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់លោកិយដល់ម្តេចបានជាទ្រង់បានប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែមួយ ដើម្បី ឱ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ¹⁷ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់មិនបានចាត់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់មកក្នុងលោកិយនេះ ដើម្បីឃ្នោលទោសលោកិយទេ គឺដើម្បីអោយលោកិយបានសង្គ្រោះតាមរយៈទ្រង់ (យ៉ូហាន 3:16-17)។

ឥឡូវនេះ យើងឃើញលក្ខណៈមួយចំនួនរបស់ព្រះ ដូចជាទ្រង់ល្អ ជាអ្នករៀបចំផែនការ និងជាសេចក្តីស្រឡាញ់៖ នេះគួរតែជួយយើងឱ្យយល់កាន់តែច្បាស់អំពីទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្តជាមូលដ្ឋានរបស់ទ្រង់ អំពីមូលហេតុដែលទ្រង់បានធ្វើអ្វីមួយ។

អ្នកគឺជាមនុស្សសំខាន់។ អ្នកសំខាន់! ព្រះស្រឡាញ់អ្នកផ្ទាល់។ ហើយមានគម្រោងសម្រាប់អ្នកផ្ទាល់។

2. ហេតុអ្វីបានជាការបង្កើត?

ហេតុអ្វីមនុស្ស?

ហេតុអ្វីបានជាសាតាំង?

តើការពិតគឺជាអ្វី?

តើអ្វីជា

អាថ៌កំបាំងនៃការសម្រាក និងអំពើបាប?

សំណួរដ៏ធំបំផុតមួយដែលទស្សនវិទូមានពេញមួយសម័យកាលគឺ មួយទៀតគឺ "ហេតុអ្វីបានជាមានអ្វី?"

"ហេតុអ្វីបានជាយើងនៅទីនេះ?"

ចម្លើយជាមូលដ្ឋានចំពោះសំណួរទាំងនេះអាចរកបាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ព្រះគម្ពីរ។

ខណៈពេលដែលមានគំនិតផ្សេងៗគ្នាអំពីប្រភពដើមនៃសកលលោក

មានការឯកភាពគ្នាក្នុងចំណោមអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រជាច្រើន

ក៏ដូចជាអ្នកកាន់សាសនាថា

មនុស្សយើងសុទ្ធតែមានម្តាយដូចគ្នា (ទោះបីជាមានជម្លោះថាតើវាទៅឆ្ងាយប៉ុណ្ណាក៏ដោយ)។

សៀវភៅលោកុប្បត្តិ

យើងទទួលបានគំនិតមួយចំនួនអំពីមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតអ្វីទាំងអស់នៅក្នុងសៀវភៅទីមួយនៃ ព្រះគម្ពីរ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ជាទូទៅថាជាលោកុប្បត្តិ។

ម្តងហើយម្តងទៀត សៀវភៅលោកុប្បត្តិ បង្ហាញថា ព្រះបានទតឃើញអ្វីដែលទ្រង់បានបង្កើតជាការល្អ (លោកុប្បត្តិ ១:៤, ១០, ១២, ១៨, ២១, ២៥, ៣១)។ ហើយគម្ពីរអេសាយក្រោយមកប្រាប់យើងថា ព្រះបានបង្កើត ផែនដីឱ្យមានមនុស្សរស់នៅ (អេសាយ ៤៥:១៨)។

លោកុប្បត្តិបង្រៀនរឿងនេះអំពីព្រះដែលបង្កើតមនុស្ស៖

²⁶ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរយើងបង្កើតមនុស្សឱ្យមានរូបរាងដូចយើង។ សូមឱ្យគេមាន អំណាចលើត្រីសមុទ្រ លើសត្វស្លាបលើអាកាស និងលើហ្វូងសត្វ លើផែនដីទាំងមូល និងលើគ្រប់ សត្វល្អិតដែលលូនលើផែនដី»។

²⁷ ដូច្នេះ ព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់។ នៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះ ទ្រង់បានបង្កើតគាត់។ បុរសនិងស្ត្រី ទ្រង់បានបង្កើតពួកគេ។ ²⁸ បន្ទាប់មក ព្រះបានប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយព្រះ មានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរបង្កើតផលឱ្យបានច្រើនឡើង។ បំពេញផែនដីហើយកម្ចាត់វា; មាន អំណាចលើត្រីសមុទ្រ លើសត្វស្លាបលើអាកាស និងលើគ្រប់ភារៈរស់នៅលើផែនដី»។

²⁹ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ «មើលចុះ យើងបានឱ្យអ្នករាល់គ្នានូវស្មៅដែលផ្តល់គ្រាប់ពូជដែល មាននៅលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូល និងគ្រប់ដើមឈើដែលមានគ្រាប់ផ្លែ។ វានឹងក្លាយជាអាហារសម្រាប់អ្នក។ ^{៣០} ហើយ ដល់គ្រប់សត្វទាំងឡាយនៃផែនដី ដល់គ្រប់សត្វស្លាប ក្នុងអាកាស និងដល់គ្រប់ទាំងអស់ដែលលូនមកលើផែនដី ដែលមានជីវិត នោះខ្ញុំបានឱ្យគ្រប់ ស្មៅបៃតងជាអាហារ»; ហើយវាគឺដូច្នោះ។ (លោកុប្បត្តិ ១:2៦-៣០)

ព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមប្រភេទព្រះ មិនមែនតាមប្រភេទសត្វទេ។ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតអង្គទ្រង់ឡើង វិញ (ម៉ាទ្សាតិ 2:១៥)។ យើងឃើញថាមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងរូបរាងកាយបន្តិចនៃព្រះ ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើអ្វីៗនៅលើផែនដី (ហេព្រើរ 2:5-8) ហើយបទគម្ពីរផ្សេងទៀតបង្ហាញថាការខូចទ្រង់ទ្រាយគឺជាផ្នែកនៃផែនការ (សូមមើល យ៉ូហានទី 1 3:2)។

តើមនុស្សនិងការបង្កើតអាក្រក់ទេ?

ទេ ខបន្ទាប់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិប្រាប់យើងថា:

^{១១} ពេលនោះ ព្រះទ្រង់ទតឃើញអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត ហើយពិតជា **ល្អណាស់** ។ ដូច្នោះ ពេលល្ងាច និងពេលព្រឹក គឺជាថ្ងៃទីប្រាំមួយ។ (លោកុប្បត្តិ 1:31)

ដូច្នោះ ការបង្កើតឡើងវិញទាំងមូល (លោកុប្បត្តិ 1:3-2:3) គឺល្អឆ្ងាតណាស់ ហើយដូចដែលវាហាក់ដូចជា នោះនឹងជាការណែនាំរបស់ព្រះសម្រាប់មនុស្សដើម្បីបង្ក្រាបផែនដី (លោកុប្បត្តិ 1:28)។

បន្ទាប់ពីថ្ងៃទីប្រាំមួយព្រះជាម្ចាស់បានសម្រាក:

^១ ដូច្នោះ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងពលបរិវារទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចប់។ ² ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ព្រះ បានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានធ្វើ ហើយទ្រង់បានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរពីកិច្ចការ ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ^៣ បន្ទាប់មក ព្រះបានប្រទានពរដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយញែកវាចេញ ជាបរិសុទ្ធ ពីព្រោះនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ទ្រង់បានសម្រាកពីគ្រប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ ដែលព្រះបាន បង្កើត និងបង្កើត។ (លោកុប្បត្តិ 2:១-៣)

នៅក្នុងខ្លឹមសារ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតរូបកាយក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ និងការបង្កើតខាងវិញ្ញាណបន្ថែមទៀតនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

ព្រះប្រទានពរដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរក៏បង្ហាញថា ទ្រង់បានចាត់ទុកវាថា «ល្អ» (នៅក្នុងនិក្ខមនំ 20:៨ ទ្រង់មាន បន្ទូលថា «រក្សាវាឱ្យបរិសុទ្ធ»)។

ព្រះមានផែនការ។

តើបុរសជាអ្វី?

សូមកត់សម្គាល់ដូចខាងក្រោមពីលោកុប្បត្តិ:

¹⁵ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានយកបុរសនោះទៅដាក់ក្នុងសួនអេដែន ដើម្បីមើលថែរក្សាវា។ (លោកុប្បត្តិ 2:15)

ហេតុផលដើម្បីទំនោរ និងរក្សាសួនច្បារគឺដើម្បីធ្វើការដើម្បីធ្វើឱ្យវាកាន់តែប្រសើរឡើង។

គម្ពីរសញ្ញាចាស់បង្រៀន:

^៤ តើអ្នកនឹកឃើញអ្វីចំពោះគាត់ ហើយកូនមនុស្សដែលអ្នកមកសួរសុខទុក្ខគាត់ជាអ្វី? ⁵ ដ្បិតទ្រង់បានធ្វើឱ្យគាត់ទាបជាងពួកទេវតាបន្តិច ហើយទ្រង់បានបំពាក់មកុដទ្រង់ដោយសិរីល្អ និងកិត្តិយស។

⁶ ទ្រង់បានតាំងគាត់ឱ្យមានអំណាចលើកិច្ចការនៃព្រះហស្តទ្រង់ អ្នកបានដាក់អ្វីៗទាំងអស់នៅក្រោមជើងរបស់វា

7 ចៀម និងគោទាំងអស់
សូម្បីតែសត្វនៅតាមវាល
៨ សត្វស្លាប់លើអាកាស
និងត្រីសមុទ្រដែលឆ្លងកាត់ផ្លូវសមុទ្រ។ (ទំនុកដំកើង ៨:៤-៨)

មនុស្សត្រូវបានផ្តល់អំណាចលើផែនដី (ផ្នែកនៃកិច្ចការនៃព្រះហស្តរបស់ព្រះ)។
គម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានពង្រីកវាបន្ថែមទៀត៖

៤ ត្បិត ទ្រង់មិនបានដាក់ចុះចូលនឹងពិភពលោកខាងមុខនេះទេ ដែលយើងនិយាយ។ ៦ ប៉ុន្តែ
មានម្នាក់នៅកន្លែងមួយបានធ្វើបន្ទាល់ថា៖ « តើ មនុស្សជាអ្វីដែលអ្នកនឹកឃើញដល់គាត់?
ឬកូនមនុស្សទៅ សួរសុខទុក្ខ គាត់?

7 ទ្រង់ បាន ធ្វើឲ្យគាត់ទាបជាងពួកទេវតាបន្តិច ទ្រង់ បានគ្រង រាជ្យ ដោយសិរីវិល្ល និង កិត្តិយស
ហើយទ្រង់បានតាំងទ្រង់ឲ្យគ្រួសារលើកិច្ចការនៃព្រះហស្តទ្រង់៖ ៨ ទ្រង់បានដាក់គ្រប់ទាំងអស់នៅ
ក្រោមបាតជើងទ្រង់ ដោយសារលោកដាក់មនុស្សទាំងអស់ឲ្យចុះចូលក្រោមលោក នោះលោកមិន
បានទុកអ្វីដែលមិនដាក់នៅក្រោមលោកឡើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងមិនទាន់ឃើញអ្វីៗទាំងអស់
ដាក់នៅក្រោមទ្រង់ទេ។

៩ ប៉ុន្តែយើងឃើញព្រះយេស៊ូវ ដែលត្រូវបានធ្វើទាបជាងពួកទេវតាបន្តិចសម្រាប់ការរងទុក្ខនៃ
សេចក្តីស្លាប់ បានគ្រងមកដោយសិរីវិល្ល និង កិត្តិយស ; ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងបាន
ភ្ញាក់សេចក្តីស្លាប់សម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប។

១០ ត្បិតវាបានក្លាយទៅជាទ្រង់ សម្រាប់អ្នកដែលជារបស់ទាំងអស់ ហើយដោយអ្នកណាជារបស់
ទាំងអស់ ក្នុងការនាំកូនប្រុសជាច្រើនមកសិរីវិល្ល ដើម្បីធ្វើឲ្យមេទ័ពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ
បានគ្រប់លក្ខណ៍តាមរយៈការរងទុក្ខ។

11 ដ្បិតទាំងអ្នកដែល ញែកជាបរិសុទ្ធ និងអស់អ្នកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ គឺ សុទ្ធតែជាមនុស្ស
តែមួយប៉ុណ្ណោះ ហេតុនេះហើយបានជាគាត់មិនខ្មាសក្នុងការហៅពួកគេថាជាបងប្អូន

12 ដោយនិយាយថា ខ្ញុំនឹងប្រកាសឈ្មោះអ្នកដល់បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងច្រៀងសរសើរដល់អ្នកនៅ
កណ្តាលព្រះវិហារ។

១៣ ហើយជាថ្មីទៀត ខ្ញុំនឹងទុកចិត្តលើគាត់។ ហើយម្តងទៀត មើលចុះ ខ្ញុំ និងកូនចៅដែលព្រះបាន
ប្រទានមកខ្ញុំ។

១៤ ដូច្នោះ ដោយសារតែកូនចៅជាអ្នករួមចំណែកនៃសាច់ឈាម នោះគាត់ក៏បានចូលរួមក្នុងសាច់
ឈាមផងដែរ។ តាមរយៈការស្លាប់ គាត់អាចបំផ្លាញអ្នកដែលមានអំណាចនៃសេចក្តីស្លាប់
ពោលគឺអារក្ស។

១៥ ហើយរំដោះពួកអ្នកដែលខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ អស់មួយជីវិតដែលត្រូវធ្វើជាទាសករ។

១៦ ត្បិតតាមពិត គាត់មិនបានចាប់គាត់នូវលក្ខណៈនៃពួកទេវតាឡើយ។
ប៉ុន្តែគាត់បានយកពូជរបស់អ័ប្រាហាំ។

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ក្នុងគ្រប់រឿងទាំងអស់ ទ្រង់ បានធ្វើឱ្យគាត់ដូចជាបងប្អូនរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់អាចជាមហាបូជាចារ្យដែលមានចិត្តមេត្តា និងស្មោះត្រង់ក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងព្រះ ដើម្បីធ្វើការផ្សះផ្សាសម្រាប់អំពើបាបរបស់ប្រជាជន។ (ហេប្រើរ 2:5-17 , KJV)

ដូច្នោះ ការគ្រប់គ្រងសកលលោកគឺជាផ្នែកនៃផែនការ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

ហេតុផលមួយក្នុងចំណោមហេតុផលដែលអ្វីៗទាំងអស់មិនទាន់ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មនុស្ស មានដូចខាងក្រោម៖

2^m ព្រោះមនុស្សទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយខ្វះសិរិល្អនៃព្រះ (រ៉ូម ៣:2៣)។

ប៉ុន្តែការប្រោសលោះយើងពីអំពើបាបគឺជាផ្នែកនៃផែនការ (រ៉ូម 3:24-26) ដូច្នោះនៅពេលក្រោយយើង នឹងអាចគ្រប់គ្រងបាន។

អាថ៌កំបាំងរបស់មនុស្ស ធៀបនឹងសត្វ

តើមនុស្សគ្រាន់តែជាសត្វទេ ដែលត្រូវបានសម្គាល់ថាមានការវិវឌ្ឍន៍ខ្លាំងជាងសត្វព្រាបដទៃទៀត?

ទេ

អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របានតស៊ូជាមួយរឿងនេះ។

ប៉ុន្តែ អ្នកដែលស្ម័គ្រចិត្តទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអាចយល់បាន។

មនុស្សមានវិញ្ញាណរបស់មនុស្សនៅក្នុងវា ចំណែកឯសត្វរួមទាំងសត្វព្រូនផ្សេងទៀតក៏មិនមានវិញ្ញាណ ដូចគ្នាដែរ។ ការពិតដែលថាមានវិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្សត្រូវបានបង្រៀនទាំងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖

^d ប៉ុន្តែមានវិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្ស ហើយខ្យល់ដង្ហើមនៃព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការ យល់ដឹង។ (យ៉ូហ ៣:៨)

^{១១} ចុះតើមនុស្សណាដែលដឹងរឿងរបស់មនុស្ស លើកលែងតែវិញ្ញាណនៃមនុស្សដែលនៅក្នុងខ្លួន នោះ?... (១កូរិនថូស 2:១១)។

អ្នកកាន់សាសនាមិនចង់ទទួលស្គាល់ថាមានវិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្សដែលព្រះបានប្រទាននោះទេ។

ប៉ុន្តែមាន។

ហើយវិញ្ញាណរបស់មនុស្សនោះខុសពីប្រភេទដែលសត្វវិញ្ញាណមាន (សាស្តា ៣:2១)។

ក្រលប់ទៅឆ្នាំ 1978 សាសនាចក្រពិភពលោកចាស់នៃព្រះបាទដាក់ចេញនូវកូនសៀវភៅដោយលោក
ដែលមានចំណងជើងថា អ្វីទៅដែល វិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចរកឃើញអំពី ចិត្តមនុស្ស ។
នេះគឺជាការដកស្រង់មួយចំនួនពីវា៖

ហេតុអ្វីបានជាចិត្តដ៏អស្ចារ្យមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហាពិភពលោកបាន?
អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របាននិយាយថា
"ផ្តល់ចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ហើយយើងនឹងដោះស្រាយបញ្ហាទាំងអស់របស់មនុស្សនិងព្យាបាលរាល់
អំពើអាក្រក់របស់យើង" ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1960
មូលនិធិចំណេះដឹងរបស់ពិភពលោកបានកើនឡើងទ្វេដង។
ប៉ុន្តែអំពើអាក្រក់របស់មនុស្សជាតិក៏បានកើនឡើងទ្វេដង។ ក

ប៉ុន្តែចិត្តរបស់មនុស្សដ៏អស្ចារ្យបំផុត មិនដែលយល់ច្បាស់ថា
ចំណេះដឹងដែលបង្ហាញដោយទេវភាពនោះទេ។
វាដូចជាព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតរបស់យើងបានធ្វើសាររបស់គាត់មកយើងនៅក្នុងលេខកូដសម្ងាត់
តំដែលមិនអាចបំបែកបាន។

ហើយគំនិតរបស់មនុស្សដ៏អស្ចារ្យបំផុត មិនដែលបំបែកកូដសម្ងាត់នោះទេ។
វិទ្យាសាស្ត្រទំនើបមិនអាចយល់បានទេ។
អ្នកចិត្តសាស្ត្រមិនយល់ពីអ្វីដែលចិត្តរបស់មនុស្សត្រូវបានផ្សំឡើងនោះទេ។ ក

វាស្ទើរតែមិនមានភាពខុសប្លែកគ្នានៅក្នុងរូបរាង និងការស្ថាបនារាងខ្លួនក្បាលសត្វ
និងខ្លួនមនុស្សនោះទេ។ ខ្លួនក្បាលរបស់សត្វដ៏វិ គ្រីបាឡែន
និងផ្សេងទៀតមានទំហំធំជាងខ្លួនក្បាលមនុស្ស ហើយខ្លួនក្បាលរបស់សត្វចាបគឺតូចជាងបន្តិច។

តាមលក្ខណៈគុណភាព ខ្លួនក្បាលរបស់មនុស្សប្រហែលជាល្អជាងបន្តិច
ប៉ុន្តែមិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការគណនាពីចម្ងាយសម្រាប់ភាពខុសគ្នានៃទិន្នផលនោះទេ។

ដូច្នេះ តើអ្វីអាចចាត់ទុកភាពខុសគ្នាដ៏ធំ? វិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចឆ្លើយបានគ្រប់គ្រាន់ទេ។
អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រខ្លះក្នុងវិស័យស្រាវជ្រាវខ្លួនក្បាល សន្និដ្ឋានថា ចាំបាច់ត្រូវតែមាន
ធាតុផ្សំដែលមិនមែនជារូបវិទ្យានៅក្នុងខ្លួនក្បាលមនុស្ស ដែលមិនមាននៅក្នុងខ្លួនក្បាលសត្វ។
ប៉ុន្តែអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រភាគច្រើននឹងមិនទទួលស្គាល់លទ្ធភាពនៃអត្តិភាពនៃ នោះទេ។

តើមានការពន្យល់អ្វីទៀត? តាមពិតទៅ
ក្រៅពីកម្រិតនៃឧត្តមភាពផ្នែករាងកាយនៃខ្លួនក្បាលមនុស្ស វិទ្យាសាស្ត្រមិនមានការពន្យល់ទេ
ដោយសារតែមិនមានឆន្ទៈក្នុងការទទួលយកសូម្បីតែលទ្ធភាពខាងវិញ្ញាណ។

នៅពេលដែលមនុស្សមិនព្រមទទួលស្គាល់សូម្បីតែអត្តិភាពនៃអ្នកបង្កើតរបស់គាត់
គាត់បិទចេញពីគំនិតរបស់គាត់នូវមហាសមុទ្រដ៏ធំនៃចំណេះដឹង ការពិត
និងការយល់ដឹងជាមូលដ្ឋាន។ នៅពេលដែលគាត់ជំនួស សម្រាប់ការពិត
គាត់គឺជាមនុស្សទាំងអស់ ភាគច្រើនល្ងង់ ទោះបីជាគាត់ប្រកាសខ្លួនឯងថាមានបុរាជ្ជាភ័ក្ត្រដោយ។
ក

មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងពីដី។ គាត់ទទួលបានជីវិតបណ្តោះអាសន្នរបស់គាត់ពីខ្យល់
ដកដង្ហើមចូល និងចេញពីរន្ធច្រមុះរបស់គាត់។ ជីវិតរបស់គាត់គឺនៅក្នុងឈាម (លោកុប្បត្តិ 9: 4,

6) ។ ប៉ុន្តែឈាមជីវិតត្រូវបានកត់សុំដោយខ្យល់ដកដង្ហើម សូម្បីតែសំរងនៅក្នុងម៉ាស៊ីនផលិត រថយន្តក៏ដោយ។ ដូច្នោះ ខ្យល់គឺជា «ដង្ហើមនៃជីវិត» ទោះបីជាជីវិតស្ថិតក្នុងឈាមក៏ដោយ។

សូមកត់ចំណាំដោយប្រយ័ត្នប្រយោងថា បុរសដែលបានបង្កើតពីបញ្ហាទាំងស្រុងបានក្លាយជា ព្រលឹងរស់ក្លាមៗនៅពេលដង្ហើមផ្តល់ជីវិតបណ្តោះអាសន្នដល់គាត់។ ... ព្រលឹងត្រូវបានផ្សំឡើង ដោយរូបកាយ មិនមែនព្រះវិញ្ញាណទេ។

ខ្ញុំបានពន្យល់ថាខ្ញុំរក្សាលរស់មនុស្សគឺស្ទើរតែដូចគ្នាទៅនឹងខ្ញុំរក្សាលសត្វ។ ប៉ុន្តែមនុស្សត្រូវបាន បង្កើតឡើងក្នុងទម្រង់ និងរូបរាងរបស់ព្រះ ដើម្បីមានទំនាក់ទំនងពិសេសជាមួយនឹងព្រះ— ដើម្បីមានសក្តានុពលនៃការកើតក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ៤:២៤)។

ដើម្បីធ្វើឱ្យអាចធ្វើទៅបានដើម្បីភ្ជាប់គម្លាត

ឬដើម្បីធ្វើឱ្យការផ្លាស់ប្តូរនៃមនុស្សជាតិដែលផ្សំឡើងទាំងស្រុងនៃរូបធាតុចូលទៅក្នុងវិញ្ញាណនៅ ក្នុងព្រះរាជណាចក្ររបស់ព្រះបន្ទាប់មកត្រូវបានផ្សំឡើងដោយវិញ្ញាណទាំងស្រុងហើយក្នុងពេល តែមួយផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវគំនិតដូចជាព្រះ - ព្រះដាក់វិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ៗ។

នៅក្នុងយ៉ូហាន 32:8 យើងអានថា «មានវិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្ស ហើយការបំផុសគំនិតរបស់ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវការយល់ដឹង»។

នេះគឺជាការពិតដ៏អស្ចារ្យមួយដែលបានយល់ដោយប៉ុន្តែមានភិចក្តចំណាស់។

ខ្ញុំហៅវិញ្ញាណនេះថាជាវិញ្ញាណមនុស្ស ព្រោះវាស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ៗ ទោះបីជាវិញ្ញាណសំខាន់ក៏ មិនសំខាន់ដែរ។ វាមិនមែនជាមនុស្ស ឬវិញ្ញាណទេ។ វាមិនមែនជាមនុស្សទេ ប៉ុន្តែជាខ្លឹមសារនៃវិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្ស វាមិនមែនជាព្រលឹងទេ - មនុស្សរាងកាយគឺជាព្រលឹង។ វិញ្ញាណរបស់មនុស្សផ្តល់ថាមពលនៃបញ្ហាដល់ខ្ញុំរក្សាលមនុស្ស។

វិញ្ញាណរបស់មនុស្សមិនផ្គត់ផ្គង់ជីវិតមនុស្សទេ - ជីវិតរបស់មនុស្សគឺនៅក្នុងឈាមរាងកាយដែលត្រូវបានកត់សុំដោយដង្ហើមនៃជីវិត។

វាគឺជាសមាសធាតុ នៅក្នុងខ្ញុំរក្សាលមនុស្ស ដែលមិនមាននៅក្នុងខ្ញុំរក្សាលរបស់សត្វ។ វាគឺជាធាតុផ្សំដែលធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរពីមនុស្សទៅដ៏ទេវភាព ដោយមិនផ្លាស់ប្តូររូបធាតុទៅជាវិញ្ញាណ នៅពេលនៃការរស់ឡើងវិញ។ ដែលខ្ញុំនឹងពន្យល់នៅពេលក្រោយបន្តិច។

ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួនអំពីស្ថានភាពនេះនៅក្នុងមនុស្ស។ វាជា ខ្លឹមសារនៃវិញ្ញាណ ដូចក្នុងរូបធាតុ ខ្យល់ជាខ្លឹមសារ ហើយក៏ជាទឹកដែរ។ វិញ្ញាណមនុស្សនេះមើលមិនឃើញទេ។ ខ្ញុំរក្សាលរាងកាយមើលឃើញតាមរយៈភ្នែក។ វិញ្ញាណរបស់មនុស្សនៅក្នុងមនុស្សម្នាក់មិនអាចស្តាប់បានទេ។ ខ្ញុំរក្សាលស្តាប់តាមត្រចៀក។ ព្រលឹងមនុស្សនេះមិនអាចគិតបានទេ។

ខ្ញុំរក្សាលគិត - ទោះបីជាវិញ្ញាណផ្តល់ថាមពលក្នុងការគិតក៏ដោយ ចំណែកឯខ្ញុំរក្សាលសត្វដែលគ្មានវិញ្ញាណបែបនេះមិនអាចទេ លើកលែងតែក្នុងលក្ខណៈបឋមបំផុត។ ...

ដូចជាគ្មានសត្វល្អិតល្អន់ណាម្នាក់អាចដឹងពីអ្វីដែលជាចំណេះដឹងរបស់មនុស្សនោះទេ
ហើយមនុស្សក៏មិនអាចដឹងបានដោយខ្លួនឯងតែម្នាក់ឯងដែរ
លើកលែងតែដោយវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស - វិញ្ញាណរបស់មនុស្ស - ដែលមាននៅក្នុងមនុស្ស។ ដូច្នេះ
ដូចគ្នាដែរ សូម្បីតែមនុស្សក៏មិនអាចដឹង - យល់ - រឿងនៃព្រះ,
លុះត្រាតែគាត់បានទទួលវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀត - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ។

តាមវិធីមួយទៀត មនុស្សទាំងអស់មានវិញ្ញាណមួយហៅថា "វិញ្ញាណរបស់មនុស្ស" ព័កំណើត។ សូម
កត់សម្គាល់ដោយប្រុងប្រយ័ត្នថា វិញ្ញាណនេះមិនមែនជាមនុស្សទេ។ វាជាអ្វីមួយនៅក្នុងបុរស។
បុរសម្នាក់អាចលេបថ្នាំបាត់បង់មួយ។ បន្ទាប់មកវាគឺជាអ្វីមួយនៅក្នុងបុរស
ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាបុរស ឬផ្នែកណាមួយនៃគាត់ជាបុរសនោះទេ។ បុរសនេះត្រូវបានធ្វើពីផ្លាស្ទិក -
ជីវិតមែនស្លាប់។ ព្រលឹងមនុស្សនេះមិនមែនជាព្រលឹងទេ។ វាគឺជាអ្វីមួយនៅក្នុងព្រលឹង ដែល
ខ្លួនវាជាមនុស្សខាងរូបកាយ។

សូមកត់ចំណាំបន្ថែមទៀត ខទី ១៤ ៖ « ប៉ុន្តែមនុស្សធម្មជាតិ មិន ទទួល របស់នៃព្រះវិញ្ញាណនៃ
ព្រះឡើយ ត្បិតពួកគេជាភាពល្ងង់ខ្លៅសម្រាប់គាត់; ព្រះអង្គក៏មិនអាចស្គាល់គេបានដែរ ព្រោះគេ
យល់ឃើញខាងវិញ្ញាណ»។

ដូច្នេះ តាំងពីកំណើតមក ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានវិញ្ញាណតែមួយដល់សហរដ្ឋអាមេរិក ដែលខ្ញុំហៅថា
វិញ្ញាណមនុស្ស។ វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវថាមពលផ្លូវចិត្តដែលមិនមាននៅក្នុងខ្លួនរូបកាយសត្វ។
យ៉ាងណាក៏ដោយ ថាមពលនៃចិត្តត្រូវបានកំណត់ចំពោះចំណេះដឹងអំពីសកលលោក។ ហេតុអ្វី?
ព្រោះចំណេះចូលមកក្នុងចិត្តមនុស្សបានតែតាមកាយទាំងប្រាំ។

ប៉ុន្តែ សូមកត់សម្គាល់ថា ព្រះមិនបានបញ្ចប់ការបង្កើតមនុស្សនៅពេលបង្កើតអំបាម និងអេវ៉ា
ទេ។ ការបង្កើតរូបវិទ្យាត្រូវបានបញ្ចប់។ ពួកគេមានវិញ្ញាណ "មនុស្ស"
នេះនៅក្នុងការបង្កើតរបស់ពួកគេ។ ក

តើព្រះមានគម្រោង«កាត់គម្លាត»ពីផ្នែកខាងរូបកាយទៅខាងវិញ្ញាណយ៉ាងដូចម្តេច - ដើម្បី
បង្កើតអង្គទ្រង់ឡើងវិញពីមនុស្សរូបវិទ្យាដែលមកពីមូលដ្ឋានរូបវិទ្យា?

ទីមួយ ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់វិញ្ញាណ "មនុស្ស" នៅក្នុងរូបរាងកាយ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
វាមិនមែនជាវិញ្ញាណរបស់មនុស្សដែលធ្វើការសម្រេចចិត្ត មករកការប្រែចិត្ត
ឬកសាងចរិតនោះទេ។ ដូចដែលខ្ញុំបានសង្កត់ធ្ងន់ វិញ្ញាណនេះមិនផ្តល់ជីវិត មិនអាចមើលឃើញ
ឮ មានអារម្មណ៍ ឬគិតនោះទេ។ វាផ្តល់អំណាចដល់បុរសរូបវិទ្យា តាមរយៈខ្លួនរូបកាយរបស់គាត់
ដើម្បីធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណនេះកត់ត្រារាល់ការគិត -
រាល់ចំណេះដឹងដែលទទួលបានតាមរយៈញាណទាំងប្រាំ ហើយវាកត់ត្រានូវអត្តចរិតបែបណា - ល្អ
ឬអាក្រក់ - ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងជីវិតមនុស្ស។

មនុស្ស ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្យញ្ជនៈពី ។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបដូចជាជាងស្លនដែលថ្លៃ និងធ្វើ
វត្ថុមួយចេញពីដីគង្គ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើដីគង្គរឹងពេក វានឹងមិនពត់ទៅជាទម្រង់ និងរូបរាងដែល
គាត់ចង់បានឡើយ។ ប្រសិនបើវាទន់ និងមានសំណើមពេក វាខ្វះភាពរឹងមាំដើម្បី "ទុកដាក់"
នៅកន្លែងដែលជាងស្លនពត់វា។

សេចក្តីជូនដំណឹងនៅក្នុង អេសាយ ៦៤:៨ « ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ឱ [អស់កល្ប] ឯងជាឪពុករបស់យើង! យើងជាដីគ្មាន ហើយជាអ្នកជាងស្ពានរបស់យើង។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នា ជាស្នាដៃរបស់អ្នក»។

ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់យើងម្នាក់ៗនូវគំនិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់បដិសេធមិនទទួលស្គាល់ព្រះ ឬមាត់របស់ព្រះ - បដិសេធមិនប្រើចិត្តពីកំហុស ហើយដាក់ទៅខាងស្តាំ នោះព្រះមិនអាចទទួលយកគាត់ ហើយបង្កើតចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះនៅក្នុងគាត់នោះទេ។ ប៉ុន្តែ របស់មនុស្សត្រូវតែអាចបត់បែនបាន ត្រូវតែផ្តល់ដោយឆន្ទៈ។ ប្រសិនបើមនុស្សរឹងហើយទប់ទល់ នោះប្រៀបដូចជាដីគ្មានដែលស្លូតពេក ហើយរឹង។ ជាងស្ពានមិនអាចធ្វើអ្វីជាមួយវាបានទេ។ វា នឹងមិនផ្តល់ឱ្យនិងពត់។ ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើគាត់ខ្វះឆន្ទៈ គោលបំណង និងការតាំងចិត្តដែលគាត់នឹងមិន "ដាក់" នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កបបង្កមគាត់មួយផ្នែកទៅក្នុងអ្វីដែលព្រះចង់ឱ្យគាត់ក្លាយជា - ប្រាថ្នាចង់បានពេក - ទន់ខ្សោយ ខ្វះឬសគល់នៃចរិត គាត់នឹង មិនដែលស្ងៀមស្ងាត់ដល់ទីបញ្ចប់។ គាត់នឹងចាញ់។ ក

វាត្រូវតែជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ត្បិតរបស់យើងទាំងអស់គឺដូចជាក្រមាដ៏កខ្វក់ចំពោះទ្រង់។ ទ្រង់បន្តបណ្តុះបណ្តាលចំណេះដឹងរបស់ទ្រង់ សេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ លក្ខណៈរបស់ទ្រង់ក្នុងខ្លួន យើង — ប្រសិនបើយើងព្យាយាមស្វែងរកវា ហើយចង់បានវា ។ ប៉ុន្តែយើងមានផ្នែកសំខាន់របស់យើងនៅក្នុងវា។ ក

នៅពេលដែលយើងទទួលបានលក្ខណៈនៃព្រះតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ នោះព្រះកាន់តែច្រើនឡើងកំពុងបង្កើតអង្គទ្រង់ឡើងវិញនៅក្នុងយើង។

នៅទីបំផុត នៅក្នុងការប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ យើងនឹងក្លាយជាព្រះ— នៅក្នុងទីតាំងមួយដែលយើងមិនអាចធ្វើបាបបាន ពីព្រោះយើងខ្លួនឯងបានកំណត់វា ហើយបានប្រែក្លាយពីអំពើបាប ហើយបានតស៊ូ និងតស៊ូប្រឆាំងនឹងអំពើបាប ហើយយកឈ្នះលើអំពើបាប។

គោលបំណងរបស់ព្រះនឹងត្រូវសម្រេច!

ត្រូវហើយ គោលបំណងរបស់ព្រះនឹងបានសម្រេច។

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតបុរស និងស្ត្រី?

ទាក់ទងនឹងការបង្កើតមនុស្ស តើហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតមនុស្សប្រុសស្ត្រី?

ជាការប្រសើរណាស់ ហេតុផលច្បាស់មួយនឹងទាក់ទងនឹងការបន្តពូជ ដូចដែលព្រះបានប្រាប់បុរស និងស្ត្រីដំបូងថា៖

²⁸ ចូរបង្កើតផលឱ្យបានច្រើនឡើង។ ពាសពេញផែនដី... (លោកុប្បក្តិ ១:2៨)។

ព្រះគម្ពីរផ្តល់នូវហេតុផលដែលទាក់ទងនឹងគ្នាជាកំណត់៖

^{១៤} ... រវាងអ្នក និងភរិយាក្នុងវ័យក្មេង... នាងគឺជាដៃគូរបស់ អ្នក និង ជាភរិយារបស់អ្នកតាមសេចក្តីសញ្ញា។ ¹⁵ ប៉ុន្តែ តើទ្រង់មិនបានបង្កើតពួកគេឲ្យក្លាយជាមនុស្សតែមួយ ដោយមានវិញ្ញាណដែលនៅសេសសល់ឬ? ហើយហេតុអ្វីមួយ? គាត់ស្វែងរកពូជពង្សរបស់ព្រះ ... (ម៉ាទ្រាតី 2:14bd-15)

ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សប្រុស និងស្រី ដើម្បីអោយពួកគេក្លាយជាតែមួយ ហើយនៅទីបំផុតបង្កើតកូនចៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (សម្រាប់ការបន្តរូបរបស់ព្រះ)។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា:

“ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានអានទេឬថា ព្រះអង្គដែលបង្កើតពួកគេតាំងពីដើមមក បានបង្កើតគេជាប្រុសទាំង ស្រី ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយអ្នកទាំងពីរនឹងក្លាយជាសាច់ឈាមតែមួយ? ^៦ ដូច្នេះ ពួកគេមិនមែនជាសាច់ឈាមតែមួយទៀតទេ។ ហេតុនេះហើយបានជាអ្វីដែលព្រះបានរួមជាមួយគ្នា កុំឲ្យមនុស្សបែកគ្នាឡើយ»។ (ម៉ាទ្រាតី ១៩:៤-៦)

សាវកប៉ុលបានសរសេរទាក់ទងនឹងរឿងនេះថា « នេះជាអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងសាសនាចក្រ » (អេភេសូរ ៥:៣2) ។

លើសពីនេះទៅទៀត ការក្លាយជាមនុស្សតែមួយយ៉ាងត្រឹមត្រូវក៏ជួយយើងឲ្យយល់កាន់តែច្បាស់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាផងដែរ (យ៉ូហាន ១៧:2០-2៣)។

ទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ជួយបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងរវាងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា (ដែលព្រះគម្ពីរកំណត់ថាជាព្រះ ឧ. កូរ៉ុន 2:2 ដែលជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន) ក៏ដូចជាអ្វីដែលនឹងកើតឡើងដើម្បីប្រើប្រាស់មនុស្សបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញ (ដែល ព្រះគម្ពីរកំហៅអាថ៌កំបាំងមួយដែរ ឧ. កូរ៉ុន ១៥:៥១-៥៤)។

សាវកប៉ុលបានពិភាក្សាអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយបានផ្តល់មេរៀនខាងវិញ្ញាណមួយចំនួនទៀតទាក់ទងនឹងស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ៖

^៤ ... ដាស់តឿនយុវនារីឲ្យស្រឡាញ់ស្វាមី ស្រឡាញ់កូន (ទីកុស 2:៤)។

²² ភរិយាទាំងឡាយអើយ ចូរចុះចូលនឹងស្វាមីរបស់ខ្លួន ដូចនឹងព្រះអម្ចាស់។ ^{2៣} ភ្នំភ្លើងប្រមុខនៃប្រពន្ធ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទជាប្រមុខនៃពួកជំនុំដែរ។ ហើយទ្រង់គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃរូបកាយ។ ^{2៤} ហេតុដូច្នេះហើយ ដូចជាពួកជំនុំចុះចូលនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដូច្នេះ ចូរឲ្យប្រពន្ធនៅចំពោះប្តីរបស់ខ្លួន ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។

²⁵ ស្វាមីទាំងឡាយអើយ ចូរស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់អ្នក ដូចព្រះគ្រីស្ទស្រឡាញ់ក្រុមជំនុំដែរ ហើយបានប្រគល់អង្គទ្រង់សម្រាប់នាង ²⁶ ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានញែកនាងជាបរិសុទ្ធ និងសំអាតនាងដោយការលាងទឹកដោយព្រះបន្ទូល ²⁷ ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានថ្វាយនាងដល់ទ្រង់ជាពួកជំនុំដ៏រុងរឿង មិនមែន មានស្នាមជ្រើរជ្រួញ ឬរត្តបែបនោះ ប៉ុន្តែនាងត្រូវបរិសុទ្ធ និងគ្មានស្នាមជាំ។ (អេភេសូរ ៥:22-2៧)

ហេតុផលមួយទៀតដើម្បីធ្វើឱ្យបុរសនិងស្ត្រីគឺដើម្បីធ្វើឱ្យអាចធ្វើទៅបានទោះបីជាមានភាពខុសគ្នាខាងរូបកាយនៅក្នុងជីវិតនេះដើម្បីឱ្យគូស្វាមីភរិយាត្រូវបានលើកតម្កើងរួមគ្នាជាមួយព្រះយេស៊ូវ (រ៉ូម 8: 16-17) ។ ការធ្វើការជាមួយគ្នា (លោកុប្បត្តិ ១:2៨; សាស្តា ៤:៩-១2) ហើយសូម្បីតែការរងទុក្ខរួមគ្នាក្នុងជីវិតនេះក៏ជាផ្នែកនៃផែនការដែរ (រ៉ូម ៨:១៦-១៧) សម្រាប់គូស្នេហ៍ប្រុស-ស្ត្រី។

តោះមកមើលមេរៀនខ្លះៗពីប្រវត្តិសាស្ត្រ៖

^{m0} ដោយសារជំនឿ កំពែងក្រុងយេរិទូបានដួលចុះ បន្ទាប់ពីបានឡោមព័ទ្ធអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ ^{m1} ដោយសារជំនឿ ស្ត្រីពេស្យាវាហាបមិនបានវិនាសទៅជាមួយនឹងអ្នកដែលមិនជឿទេ គឺពេលនាងបានទទួលអ្នកស៊ើបការណ៍ដោយសន្តិភាព។ ^{m2} ហើយតើខ្ញុំត្រូវនិយាយអ្វីទៀត? ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់ដល់ពេលវេលាអំពីគេខាន និងបារាំង សំសុន និងយែបថា ពីដារីឌ និងសំយូអែល និងពួកហោរាឡើយ។ ^{m3} ដោយសារ សេចក្តីជំនឿបានវាយលុករុក ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីសុចរិត ទទួលបានសេចក្តីសន្យា ឈប់មាត់សិរី ^{m4} ពន្លត់អំពើឃោរឃៅរបស់ ភ្លើង, គេចផុតពីគែមដាវ, ចេញពីភាពទន់ខ្សោយត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹងមាំ, ក្លាយជាភ្នាក់ងារនៅក្នុងសមរម្យ, ងាកទៅ វាយលុកកងទ័ពរបស់ជនបរទេស។ ³⁵ ស្ត្រីបានទទួលមរណភាពរបស់ពួកគេឲ្យរស់ឡើងវិញ។ អ្នកផ្សេងទៀតត្រូវបានគេធ្វើទារុណកម្ម ដោយមិនទទួលយកការរំដោះដើម្បីពួកគេអាចទទួលបានការប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញដ៏ល្អប្រសើរ។ ³⁶ នៅមានអ្នកផ្សេងទៀតមានការសាកល្បងនៃការ ចំអក និង ការ ជេរប្រមាថ បាទ/ចាស និងជាប្រឆាំង និងដាក់គុក។ ^{m7} គេត្រូវគប់ដុំថ្ម ឃើញពីរនាក់ត្រូវឈ្លង ត្រូវគេសម្លាប់ដោយដាវ។ ពួកគេដើររង្វេងក្នុងស្បែកចៀម និងស្បែកពពែ ដោយទុក្ខ រងទុក្ខ រងទុក្ខវេទនា - ^{m8} នាក់ដែលលោកិយ៍នេះមិនសក្តិសម។ ពួកគេបានរង្វេងនៅក្នុងវាលខ្សាច់ និងភ្នំ នៅក្នុងរូងភ្នំ និងរូងភ្នំនៃផែនដី។ ^{m6} ហើយការទាំងនេះ ដោយបានទទួលទិបន្ទាល់ដ៏ល្អមួយតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ នោះមិនបានទទួលការសន្យាទេ ⁴⁰ ព្រះទ្រង់បានប្រទានអ្វីដែលល្អជាងសម្រាប់យើង ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេ **បានល្អឥតខ្ចោះ** ក្រៅពីយើងឡើយ។ (ហេប្រើរ ១១:៣០-៤០)

ទាំងបុរសនិងស្ត្រីមានជំនឿ ហើយបានទទួលមរតកតាមការសន្យា — ស្មើភាពគ្នា។ ហើយទាំងបុរសនិងស្ត្រីត្រូវបានធ្វើឱ្យបានល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយនេះនឹងកាន់តែប្រសើរសម្រាប់យើង។

ក្នុងគោលបំណងអ្វី?

ផ្តល់ក្តីស្រឡាញ់តាមរបៀបតែមួយគត់ ពេញមួយភាពអស់កល្បជានិច្ច។

ដូចដែលសាវកប៉ុលបានសរសេរទៅកាន់គ្រិស្តសាសនិក (ហើយមិនត្រឹមតែគូស្វាមីភរិយាដែលបានរៀបការទេ)៖

⁹² ហើយសូមព្រះអម្ចាស់ធ្វើឲ្យអ្នក **កើនឡើង ហើយមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក និងដល់មនុស្សទាំងអស់ ...** (ថៃស្យាឡូនីចទី១ ៣:១2)

មិនថាប្រុសឬស្ត្រីទេ មនុស្សមានបំណងផ្តល់ក្តីស្រឡាញ់។ ការបង្កើនសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្រប់គ្នានឹងធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។

តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះមនុស្ស?

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សជាលើកដំបូង ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ (លោកុប្បត្តិ 1:28)។ ទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលថា អ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត (រួមទាំងមនុស្សផង) គឺ«ល្អណាស់» (លោកុប្បត្តិ ១:៣១)។

ម្យ៉ាងទៀត សូមកត់សម្គាល់ថាគម្ពីរជ្រៀសយ៉ាងពិសេស៖

26 ... ថាព្រះបានបង្កើតមនុស្សឲ្យទៀងត្រង់ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានស្វែងរកគ្រោងការណ៍ជាច្រើន។ (សាស្តា ៧:26)

នៅក្នុងសួនអេដែន ព្រះបានប្រទានដល់មនុស្សពិតដំបូងគឺ អ័ដាម និងអេវ៉ា (លោកុប្បត្តិ 3:20) — អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេពិតជាត្រូវការ។

ពួកគេមានបរិយាកាសស្អាត និងរីករាយ អាហារ និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ (លោកុប្បត្តិ 2:8-24)។ ពួកគេរស់នៅដោយការពិតជាមូលដ្ឋាន។

ប៉ុន្តែក៏មានពិភពវិញ្ញាណដែលមើលមិនឃើញផងដែរ ដែលជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន។ មានអាណាចក្រដែលមើលមិនឃើញដែលរួមមានទេវតា។ ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា មុនពេលមនុស្សជាតិត្រូវបានបង្កើត មួយភាគបីនៃទេវតាបានបះបោរ ហើយដើរតាមមារសត្រូវដែលឥឡូវគេស្គាល់ថាជាសាតាំង (រិវរណៈ ១2:៤)។

ក្រោយមក សាតាំង (រិវរណៈ ១2:៩) បានលេចចេញជាសត្វពស់។ បន្ទាប់មក គាត់បានប្រាប់អេវ៉ាថា ព្រះកំពុងតែទប់ចិត្តពួកគេ (លោកុប្បត្តិ ៣:១,៤-៥)។

ពស់បានបោកបញ្ឆោតនាងអេវ៉ាដោយល្បិចកលរបស់វា (2កូរិនថូស ១១:៣)។ សាតាំងបានប្រាប់អេវ៉ាកុំឲ្យជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (លោកុប្បត្តិ ៣:2-៤)។ គាត់បានអំពាវនាវចំពោះតណ្ហា និងភាពឥតប្រយោជន៍ ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អេវ៉ា ហើយនាងបានជ្រើសរើសមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ហើយស្តាប់តាមសាតាំងជំនួសវិញ (លោកុប្បត្តិ ៣:៦ ក)។ អ័ដាមជាប្តីរបស់នាងនៅទីនោះជាមួយអេវ៉ា ហើយបានសម្រេចចិត្តថាគាត់គួរតែធ្វើបាប ហើយនៅជាមួយនាង (លោកុប្បត្តិ ៣:៦ ខ)។

ការបញ្ចូលការប៉ាន់ស្មាន: ភាពជាប់បានយូររបស់មនុស្ស

បន្ទាប់ពីជំពូកទី 5 នៃសៀវភៅលោកុប្បត្តិ ជាកន្លែងដែលយើងឃើញមនុស្សមួយចំនួនរស់នៅជាង 900 ឆ្នាំ។

ដូច្នេះ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សសម័យដើមដូចជាអ័ដាមនិងណូអេរស៍បានយូរម៉្លេះ?

យ៉ូសែប ប្រវត្តិវិទូជនជាតិយូដាបានអះអាងថា មួយផ្នែកនេះគឺដោយសារតែព្រះមានអាហារ «សម» សម្រាប់ពួកគេ ក៏ដូចជាផ្តល់ពេលវេលាដល់ពួកគេដើម្បីអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាដំបូងៗ (សៀវភៅវត្តបុរាណ 1, 3:9)។

យ៉ាងណាក៏ដោយ មូលហេតុដែលព្រះអនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សរស់នៅយូរជាងមុន គឺដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមើលឃើញកាន់តែច្បាស់អំពីផលវិបាកនៃអំពើបាប និងការរស់នៅក្រៅផ្លូវរបស់ព្រះ។ ជាឧទាហរណ៍ ផលប៉ះពាល់នៃការបំពុល នឹងមិនច្បាស់ដូចនៅសកវត្សរ៍ 21 នោះទេ។ លើសពីនេះ

ការមានអាយុជីវិតកាន់តែយូរនឹងជួយពួកគេឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់អំពីបញ្ហាសង្គម និងបញ្ហាផ្សេងទៀតដែលមនុស្សកំពុងជួបប្រទះ។

ពួកគេនឹងឃើញថាមនុស្សមិនបានធ្វើឱ្យពិភពលោកកាន់តែប្រសើរនោះទេ។ ដូច្នេះ បន្ទាប់ពីពួកគេនឹងត្រូវប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ (វិវរណៈ: 20:11-12) ពួកគេនឹងដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីកំហុសក្នុងការមិនដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ។

មនុស្សជំនាន់ក្រោយនឹងបានឃើញទឹកជំនន់ដ៏ធំ (វាស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ត្រាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសង្គមជាច្រើន) ក៏ដូចជាឃើញកាន់តែច្រើនពីផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានរបស់មនុស្សជាតិបន្ទាប់ពីការដឹកនាំរបស់សាតាំង ដែលជួយពីការរស់នៅពិតរបស់ព្រះ។

ព្រះបានកំណត់ថាវាជាការប្រសើរសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយដើម្បីរស់នៅអាយុខ្លីជាទូទៅនិយាយ និង ទទួលរងនូវរយៈពេលខ្លី។ ផែនការរបស់ព្រះគឺដើម្បីកាត់បន្ថយការរងទុក្ខឱ្យតិចបំផុត (មើលការបរិយាយ ៣:៣៣)។

អាថ៌កំបាំងរបស់សាតាំង និងអារក្សរបស់វា។

ប៉ុន្តែវាមិនមែនគ្រាន់តែជាអេវ៉ាទេដែលត្រូវបានបញ្ជាក់។ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីចែងថា «ពស់នោះពីដើម» ហៅថា «អារក្ស និងសាតាំង ដែលបោកបញ្ឆោតពិភពលោកទាំងមូល» (វិវរណៈ: ១2:៩)។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា សាតាំងគឺជាអ្នកភូតកុហក ហើយជាបិតា (អ្នកបង្កើត) នៃការកុហក (យ៉ូហាន 8:44) ។

ដើមឡើយ សាតាំងត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាលូស៊ីហ្វើរ (អេសាយ ១៤:១2) ដែលមានន័យថា «អ្នកកាន់ពន្លឺ»។ គាត់ជា « ចេរូប៊ីន » (អេសេគាល 2៨:១៤) ។ ចេរូប៊ីនគឺជាទេវតាស្លាបដែលមានតួនាទីរួមបញ្ចូលការនៅកន្លែងមេត្តាករុណារបស់ព្រះ (និក្ខមន៍ 2៥:១៨-2០; អេសេគាល 2៨:១៤,១៦)។

លូស៊ីហ្វើរត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមូលដ្ឋានដ៏ល្អឥតខ្ចោះ (អេសេគាល 28:15) និងជាភាពទាក់ទាញ (មើល អេសេគាល 28:17)។ ប៉ុន្តែភាពល្អឥតខ្ចោះនោះមិនស្ថិតស្ថេរទេ (អេសេគាល 2៨:១៥)។

ព្រះបានបង្កើតលូស៊ីហ្វើរ និងពួកទេវតា ប៉ុន្តែក្នុងន័យមួយ ការបង្កើតរបស់ពួកគេមិនទាន់ពេញលេញទេ រហូតដល់តួអង្គត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងពួកគេ។ គឺឡូវនេះ ព្រះមិនអាចដាក់តួអង្គភ្លាមៗទៅជាតែមួយបានទេ ប្រសិនបើគាត់ធ្វើដូច្នោះ ជាមូលដ្ឋានគាត់នឹងបង្កើតប្រភេទមនុស្សយន្ត "គ្រប់គ្រងដោយកុំព្យូទ័រ" មួយចំនួន។ នេះជាការពិតរបស់វិញ្ញាណក៏ដូចជាមនុស្សដែរ។

ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតតួអង្គសុចរិតភ្លាមៗដោយ នោះនឹងមិនមានតួអង្គណាមួយទេព្រោះ តួអង្គគឺជាសមត្ថភាពនៃអង្គភាពដាច់ដោយឡែកពីបុគ្គលម្នាក់ៗដើម្បីមកដឹងពីការពិតរបស់គាត់និង បង្កើតរបស់គាត់ផ្ទាល់។ ការសម្រេចចិត្ត ហើយនឹងធ្វើតាមត្រូវជាជាងការខុស។ ហើយបុគ្គលដែលបានបង្កើតត្រូវតែធ្វើការសម្រេចចិត្តនោះ។ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមនុស្ស ឬទេវតា មាន ចំណែកក្នុងការបង្កើតរបស់ខ្លួន។

នេះជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើនដែលមានមនុស្សតិចតួចបានយល់យ៉ាងច្បាស់អំពីរឿងនេះ។

សូមយល់ថា ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា មុននឹងមានឧបទ្វីបហេតុនៅក្នុងសួនអេដែន សាតាំងបាន«គ្រប់លក្ខណ៍ តាមផ្លូវរបស់វា» (អេសេគាល 2៨:១១-១៥ក) ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកវាបានចុះចាញ់ដោយការឆ្លើងឆ្លៃ និងអំពើ ទុច្ចរិត ហើយត្រូវបានទម្លាក់ចុះ។ ផែនដី (អេសេគាល 2៨:១៥ខ-១៧; អេសាយ ១៤:១2-១៤)។ គាត់បាន ក្លាយជាសត្រូវរបស់ព្រះ (សាតាំងមានន័យថាមារសត្រូវ) ជំនួសឱ្យការកសាងចរិតសុចរិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

ការបះបោររបស់គាត់គឺជាហេតុផលមួយដែលជាបន្ទាប់ពីការបង្កើតដំបូងនៃលោកុប្បត្តិ 1: 1 មានភាពរីករាយហើយផែនដីបានក្លាយទៅជា "ដាច់ស្រយាល" (ISV, GNB) នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1: 2 ។ ដូច្នោះ ហើយ ព្រះបានយាងទៅ « បង្កើតផែនដីឡើងវិញ » (ទំនុកតម្កើង 104:30) ដែលរួមបញ្ចូលទាំងការដែល ទ្រង់បានធ្វើអំឡុងពេល « ការបង្កើតឡើងវិញ » (លោកុប្បត្តិ 1:3-31; 2:1-3) ។

ហេតុអ្វីបានជាវាមានសារៈសំខាន់ណាមួយ?

ជាការប្រសើរណាស់ ការបន្តឡើងវិញ ("ការបង្កើតឡើងវិញ") បង្ហាញថាព្រះអាចជួសជុលអ្វីដែលអារក្សអាចបំផ្លាញបាន។ បទគម្ពីរបង្ហាញថា ព្រះមានផែនការធ្វើការ នោះនៅពេលអនាគត (ឧទាហរណ៍ កិច្ចការ ៣:១៩-2១; អេសាយ ៣៥:១-2)។

ប៉ុន្តែ សូមពិចារណាបន្ថែមទៀតថា ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា លូស៊ីហ្វើរ ជា«ត្រានៃភាពល្អឥតខ្ចោះ ពោរពេញ ដោយប្រាជ្ញា និងភាពល្អឥតខ្ចោះ» (អេសេគាល 2៨:១2)។

ក្នុងនាមជាទេវតា លូស៊ីហ្វើរ មិនត្រូវការអាហាររូបកាយទេ។

មានវាទាំងអស់។

ប៉ុន្តែ គាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប (ដូចនឹងទេវតាមួយចំនួនផ្សេងទៀតក្នុង ពេត្រុសទី 2 2:៤) ហើយទាញ ទេវតាមួយភាគបីមកលើផែនដី (វិវរណៈ ១2:៤) (ទេវតានឹងត្រូវកាត់ទោសក្រោយមកដោយរាស្ត្ររបស់ព្រះ តាម កូរិនថូសទី១ ៦: ៣).

លូស៊ីហ្វើរ និងការបះបោររបស់គាត់បានបង្ហាញថា សូម្បីតែសត្វដែល «មានគ្រប់យ៉ាង» អាចបះបោរដើម្បី ព្យាយាមធ្វើឱ្យរឿងកាន់តែអាក្រក់ឡើង។ ហើយក្រោយមក លោកបានបញ្ឈប់បញ្ចូលមនុស្សដំបូងដែល «មាន» ឱ្យបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះផងដែរ (លោកុប្បត្តិ ៣:១-៦)។

អាស្រ័យហេតុនេះ: នេះជួយបង្ហាញថា ប្រសិនបើព្រះបានប្រទានអ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេត្រូវការដល់មនុស្ស ដើម្បីកុំឱ្យមានភាពក្រីក្រ នោះមនុស្សនឹងនៅតែបង្កបញ្ហាដល់ខ្លួន និងអ្នកដទៃ។

ហេតុអ្វីព្រះអនុញ្ញាតឱ្យសាតាំងបញ្ឆោត ?

តើការបះបោររបស់សាតាំងបានរារាំងផែនការរបស់ព្រះឬ?

ទេ

ប៉ុន្តែ តើគម្ពីរមិនបង្ហាញថាសាតាំងជា«មេនៃអំណាចនៃអាកាស» (អេភេសូរ 2:2) ជួយសារដែល អាក្ខានិយមនិងមិនស្តាប់បង្គាប់របស់វាឬទេ? តើអារក្សមិនបាន«ខ្វាក់»គំនិតនៃមនុស្សជាតិភាគច្រើន ថាជា«ព្រះនៃសម័យនេះ»ទេឬ?

បាទនិងបាទ។

តើព្រះគម្ពីរមិនបង្រៀនថាសាតាំងបោកបញ្ឆោតពិភពលោកទាំងមូលទេ (វិវរណៈ ១២:៩)?

បាទ។

ដូច្នោះ ហេតុអ្វីបានជា ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យសាតាំង និងពួកវិញ្ញាណកំណាចរបស់វាមកបញ្ឆោតមនុស្ស ហើយបង្កបញ្ហាផ្សេងៗនៅលើផែនដី?

មានហេតុផលពីរយ៉ាង។

សារកប៉ុលបានហៅពេលវេលារបស់យើងថា « គ្រាន់អាក្រក់នេះ » (កាឡាទី 1:4) ដែលបង្កប់ន័យថាជា យុគសម័យដ៏ល្អជាងនៅពេលខាងមុខ ។

យ៉ាងណាក៏ដោយ ហេតុអ្វីសាតាំងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានអំណាចណាមួយក្នុងអំឡុងពេលរបស់យើង តាំងពីវាបានបដិសេធព្រះពីមុន?

ឥទ្ធិពលរបស់សាតាំងជួយយើងរៀនមេរៀន ហើយជារឿយៗបង្កើតចរិតល្អនិងប្រសិនបើវាមិនមានវត្តមាន។ ល្បីនិងនេះ យើងអាចយកឈ្នះ និងកសាងចរិតសុចរិតតាមរយៈការទប់ទល់ ក៏ដូចជាឃើញផលនៃការដើរខុសយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ រាល់ពេលដែលអ្នកទប់ទល់នឹងអំពើបាប អ្នកកាន់តែរឹងមាំខាងវិញ្ញាណ។

ទោះបីជាមានការលំបាកក្នុងពេលខ្លះក៏ដោយ ក៏ការបង្កើនល្បឿននេះបណ្តាលឱ្យមានការលឿនចាប់រួមភិក្ខុ។

សូមយើងពិចារណារឿងមួយចំនួនដែលជួយបង្ហាញអំពីរឿងនេះ។

ពិចារណាការបួន ដូចជាដុំធ្លុះថ្ម។ វា អាចបំបែកបានយ៉ាងងាយ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល វា ស្ថិតនៅក្រោមសម្ពាធខ្លាំង វាអាចប្រែទៅជាពេជ្រ ដែលជាសារធាតុធម្មជាតិដ៏លំបាកបំផុត។ ដូច្នោះ អ្នកទន់ខ្សោយក្លាយជាខ្លាំងតាមរយៈសម្ពាធនោះ។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា គ្រិស្តបរិសុទ្ធ ទោះខ្សោយក្នុងពិភពលោកក៏ដោយ (កូរិនថូសទី១ ១:២៦-២៩) ត្រូវតែស្អាតដូចមាស ប្រាក់ ឬផ្លែដ៏មានតម្លៃក្នុង កូរិនថូសទី១ ៣:១២។

បន្ទាប់មក ស្រមៃថាអ្នកចង់យកឈ្នះលើវត្តមានដ៏មួយចំនួនដែលអ្នកមិនអាចលើកបាន។ អ្នកអាចមើលវត្តមាន ប៉ុន្តែវាមិនផ្លាស់ទីវាទេ។ អ្នកអាចពត់ដែរបស់អ្នក 20 នាទីឬច្រើនជាងនេះក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយវាអាចធ្វើឱ្យដែរបស់អ្នករឹងមាំបន្តិច - ប៉ុន្តែមិនច្រើនពេកទេ - ឬប្រហែលជាវាត្រូវការពេលច្រើនឆ្នាំ និងច្រើនឆ្នាំដើម្បីធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។

ឬអ្នកអាចធ្វើការជាមួយនិងទម្ងន់ធ្ងន់ដែលអ្នកអាចទប់ទល់បាន។ ការលើកពួកវាគឺពិបាកជាងការលើកដែរបស់អ្នកទៅទៀត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការលើកទម្ងន់មិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យដែរបស់អ្នករឹងមាំជាងការពត់កោងប៉ុណ្ណោះទេ លំហាត់ប្រភេទនេះក៏នឹងធ្វើឱ្យពេលវេលាចាំបាច់ដើម្បីធ្វើឱ្យដែរបស់អ្នករឹងមាំគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយកឈ្នះវត្តកាន់តែខ្លី។

ឥឡូវនេះពិចារណាថា:

នៅឆ្នាំ 1962 បានបោះពុម្ពផ្សាយការសិក្សាដែលបង្ហាញពី "មនុស្សល្បីល្បាញ និងមានអំណោយពិសេស" ចំនួន 413 នាក់ ដែលហៅថា ។ ពួកគេបានចំណាយពេលជាច្រើនឆ្នាំដើម្បីព្យាយាមស្វែងយល់ពីអ្វីដែលបង្កើតភាពអស្ចារ្យបែប នេះ ដែលខ្សែធម្មតាអាចដំណើរការពេញមួយជីវិតរបស់មនុស្សភ្លើងទាំងនេះ។

គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល ការពិតអស្ចារ្យបំផុតនោះគឺថា ស្ទើរតែទាំងអស់នៃពួកគេ 392 នាក់ ត្រូវជម្នះឧបសគ្គដល់បាក់បំផុតដើម្បីក្លាយជានរណា។ (ញើសបរិសុទ្ធ,, 1987, អ្នកបោះពុម្ពសៀវភៅ, ទំព័រ 134)

តើ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះទាក់ទងនឹងអ្វីដែលហេតុអ្វីបានជាមានអារក្ស?

ការអនុញ្ញាតឱ្យអារក្សព្យាយាមល្អៗមនុស្សជាតិ ជាសំខាន់បង្កើនល្បឿននៃដំណើរការនៃការអាច យកឈ្នះលើកំហុសរបស់យើង ហើយអភិវឌ្ឍចរិតសុចរិតដោយមានជំនួយពីព្រះ (ភីលីព 4:13; យ៉ាកុប 4:7) ។ លទ្ធផលចុងក្រោយនេះគឺថា មនុស្សនឹងអាចយកឈ្នះបានលឿនជាង និងដោយមានការរងទុក្ខកិច្ច បំផុតដែលអាចធ្វើទៅបាន (មើលការបរិយាយ ៣:៣៣; ពេក្រុសទី១ ៤:១២-១៣ ; ៣ឃ្លីប្រទេស 2)។

ហើយប្រសិនបើព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅអ្នកក្នុងយុគសម័យនេះ ទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកត្រូវបានល្អៗដោយសាតាំង ឬគណ្តាផ្សេងៗលើសពីអ្វីដែលអ្នកអាចដោះស្រាយបានទេ (កូរិនថូសទី១ ១០:១៣)។

ការទប់ទល់នឹងអារក្សសាតាំង និងការល្អៗផ្សេងៗ ធ្វើឱ្យអ្នកកាន់តែរឹងមាំខាងវិញ្ញាណ (យ៉ាកុប 1:12, 4:7) ហើយនឹងជួយអ្នកឱ្យចេះជួយអ្នកដទៃនៅថ្ងៃអនាគត (សូមមើល ឃ្លីប្រទេស 1 4:21)។ សាតាំងមិន ចង់ឱ្យអ្នកជឿសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឡើយ។

អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីពិត

រថនានុក្រម កំណត់ 'ការពិត' ដូចតទៅ:

ការពិត ការពិតអំពីស្ថានភាព ព្រឹត្តិការណ៍ ឬមនុស្ស:

ការពិតគឺជាអ្វីមួយដែលត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ទស្សនវិទូ មនុស្សសាមញ្ញ និងអ្នកដឹកនាំមានការរឿងឆ្គងជាយូរមកហើយអំពីការពិត។

ដូច្នេះ ចូរយើងកត់សំគាល់ពីរបៀបដែល រថនានុក្រមខេមប្រីជ កំណត់សេចក្តីពិត 'ផ្លូវការ':

ការពិត ឬគោលការណ៍ដែលមនុស្សភាគច្រើនគិតថាជាការពិត:

ប៉ុន្តែការលើកឡើងខាងលើគឺប្រាកដជាមិនពិតជានិច្ចទេ។ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានដឹងរឿងនេះជាយូរមកហើយ។ ប៉ុន្តែ មនុស្សជាច្រើនចាត់ទុកការពិត "ផ្លូវការ" ហើយមិនទទួលយកការពិតទាំងស្រុងដូចការពិតនោះទេ។ ប៉ុន្តែជំនឿបុគ្គល ឬសមូហភាពនៃខ្លួនគេ ច្រើនតែមិនពិត។ ព្រះគម្ពីរព្រាមានអ្នកដែលទទួលបានឱវាទពីមនុស្សជំនួសវិញដោយពិតប្រាកដពីព្រះ (អេសាយ ៣០:១; ៦៥:១២ ខ)។ អំពើបាបគឺជាកត្តាមួយ (សូមមើលអេសាយ ៥៩:២ក)។

ពោលនិយាយជាមួយនឹងលោកយេស៊ូ លោក អភិបាលក្រុងរ៉ូមបានសួរអំពីការពិត៖

^{៣៧} លោកពិឡាតសួរលោកថា៖ «ដូច្នេះ តើលោកជាស្តេចឬ?»។

លោកយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «អ្នកនិយាយត្រូវថាខ្ញុំជាស្តេច។ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំបាន កើតមក ហើយហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំមកក្នុងលោកនេះ ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីចំពោះការពិត។ អស់អ្នកណា ដែលកើតពីសេចក្តីពិតបានឮសំឡេងខ្ញុំ»។

^{៣៨} លោកពិឡាតទូលព្រះអង្គថា៖ «តើសេចក្តីពិតជាអ្វី?»។ កាលលោកមានប្រសាសន៍ដូច្នោះហើយ លោកក៏ចេញទៅជួបជនជាតិយូដាម្តងទៀត ហើយមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «ខ្ញុំរកឃើញថា លោកគ្មានកំហុសអ្វីសោះ»។ (យ៉ូហាន ១៨:៣៧-៣៨)

ពិឡាតបានឮការប្រកែកជាច្រើនអំពីសេចក្តីពិត ហើយបានសន្និដ្ឋានថា គ្មាននរណាអាចកំណត់វាបាន ត្រឹមត្រូវឡើយ។

កាលដែលលោកយេស៊ូមិន បានឆ្លើយនឹងសំណួរចុងក្រោយរបស់លោកពិឡាត ហាក់ដូចជាលោកពិឡាត បានចេញទៅក្រៅដោយមិនរំពឹងថានឹងមានចម្លើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា អ្នកដែលមាន សេចក្តីពិតនឹងឮទ្រង់។

មិនយូរប៉ុន្មានមុននឹងជួបលោកពិឡាត យ៉ូហានបានកត់ត្រាថា ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថាការពិតគឺ៖

^{១៧} សូមញែកគេជាបរិសុទ្ធ ដោយសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់។ ពាក្យរបស់អ្នកគឺជាការពិត។ (យ៉ូហាន ១៧:១៧)

ព្រះគម្ពីរក៏បង្រៀនថា ព្រះមិនអាចកុហកបានទេ (ហេព្រើរ ៦:១៨, ទីតុស ១:2)។

ដូច្នេះ គេអាចសន្និដ្ឋានបានថា អ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលគឺជាការពិត។

ឥឡូវ នេះនឹងត្រូវចាត់ទុកថាជាការដកញែកជារដ្ឋាន ជាពិសេសចំពោះអ្នកដែលទទួលយកព្រះគម្ពីរថាជា ការពិត។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលអ្នកបង្ហាញថាមានព្រះ ហើយថាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺពិត (ហើយយើងមានសៀវភៅដូចជា តើអតិភាពរបស់ព្រះឡើយ និង ភស្តុតាងព្រះយេស៊ូវជាព្រះមេស្សី ដែលធ្វើដូច្នោះ) នោះវាសមហេតុផលក្នុងការសន្និដ្ឋានថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺជាស្តង់ដារដើម្បីវាយតម្លៃ ថាអ្វីដែលពិត។

ការកុហកគឺជាអ្វីដែលប្រឆាំងនឹងការពិត។ ដូច្នេះមានអ្វីមួយមានជម្លោះ
ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលដែលបានបំផុសគំនិតដើមរបស់ព្រះ គឺមិនពិតទេ
ទោះបីជាមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់អះអាងថា ជឿវាក៏ដោយ។

មនុស្សជាច្រើនជឿថាពួកគេគួរ«ទុកឱ្យមនសិការជាអ្នកនាំផ្លូវ»។ ប៉ុន្តែបើគ្មានព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ នោះ ចិត្តខាងសាច់ឈាមមិនអាចយល់ដឹងពីសេចក្តីពិតតាមដែលគួរបានទេ (កូរិនថូសទី១ 2:១៤) ព្រោះចិត្ត អាចអាក្រក់យ៉ាងខ្លាំង (យេរេមា ១៧:៩)។

សូមពិចារណាផងដែរថាព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា៖

^៤ ... « មានសេចក្តីចែងទុកមកថា < មនុស្សនឹងមិនរស់ដោយអាហារតែមួយមុខទេ គឺដោយគ្រប់ ទាំងពាក្យដែលចេញពីព្រះឱស្ឋនៃព្រះ > » (ម៉ាថាយ 4:4) ។

មនុស្សបង្កើតនូវប៉ងពីវត្ថុដែលព្រះបានបង្កើត។ ប៉ុន្តែ របៀបរស់នៅពិតប្រាកដគឺដោយការធ្វើតាម ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

សាវកប៉ូលបានសរសេរថា:

¹³ ហេតុនេះ យើងក៏អរព្រះគុណព្រះដោយឥតឈប់ឈរ ព្រោះកាលណាអ្នកបានទទួលព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ ដែលអ្នកបានឮពីយើង នោះអ្នកមិនបានស្វាគមន៍ដូចជាព្រះបន្ទូលរបស់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែតាមសេចក្តីពិត ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះក៏មានប្រសិទ្ធភាពដែរ។ ធ្វើការនៅក្នុងអ្នកដែលមានជំនឿ។ ^{១៤} បងប្អូនអើយ បងប្អូនអើយ បងប្អូនបានយកតម្រាប់តាមក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្រុកយូដា ក្នុងព្រះគ្រីស្តយេស៊ូ។ (ថែស្សាឡូនីចទី១ 2:១៣-១៤ក)។

⁷ ... ព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត (2កូរិនថូស ៦:៧)

¹³ នៅក្នុងទ្រង់ អ្នកក៏បានទុកចិត្តផងដែរ បន្ទាប់ពីអ្នកបានឮព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត ដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នក (អេភេសូរ ១:១៣)

^៤ **សង្ឃឹមថា** សេចក្តីសង្ឃឹមដែលបានដាក់សម្រាប់អ្នកនៅស្ថានសួគ៌ ដែលអ្នកបានឮពីមុនក្នុង ព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ (កូរុលុស 1:5)

ការពិតគឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន ពីព្រោះមនុស្សភាគច្រើនមិនជឿទាំងស្រុងលើ ព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះ (កូរុលុស ១:៥, -៦ , 2៥ -2៧; ថែស្សាឡូនីចទី១ 2:១៣) ហើយក៏មិនយល់អំពី ដំណឹងល្អច្រើនដែរ។ នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ភាគច្រើនទុកចិត្តលើមនុស្សដទៃ ដែលខ្លួនឯងត្រូវសាតាំង បញ្ឆោត (វិវរណៈ ១2:៩)។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា:

^៨ «មនុស្សទាំងនេះចូលមកជិតខ្ញុំដោយមាត់ ហើយគោរពខ្ញុំដោយបបួរមាត់ ប៉ុន្តែចិត្តគេនៅ ឆ្ងាយពីខ្ញុំ។ ^៩ ហើយដោយឥតប្រយោជន៍ ពួកគេថ្វាយបង្គំខ្ញុំ ដោយបង្រៀនជាគោលលទ្ធិ បទបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស។ (ម៉ាថាយ ១៥:៨-៩)

ការទុកចិត្តមនុស្សដទៃច្រើនជាងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នាំទៅរកការថ្វាយបង្គំឥតប្រយោជន៍ ហើយនាំ មនុស្សចេញពីសេចក្តីពិត។

ប៉ុន្តែការពិតអាចដឹងបាន។

សាវកយ៉ូហានបានសរសេរថា:

³¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ជនជាតិយូដាដែលជឿព្រះអង្គថា៖ «ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នានៅ ជាប់នឹងពាក្យខ្ញុំ នោះអ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំពិតមែន។ ^{៣2} ហើយអ្នកនឹងដឹងសេចក្តីពិត ហើយសេចក្តីពិតនឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានសេរីភាព»។ (យ៉ូហាន ៨:៣១-៣2)

^{៤៦} បើ **ខ្ញុំ** និយាយការពិត ហេតុអ្វីអ្នកមិនជឿខ្ញុំ? ^{៤៧} អ្នកណាមកពិព្រះជាម្ចាស់ ស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាមិនឮទេ ព្រោះអ្នកមិនមែនជារបស់ព្រះ។ (យ៉ូហាន ៨:៤៦-៤៧)

^{៣៧} ... ខ្ញុំបានចូលមកក្នុងពិភពលោក ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីចំពោះសេចក្តីពិត។ អស់អ្នកណាដែលមក ពិសេសក្តីពិតបានឮសំឡេងរបស់យើង (យ៉ូហាន ១៨:៣៧)។

^៦ ប្រសិនបើយើងនិយាយថា យើងបានប្រកបនឹងទ្រង់ ហើយដើរក្នុងភាពងងឹត នោះយើងកុហក ហើយមិនប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីពិត។ ^៧ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងដើរក្នុងពន្លឺ ដូចជាទ្រង់ក្នុងនោះក្នុង ពន្លឺ នោះយើងបានប្រកបនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជា ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់នឹងសម្អាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់។ (យ៉ូហាន ១:៦ - ៧)

^៤ អ្នកណាដែលនិយាយថា “ខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់” ហើយមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ នោះជាអ្នកកុហក ហើយសេចក្តីពិតក៏មិននៅក្នុងខ្លួនដែរ។ ^៥ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្លួន សេចក្តី ស្រឡាញ់របស់ព្រះពិតជាបានគ្រប់លក្ខណ៍ក្នុងអ្នកនោះ។ ដោយការនេះ យើងដឹងថាយើងនៅក្នុង ទ្រង់។ ^៦ អ្នកណាដែលថាខ្លួននៅជាប់នឹងទ្រង់ ក៏ត្រូវដើរតាមទ្រង់ដែរ។ (យ៉ូហាន ១:៦-៦)

¹⁸ កូនចៅអើយ ចូរកុំឱ្យយើងស្រឡាញ់ដោយពាក្យសម្តី ឬដោយអណ្តាតឡើយ គឺ ដោយការ ប្រព្រឹត្ត និងតាមសេចក្តីពិត។ ^{១៩} ហើយ ដោយសារការណ៍នេះ យើងដឹងថា យើងមកពិសេសក្តី ពិត ហើយនឹងធានាចិត្តរបស់យើងនៅចំពោះទ្រង់។ (យ៉ូហាន ១:១៨-១៩)

^៣ ត្បិត ខ្ញុំមានសេចក្តីរីករាយខ្លាំង ពេលបងប្អូនមក ហើយផ្តេងទីបន្ទាល់អំពីសេចក្តីពិតដែល មាននៅក្នុងអ្នក ដូចជាអ្នកដើរក្នុងសេចក្តីពិត។ ^៤ ខ្ញុំមិនសប្បាយចិត្តខ្លាំងជាងពេលបានឮថា កូនខ្ញុំដើរតាមសេចក្តីពិតទេ។ (យ៉ូហាន ១:៣ ៣-៤)

ទោះបីជាមានអ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែងក៏ដោយ ការតភ្ជាប់រវាងសេចក្តីពិតជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងការយល់ កាន់តែច្បាស់ពីអ្នកដែលស្តាប់បង្ហាត់ព្រះគឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន។

លោក ក៏បានសរសេរដូចខាងក្រោម:

3... ឱស្តេចនៃពួកបរិសុទ្ធអើយ មាតិកាបស់ទ្រង់ត្រឹមត្រូវ និងពិតប្រាកដ! (វិវរណៈ ១៥:៣)

ដើរ តាមមាតិកាបស់ព្រះជួយយើងយល់កាន់តែច្បាស់អំពីសេចក្តីពិត ពេលយើងរស់នៅតាមសេចក្តីពិត។

ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទសាសនិក ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ (យ៉ូហាន ១៧:១៧) យើងត្រូវ « បែងចែកព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ » (ធីម៉ូថេទី2 2:១៥) ខណៈពេលដែលយើង ចៀសវាងពី « ការនិយាយ ស្តីពី លោកិយ និង ទទេ ត្បិតវានឹងនាំទៅកាន់ការបន្ថែមទៀត អំពើទុច្ចរិត ” (ធីម៉ូថេទី2 2:១៦, NASB)។ ដូច្នោះ យើងជឿសវាងការសម្របសម្រួលជាមួយសាសនានានាក្នុង ពិភពលោក។

ប៉ុន្តែ ចុះយ៉ាងណាបើវិទ្យាសាស្ត្រផ្ទុយនឹងព្រះគម្ពីរ ដូចអ្នកវិភាគជាច្រើនអះអាង?

“សូមឱ្យព្រះពិត តែមនុស្សគ្រប់រូបកុហក” (រ៉ូម ៣:៤)។ ជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

សូម្បីតែនៅសម័យគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ក៏មានអ្នកដែលហៅកំហុសថា 'វិទ្យាសាស្ត្រ'។ សេចក្តីជូនដំណឹង៖

20 ឱ ធីម៉ូថេអើយ ចូររក្សានូវអ្វីដែលតាំងចិត្តចំពោះការទុកចិត្តរបស់អ្នក ជៀសវាងការនិយាយប្រមាថ និង គតប្រយោជន៍ និងការប្រឆាំងនឹងវិទ្យាសាស្ត្រដែលហៅថាមិនពិត៖

29 ការដែលអ្នកខ្លះនិយាយខុសអំពីជំនឿ។ (ធីម៉ូថេទី១ ៦:20-29, KJV)

ដូច្នេះ មានអ្នកដែលអះអាងថាព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវបានគេបំភាន់ដោយអ្នកដឹកនាំបញ្ជាវិន័យដែលប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត។

សារក យ៉ូហាន ត្រូវបានបំផុសគំនិតឱ្យសរសេរ៖

26 សេចក្តីទាំងនេះខ្ញុំបានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នាអំពីអ្នកដែលព្យាយាមបោកបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នា។ (១យ៉ូហាន 2:2៦)

អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រផ្សេងៗបានបោកបញ្ឆោត និង/ឬបានគិតថា ពួកគេមានការពិតដែលមិនយល់ស្របនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ កុំធ្លាក់សម្រាប់ព័ត៌មានមិនពិតរបស់ពួកគេ។

មានព្រះមួយអង្គ (សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិត សូមពិនិត្យមើលសៀវភៅឥតគិតថ្លៃ តាមអ៊ិនធឺណេតនៅ ccog.org ដែលមានចំណងជើងថា ៖ តើការរស់នៅរបស់ព្រះមានហេតុផលទេ?) ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់អាចពឹងផ្អែកលើការពិត។ ព្រះគម្ពីរព្រះមានថា "[គ] ដែលទុកចិត្តលើមនុស្សដែលត្រូវបានរងទុក្ខ" (យេសាយ ១៧:៥) ។

សារកប៉ូលបានសរសេរដូចតទៅនេះទៅកាន់ធីម៉ូថេអើយអំពីអ្នកខ្លះថា ៖

7 តែងតែរៀន ហើយមិនអាចមកដឹងសេចក្តីពិតបានឡើយ។^៨ ឥឡូវនេះ ខណៈដែល និង បានទប់ទល់នឹងម៉ូសេ ដូច្នេះអ្នកទាំងនេះក៏ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិតដែរ៖ មនុស្សដែលមានគំនិតអាក្រក់ មិនពេញចិត្តចំពោះសេចក្តីជំនឿ។^៩ ប៉ុន្តែ គេនឹងមិនរីកចម្រើនទៅមុខទៀតឡើយ ដ្បិតភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ពួកគេនឹងបង្ហាញដល់មនុស្សទាំងអស់ (2ធីម៉ូថេ ៣:៧-៩)។

មនុស្សជាច្រើនអះអាងថាធ្លាប់រៀននិងចាប់អារម្មណ៍នឹងសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែភាគច្រើនប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត។

សេចក្តីពិតត្រូវបានព្យាករណ៍ថាជាទំនិញខ្លះខាតនៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់៖

12 ត្រូវហើយ ហើយអស់អ្នកណាដែលចង់រស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នឹងរងការបៀតបៀន។^{១៣} ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់ និងអ្នកក្លែងបន្លំនឹងកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ ដោយបោកបញ្ឆោត ហើយត្រូវគេបោកបញ្ឆោត។^{១៤} ប៉ុន្តែ អ្នកត្រូវតែបន្តនៅក្នុងអ្វីដែលអ្នកបានរៀន ហើយត្រូវបានធានា ដោយដឹងថាអ្នកបានរៀនពី អ្នកណា (2ធីម៉ូថេ ៣:១2-១៤)។

ប្រសិនបើអ្នកនឹងមាន « សេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត » គ្រប់គ្រាន់ (ថៃស្យាឡូនីចទី 2 2:10) ហើយនឹងធ្វើតាមនោះ អ្នកអាចរួចផុតពីការបោកបញ្ឆោតដ៏ធំដែលនឹងមកដល់ (ថៃស្យាឡូនីចទី 2 2:7-12) ហើយរួចពី «ម៉ោងនៃការសាកល្បង»ដ៏គួរឱ្យខ្លាចដែលនឹងមកដល់ដែនដីទាំងមូល (វិវរណៈ ៣:៧-១០) ។

អាថ៌កំបាំងនៃការសម្រាក

ខណៈពេលដែលវាហាក់ដូចជាការសម្រាកនោះមិនមែនជាអាថ៌កំបាំងនោះទេ វាបានប្រែក្លាយទៅជាដូច្នោះសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន។

ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថាព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ (លោកុប្បត្តិ 2:2-3)។ ព្រះគម្ពីរមិនបង្រៀនថា ព្រះ បានប្រទានពរដល់ថ្ងៃណាផ្សេងទៀតនៃការជ្រើសរើសមនុស្សឡើយ។ មនុស្ស « ត្រូវស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ជាជាង មនុស្ស » (កិច្ចការ ៥:2៩) ។

ព្រះបានផ្តល់ការសម្រាកកាយប្រចាំសប្តាហ៍សម្រាប់មនុស្ស។ ហើយទ្រង់ក៏បង្កើតគ្រឿងបរិក្ខារ ដើម្បី មនុស្សអាចរក្សាវាបាន (និក្ខមន៍ ១៦:៥; លេវីវិវិធី 2៥:១៨-22)។

មនុស្សជាច្រើនភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលដឹងថា ក្នុងរយៈពេលវែង ពួកគេអាចសម្រេចបានកាន់តែច្រើនដោយធ្វើការប្រាំមួយថ្ងៃជំនួសឱ្យប្រាំពីរ។ ប៉ុន្តែនោះជាការពិត។

ហើយដោយសារមនុស្សមិនយល់បទគម្ពីរ នេះជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន។

ព្រះបានបំផុសគំនិតព្យាករិអេសេគាលឱ្យសរសេរ៖

26 បូជាចារ្យរបស់នាងបានបំពានលើក្រឹត្យវិន័យរបស់យើង ហើយបង្គាប់របស់ដ៏វិសុទ្ធរបស់យើង។ ពួកគេមិនបានបែងចែករវាងបរិសុទ្ធនិងមិនបរិសុទ្ធ ហើយក៏មិនបានធ្វើឱ្យស្គាល់ភាពខុសគ្នា រវាងរបស់មិនស្អាតនិងស្អាត។ ពួកគេបានបិទភ្នែកពីថ្ងៃសប្បិទរបស់យើង ដើម្បីអោយខ្ញុំត្រូវគេ បង្គាប់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ (អេសេគាល 22:2៦)

អ្នកដឹកនាំសាសនាជាច្រើនបំពានច្បាប់របស់ព្រះ ហើយពួកគេបានលាក់បាំងភ្នែករបស់ពួកគេទាក់ទងនឹងថ្ងៃសប្បិទ។ ថ្ងៃសប្បិទរបស់ខ្ញុំ គឺជាការយោងទៅថ្ងៃសប្បិទប្រចាំសប្តាហ៍ ក៏ដូចជាថ្ងៃសប្បិទប្រចាំឆ្នាំ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ផងដែរថាជាថ្ងៃបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ ថ្ងៃសប្បិទគឺជាពេលវេលានៃការសម្រាក / ការស្តារឡើងវិញខាងរាងកាយ និងការស្តារឡើងវិញខាងវិញ្ញាណ។

រូបភាពសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃដែលដូចជាព្រះបានផ្តល់ឱ្យមនុស្សប្រាំមួយថ្ងៃដើម្បីធ្វើការងាររបស់ពួកគេនិងសម្រាកនៅថ្ងៃទី 7 ដែលព្រះបានប្រទានដល់មនុស្សជាតិប្រាំមួយ 'មួយពាន់ឆ្នាំ' (ទំនុកដំកើង 90: 4; 2 ពេត្រុស 3: 8) ទៅ ធ្វើកិច្ចការរបស់មនុស្សជាតិ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកត្រូវរស់នៅក្នុង 'ថ្ងៃមួយពាន់ឆ្នាំទីប្រាំពីរ' នៅក្នុងនគរសហស្សវត្សរ៍ (មើលវិវរណៈ 20:4-6)។

ផែនការ 6,000/7,000 ឆ្នាំ ស្របនឹងការបង្រៀនក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីអំពីការមាននៅក្នុង «ថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់» (កិច្ចការ 2:14-17) ដែលបានចាប់ផ្តើមមិនលើសពីពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងបញ្ចប់កិច្ចបម្រើ របស់ទ្រង់នៅផែនដីទេ (ហេព្រើរ 1:1-2)។ ពីរថ្ងៃចុងក្រោយនៃប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ គឺជាថ្ងៃចុងក្រោយនៃប្រភេទនៃសប្តាហ៍នោះ។

ទំនៀមទម្លាប់របស់សាសន៍យូដាបង្រៀនថាគំនិត៦.០០០ឆ្នាំនេះត្រូវបានបង្រៀនដំបូងនៅក្នុងសាលា របស់ព្យាករិអេលីយ៉ា (បាប៊ីឡូន តាំមូដៈ សានហេរិន97a)។

នៅចុងសតវត្សទីពីរ និងដើមសតវត្សទីបី ពួកបរិសុទ្ធ និងបីស្ស្ត ក្រិក-រ៉ូម៉ាំងដូចជា , សៀវភៅ V, ជំពូក 28:2-3; 29:2) និង ក៏បានយល់ ហើយបានបង្រៀនពី 6,000-7,000 ឆ្នាំ ព្រមទាំងបានរាយការណ៍ថា ថ្ងៃសប្បុរសប្រចាំសប្តាហ៍ បង្ហាញពីការសម្រាកសហស្សវត្ស (ទីប្រាំពីរនៃពាន់ឆ្នាំ)។

ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពី ការឡើងគ្រងរាជ្យរបស់អធិរាជ សតវត្សទី 4

មនុស្សជាច្រើនផ្សេងទៀតបានឈប់បង្រៀនរឿងនេះ។

ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីជំនឿដំបូងអាចរកបាននៅក្នុងសៀវភៅគតគិតថ្លៃដែលមាននៅលើអ៊ីនធឺណិតនៅ ccog.org ដែលមានចំណងជើងថា ជំនឿនៃសាសនាចក្រកាតូលិកដើម។

ទោះបីជាគ្រឹក្ស-រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក មិនបានបង្រៀនជាផ្លូវការនូវគោលលទ្ធិ 6000 ឆ្នាំទៀតក៏ដោយ ក៏ព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យអារក្ស និងមនុស្សជាតិក្នុងកំឡុងអាយុ 6,000 ឆ្នាំនេះ ជ្រើសរើសដើរតាមផ្លូវខុស ដើម្បីកាត់បន្ថយការរងទុក្ខសរុប និងជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងអស់ល្អឥតខ្ចោះ។ អ្នកណានឹងស្តាប់ទ្រង់ — នៅសម័យនេះ ឬអាយុខាងមុខ។

ហេតុអ្វី ៦០០០ ឆ្នាំ?

វាហាក់បីដូចជាព្រះបានសន្និដ្ឋានថានេះជាពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មនុស្សដើម្បីសាកល្បងវិធីផ្សេងៗ នៃជីវិតដែលពួកគេគិតថាល្អបំផុត — ហើយជាច្រើនជំនាន់ចាប់តាំងពីអំណាច និងអេវ៉ាមានឱកាសនោះ។ ដូច្នេះ រាប់ពាន់ឆ្នាំក្រោយមក មនុស្សនឹងអាចឃើញសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៅក្នុងសុភាសិត ១៤:១២ និង ១៦:២៥ កាន់តែ ច្បាស់ថា «មានផ្លូវដែលហាក់ដូចជាត្រឹមត្រូវសម្រាប់មនុស្ស ប៉ុន្តែ ទីបញ្ចប់របស់វា គឺជាផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់»។

ព្រះបានជ្រាបថាពិភពលោកនេះនឹងមានការអាក្រក់ខ្លាំងដល់ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេល៦.០០០ឆ្នាំនោះ « លុះត្រាតែថ្ងៃនោះខ្លីពេក នោះគ្មានសាច់ឈាមណាអាចត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ» (ម៉ាថាយ 2៤:22)។

បន្ទាប់ពី 6,000 ឆ្នាំ ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកវិញ ពួកបរិសុទ្ធនឹងរស់ឡើងវិញ ជីវិតនៅលើភពផែនដី នឹងត្រូវ បានរក្សាទុក ហើយផ្នែកមួយពាន់ឆ្នាំនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ នឹងត្រូវបាន បង្កើតឡើង (cf. វិវរណៈ 20:4-6)

ហើយនេះហាក់ដូចជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន។

សូមកត់ចំណាំអ្វីមួយដែលអេសាយត្រូវបានបំផុសគំនិតឱ្យសរសេរ ៖

១១ ព្រោះដោយបបូរមាត់ញាប់ញ័រ និងអណ្តាតមួយទៀត ទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជន នេះ ១២ ចំពោះ អ្នកដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "នេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើឱ្យអ្នកនឿយហត់បានសម្រាក" ហើយ "នេះគឺជាការស្រស់ស្រាយ" ។ ទោះជាយ៉ាងណាពួកគេនឹងមិនឮ។ (អេសាយ 2៨:១១-១2)

ព្រះសន្យាថានឹងសម្រាក ប៉ុន្តែដោយសារ«បបូរមាត់ញាប់ញ័រនិងអណ្តាតផ្សេងទៀត» ការបង្រៀនខុសនិង បញ្ហាការបកប្រែ — ភាគច្រើនមិនទទួលយកការសម្រាកដ៏ស្រស់ស្រាយដែលព្រះបានផ្តល់សម្រាប់រាល់ សប្តាហ៍ទេ។

នៅក្នុងសៀវភៅគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនៃភាសាហេព្រើរ ពាក្យក្រិកពីរផ្សេងគ្នាត្រូវបានគេប្រើ ហើយជារឿយៗត្រូវបានបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេសថា "សម្រាក" ។ បកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស ពួកវាគឺ

ដោយសារអ្នកបកប្រែជាច្រើនបានបកប្រែខុសពាក្យទាំងពីរនេះដូចគ្នា មនុស្សជាច្រើនមានការយល់ច្រឡំ។ Sabbatism ត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុង ហេព្រើរ 4:9 ចំណែកឯ Katapausis ត្រូវបានគេប្រើនៅកន្លែងដូចជា ហេព្រើរ 4:3។

ដោយសារតែ "ការសម្រាក" នាពេលអនាគត (katapausis) - ព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ - អ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណគឺត្រូវចូលទៅក្នុង (ហេព្រើរ 4: 3) វានៅសល់សម្រាប់ពួកគេនូវ ការរក្សាថ្ងៃសប្បិទឥឡូវនេះ (ហេព្រើរ 4: 9) ។ នេះមានន័យថា គ្រិស្តសាសនិកនឹងចូលទៅក្នុង 'ការសម្រាក' នៃរាជាណាចក្ររបស់ព្រះនាពេលខាងមុខ

ទោះបីជាឥឡូវនេះពួកគេរក្សាថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍ដែលទន្ទឹងរង់ចាំវាក៏ដោយ។ នៅយុគសម័យនេះ រាស្ត្ររបស់ព្រះត្រូវឧស្សាហ៍សម្រាកនៅថ្ងៃដែលដូចព្រះបានធ្វើ (ហេព្រើរ 4:9-11a) «ក្រែងលោអ្នកណាម្នាក់ធ្លាក់តាមគំរូនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់ដូចគ្នា» (ហេព្រើរ 4:11 ខ)។

ដោយសារតែការបកប្រែខុស និង 'ការលាក់ ភ្នែក' ដោយគ្រួសារនាទាក់ទងនឹងថ្ងៃសប្បិទរបស់ព្រះ ការសម្រាកក្នុងព្រះគម្ពីរនៅតែជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន។

អាថ៌កំបាំងនៃអំពើបាប

មនុស្សជាច្រើនហាក់យល់ច្រឡំថាអ្វីជាអំពើបាប។

មនុស្សជាច្រើនធ្វើដូចជាពួកគេអាចកំណត់វាបាន។

ប៉ុន្តែ វាគឺជាព្រះ មិនមែនមនុស្សទេ ដែលកំណត់អំពើបាប។

តើអំពើបាបជាអ្វី?

នេះជារបៀបដែលព្រះគម្ពីរកំណត់វា៖

“ អ្នកណាប្រព្រឹត្តអំពើបាបក៏ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតដែរ ហើយអំពើបាបជាអំពើទុច្ចរិត។ (យ៉ូហាន ទី១ ៣:៤)

“ អ្នក ណាប្រព្រឹត្ត អំពើបាប អ្នកនោះក៏ ប្រព្រឹត្ត អំពើទុច្ចរិត ដែរ។ ហើយអំពើបាបគឺជាអំពើទុច្ចរិត។ (១យ៉ូហាន ៣:៤, DRB)

4 អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ ហើយតាមពិត អំពើបាបគឺជាអំពើទុច្ចរិត។ (យ៉ូហាន ទី១ ៣:៤, EOB គម្ពីរសញ្ញាថ្មី។)

4 អ្នក ណា ប្រព្រឹត្ត អំពើបាប នោះក៏ ប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងក្រឹត្យវិន័យដែរ ដ្បិតអំពើបាបជាការរំលងច្បាប់។ (១យ៉ូហាន ៣:៤, KJV)

ច្បាប់អ្វី?

ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ (ទំនុកដំកើង 119:11) ហើយដែលរួមបញ្ចូលបញ្ញត្តិដប់ប្រការ (យ៉ូហាន ទី 1 2:3-4; ទំនុកតម្កើង 119:172

សូមមើលផងដែរនូវសៀវភៅគតិកថាដែលមាននៅលើអ៊ីនធឺណិតនៅ [www. ccog.org](http://www.ccog.org) ដែលមានចំណងជើងថា៖ *បញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការ៖ សាសនាគ្រីស្ទ និងសត្វកិច្ចាន*).

ទោះបីជាគ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្វើបាបក៏ដោយ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថាមនុស្សទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប (រ៉ូម ៣:2៣)។

ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សធ្វើបាប?

មែនហើយ សម្រាប់ហេតុផលដូចគ្នាដែលអេវ៉ា និងអ័ដាមបានធ្វើបាប។ ពួកគេត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយសាតាំង និង/ឬគណ្តារបស់ពួកគេ។

សាតាំងបានបោកបញ្ឆោតពិភពលោកទាំងមូល (វិវរណៈ ១2:៩)។ គាត់បានប្រើគ្រប់គំនិតអាក្រក់ដែលគាត់អាចធ្វើបាន ដើម្បីជះឥទ្ធិពល និងបញ្ឆោតមនុស្សជាតិទាំងអស់។ សាតាំងបានផ្សព្វផ្សាយទស្សនវិជ្ជារបស់វាយ៉ាងទូលំទូលាយ (អេភេសូរ 2:2) – ទាក់ទាញដល់ភាពឥតប្រយោជន៍ គណ្តា និងលោភលន់ដែលមានឥទ្ធិពលមកលើយើង ។

សូមកត់សម្គាល់ដូចខាងក្រោមពីអ្នកផ្សាយដំណឹងចុងក្រោយ ៖

យើងម្នាក់ៗត្រូវបានគម្របចូលទៅក្នុងការទម្លាក់គ្រាប់បែកបោកបញ្ឆោតនេះតាំងពីក្មេងមកម្តេច។ សាតាំងបានប្រើវិធីនេះដើម្បីបញ្ឈប់គំនិតខុស ហើយវាប្រើបរិយាកាស និងកាលៈទេសៈដើម្បីជះឥទ្ធិពលដល់យើងក្នុងការសម្រេចចិត្តខុសដូចអ័ដាម និងអេវ៉ាដែរ។

នៅពេលយើងកើតមក យើងគ្មានការស្អប់ខ្ពើម ឬខ្ពើមអើមនឹងព្រះជាម្ចាស់ ឬវិធីដ៏ល្អគន្លោះរបស់ទ្រង់ឡើយ។ យើងមិនបានសូម្បីតែដឹងថាព្រះមានឬថាទ្រង់មានផ្លូវត្រឹមត្រូវសម្រាប់ពួកយើងដើម្បីរស់នៅ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលកំណត់ យើងក៏បានបង្កើតអាកប្បកិរិយាដូចសាតាំងដែរ គឺអំពើអាក្លានិយម លោភលន់ និងគណ្តា និងការចង់បានផ្លូវរបស់យើង។

កាលយើងនៅជាកុមារតូចៗ យើងប្រហែលជាដូចជាអ្នកដែលព្រះគ្រីស្ទបានមានបន្ទូល (ម៉ាថាយ ១៨:៣, ៤)។ ពួកគេមានចិត្តរាបទាប ហើយអាចបង្រៀនបាន—មិនទាន់ត្រូវសាតាំង និងសង្គមរបស់វាបញ្ឆោតទាំងស្រុងនៅឡើយទេ។ ក

ទុក្ខវេទនា ភាពមិនសប្បាយចិត្ត ការឈឺចាប់ និងទុក្ខវេទនាទាំងអស់បានកើតឡើងជាលទ្ធផលនៃអំពើបាបដោយផ្ទាល់ - ការបំពានលើច្បាប់ខាងវិញ្ញាណ និងខាងរូបកាយរបស់ព្រះ។ សុភមង្គលនិងជីវិតដ៏បរិបូណ៌ជាលទ្ធផលដោយស្វ័យប្រវត្តិនៃការគោរពតាមច្បាប់របស់ព្រះ។ (ទាំងអស់អំពីអំពើបាប។ ទស្សនាវដ្តីពិភពលោកថ្ងៃស្អែកខែមេសា 1972)

ហើយខណៈពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើងទាំងអស់ អំពើបាបមានតម្លៃ។ ហើយការចំណាយរយៈពេលវែង គឺវាជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់មនុស្សមានបាប និងសក្តានុពលរបស់មនុស្សក្នុងការធ្វើអំពើល្អថែមទៀត។ ដូច្នេះ ធ្វើ កុំគិតថាអំពើបាបឥឡូវនេះល្អសម្រាប់អ្នក (ឬអ្នកដទៃ) ប៉ុន្តែសង្ឃឹមថាមនុស្សទាំងអស់នឹងរៀនមេរៀនពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ (ពេត្រុសទី 2 2:18-20) សារភាពពួកគេ (យ៉ូហានទី 1 1: 9) ហើយប្រែចិត្តពីពួកគេ (cf. កិច្ចការ 2:៣៧-៣៨)។

ដោយសារតែការបង្រៀន
មនុស្សជាច្រើនមិនទទួលស្គាល់អំពើបាបនៅសម័យនេះ។

និងទំនៀមទម្លាប់មិនត្រឹមត្រូវ

សាវកប៉ុលបានសរសេរថា:

⁷ ដ្បិតអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតកំពុងដំណើរការហើយ នៅពេលនេះមានតែម្នាក់គត់ដែលយាត់វា
រហូតទាល់តែគាត់អាចចេញពីកណ្តាល។ ^៨ ហើយបន្ទាប់មក ជនទុច្ចរិតនឹងត្រូវបានបើកសម្តែង
ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងស៊ីដោយដង្ហើមនៃព្រះឱស្ឋរបស់ទ្រង់ ហើយនឹងលុបចោលដោយការ
លេចមកនៃការយាងមករបស់ទ្រង់ ^៩ ដែលការមកគឺស្របតាមការធ្វើរបស់សាតាំង នៅគ្រប់
អំណាច និងទីសំគាល់ ហើយដោយអច្ឆរិយៈនៃការភូតភរ ¹⁰ និងនៅគ្រប់ការបោកបញ្ឆោតនៃ
អំពើទុច្ចរិតដល់អ្នកដែលត្រូវវិនាសជាច្រើននឹងការដែលពួកគេមិនបានទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់នៃ
សេចក្តីពិតដើម្បីឱ្យពួកគេបានសង្គ្រោះ។ ¹¹ ហើយដោយសារតែរឿងនេះ ព្រះនឹងចាត់ពួកគេនូវ
ការបំភាន់សម្រាប់ពួកគេឱ្យជឿអ្វីដែលមិនពិត ¹² ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកដែលមិនបានជឿសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែបានត្រេកអរនឹងអំពើទុច្ចរិតគួរត្រូវបានជំនុំជម្រះ។ (ថៃស្សាឡូនីចទី2 2:៧-១2,
ព្រះគម្ពីរតាមព្យញ្ជន)

ផ្នែកនៃ “អាថ៌កំបាំងនៃភាពគ្មានច្បាប់” (“អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត” DRB)
គឺជាមនុស្សជាច្រើនមិនត្រូវបានបង្រៀនពីសេចក្តីពិតនោះអំពីអំពើបាប
និង/ឬត្រូវបានបង្រៀនឱ្យរើកញ្ឆក់អំពីច្បាប់របស់ព្រះដូចជាពួកជារិស៊ីនៅសម័យព្រះយេស៊ូវ
ហើយជំនួសមកវិញនូវទំនៀមទម្លាប់មិនសមរម្យ។ (ម៉ាថាយ ១៥:១-៩)។
អស់អ្នកដែលមិនមានសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រប់គ្រាន់ចំពោះការពិតនឹងត្រូវបោកបញ្ឆោតយ៉ាងយោរយៅ
នៅពេលដែលយើងខិតកាន់តែជិតដល់ទីបញ្ចប់នៃយុគសម័យនេះ។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា « បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ កុំត្រូវចាញ់បោកឡើយ» (យ៉ាកុប ១:១៦)។

យ៉ាងណាក៏ដោយ មនុស្សជាតិយើងតែងតែបញ្ឆោតខ្លួនយើង (ជាពិសេសឥទ្ធិពលរបស់សាតាំង)
ហើយមិនបានដឹងពីទំហំនៃទំនោររបស់យើងក្នុងការរង្វេងនោះទេ។

សាវកយ៉ាកុបបានពន្យល់ដូចតទៅនេះអំពីការល្អ និងអំពើបាប :

^{១2} អ្នកណាស្ម័គ្រចិត្តនឹងការល្អ អ្នកនោះមានសុភមង្គល។ ដ្បិតពេលគាត់បានទទួលការពេញចិត្ត
ហើយ គាត់នឹងទទួលមកដល់នៃជីវិត ដែលព្រះអម្ចាស់បានសន្យានឹងអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។
^{១៣} កុំឱ្យអ្នកណានិយាយពេលគេល្អថា “ខ្ញុំត្រូវព្រះល្អ” ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់មិនអាចល្អដោយអំពើ
អាក្រក់ឡើយ ហើយទ្រង់ក៏មិនល្អអ្នកណាដែរ។ ^{១៤} ប៉ុន្តែម្នាក់ៗត្រូវល្អ ពេលគេទាញចេញដោយ
សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្លួន ហើយ ល្អ។ ¹⁵ ពេលដែលសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាបានកើត នោះក៏កើតជា
អំពើបាប។ ហើយអំពើបាបនៅពេលដែលវាធំពេញវ័យ នាំមកនូវសេចក្តីស្លាប់។ (យ៉ាកុប ១:១2-
១៥)

ដើម្បីទប់ទល់នឹងការល្អ ដើម្បីទទួលបានគំនិតខុសឆ្គងចេញពីគំនិតរបស់អ្នកដែលចូលក្នុងវា
ចូរបំពេញគំនិតរបស់អ្នកដោយគំនិតល្អ (ភីលីព 4:8) ហើយបែរទៅរកព្រះ។

តើមានគំនិតអ្វីប្រសើរជាងគំនិតអំពីព្រះ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់? ប្រសិនបើអ្នកទប់ទល់នឹងសាតាំង
បានត្រឹមត្រូវ នោះព្រះគម្ពីរចែងថា វានឹងរត់ចេញ (យ៉ាកុប ៤:៧)។

ការតស៊ូធ្វើឱ្យអ្នកមានកម្លាំងខាងវិញ្ញាណ
ខ្សោយ។

ខណៈដែលការបណ្តោយខ្លួនក្នុងអំពើបាបធ្វើឱ្យអ្នកទន់

អំពើបាបជួយបង្ហាញដល់អ្នកដែលមានឆន្ទៈជឿថា យើងត្រូវការព្រះ និងផ្លូវរបស់ទ្រង់។

ព្រះបានយល់អំពីឥទ្ធិពលនៃការបោកបញ្ឆោតរបស់សាតាំង ក៏ដូចជាតណ្ហារបស់មនុស្ស
ហើយបានបង្កើតផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលគិតគូរអំពីរឿងនោះ
(សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមអំពីរឿងនោះ សូមពិនិត្យមើលសៀវភៅអនឡាញឥតគិតថ្លៃ
ការផ្តល់ជូនជាសកលនៃការសង្គ្រោះ ។ Apokatastasis: គឺព្រះអាចទេ សង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់នៅសម័យមួយ
ទៅមុខ?)

3. តើសាសនាពិភពលោកបង្រៀនអ្វីខ្លះ?

ជំនឿផ្សេងៗមានជំនឿរបស់ពួកគេអំពីគោលបំណងនៃការបង្កើតនេះ។ ដូច្នោះ សូមយើងមើលសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខ្លះពីអ្នកដែលកាន់សាសនានានានាបូព៌ា និងលោកខាងលិច។

ប៉ុន្តែជាដំបូង ចូរយើងពិចារណាអំពីអ្នកមិនជឿ។ អ្នកដែលមិនជឿថាមានព្រះមិនជឿថាមនុស្សមានគោលបំណងអ្វីឡើយ លើកលែងតែការរីករាយឬទម្រង់នៃការបំពេញផ្ទាល់ខ្លួនខ្លះ។

មានមនុស្សខ្លះ (ដែលអាចឬមិនចាត់ទុកខ្លួនឯងថាជាអ្នកមិនជឿព្រះ) ដែលជឿថាវានឹងល្អប្រសើរប្រសិនបើមានមនុស្សតិច៖

ការប្រឆាំងនឹងជាតិសីមម គឺជាជំនឿដែលថា ជីវិតមនុស្សគ្មានតម្លៃ និងគ្មានន័យ។ ដូចដែលពន្យល់ អ្នកប្រឆាំង អះអាងថា ការបន្តពូជរបស់មនុស្សបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដោយអយុត្តិធម៌ដល់សង្គមមនុស្ស (ដែលមិនគួរចាប់ផ្តើមដោយវិធីនៃការគិតនេះ) និងភពផែនដី។ ជាងនេះទៅទៀត ឪពុកម្តាយមានពិរុទ្ធពិធានគ្រីស្ទកម្មខាងសីលធម៌ ដោយការដាក់អត្ថិភាពលើកុមារដែលមិនបានយល់ព្រមចំពោះអត្ថិភាពរបស់ពួកគេ។ ក

អ្នកប្រឆាំងនិស្ស័យតែងតែអះអាងថាជំនឿរបស់ពួកគេលើភាពគ្មានតម្លៃនៃជីវិតមនុស្សត្រូវបានជំរុញដោយការអាណិតអាសូរដល់ជីវិតមនុស្ស។

អ្នកប្រឆាំងណាតាលិករ ចង់ការពារមនុស្សជាតិពីគ្រោះថ្នាក់ដោយធានាការលុបបំបាត់របស់វា...

ជាទូទៅ អ្នកប្រឆាំងនិស្ស័យជឿថាមនុស្សបង្កគ្រោះថ្នាក់ច្រើនជាងផលល្អ ជីវិតគឺពិបាក ដូច្នោះហើយមនុស្សមិនគួរនាំមនុស្សមកក្នុងពិភពលោកច្រើនទេ ព្រោះការធ្វើបែបនេះនឹងបង្កើនការឈឺចាប់ និងការឈឺចាប់។

ប៉ុន្តែ ពួកគេមានកំហុសអំពីតម្លៃមនុស្ស។

មនុស្សមានតម្លៃ។ ហើយខណៈពេលដែលមានទុក្ខលំបាក មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីរួមចំណែក និងជួយ។ មានអត្ថន័យសម្រាប់ជីវិត។

ឥឡូវនេះ សូមមើលអ្វីដែលសាសនាហិណ្ឌូនិយាយអំពីគោលបំណងរបស់មនុស្សជាតិ។

តាមសេចក្តីរាយការណ៍ មានជនហិណ្ឌូច្រើនជាងមួយពាន់លាននាក់។ នេះគឺជាព័ត៌មានអំពីជំនឿនៃជំនឿនោះ៖

តាមព្រហ្មញ្ញសាសនា អត្ថន័យនៃជីវិតមាន៤យ៉ាង គឺដើម្បីសម្រេចបាននូវធម៌, អាជ្ញា , កាម៉ា និងមុក។ ធម៌ទី១ មានន័យថា ប្រព្រឹត្តប្រកបដោយធម៌ និងសុចរិត។ ... អត្ថន័យទីពីរនៃជីវិតយោងទៅតាមសាសនាហិណ្ឌូគឺ ដែលសំដៅទៅលើការស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិ និងភាពរុងរឿងក្នុងជីវិត។ ... គោលបំណងទីបីនៃជីវិតរបស់ហិណ្ឌូគឺដើម្បីស្វែងរកកាម៉ា។ នៅក្នុងពាក្យសាមញ្ញ អាចត្រូវបានគេកំណត់ថាជាការទទួលបានភាពរីករាយពីជីវិត។ អត្ថន័យទី ៤

និងចុងក្រោយនៃជីវិតយោងទៅតាមសាសនាហិណ្ឌូគឺ ការត្រាស់ដឹង។ រហូតមកដល់ពេលនេះ អត្ថន័យជីវិតដ៏លំបាកបំផុតដើម្បីសម្រេចបាន អាចយកបុគ្គលម្នាក់ពេញមួយជីវិតដើម្បីសម្រេចបាន (កម្រណាស់) ឬអាចចំណាយពេលច្រើនដង។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ វាត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអត្ថន័យដ៏សំខាន់បំផុតនៃជីវិត ហើយផ្តល់រង្វាន់ដូចជា ការរំដោះខ្លួនពីការចាប់កំណើតឡើងវិញ ការសម្រេចដោយខ្លួនឯង ការត្រាស់ដឹង ឬឯកភាពជាមួយព្រះ។ (អត្ថន័យនៃជីវិតយោងទៅតាមសាសនាហិណ្ឌូ ថ្ងៃទី 12 ខែតុលា ឆ្នាំ 2014)

ដូច្នេះ ព្រហ្មញ្ញសាសនាបង្រៀនឱ្យខិតខំរស់នៅដោយសុចរិត ស្វែងរកភាពចម្រុះចម្រើន រីករាយនឹងជីវិត និងបានត្រាស់ដឹង ដែលយោងទៅតាមព្រហ្មញ្ញសាសនាដែលខ្ញុំបានព្យាយាមនោះ ក៏រួមបញ្ចូលការលះបង់ផងដែរ។ ខណៈពេលដែលជំនឿហិណ្ឌូទាំងនោះអាចស្របនឹងព្រះគម្ពីរ ពួកគេមិនពន្យល់ពីមូលហេតុដែលគួរតែមានជីវិតតាំងពីដំបូងឡើយ។

តាមសេចក្តីរាយការណ៍ មានពុទ្ធសាសនិកជាងកន្លះពាន់លាននាក់។ ព្រះពុទ្ធសាសនាមានទស្សនៈខុសពីសាសនាហិណ្ឌូ៖

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បដិសេធថា ពុំមានអត្តិភាព និងសំខាន់នៃជីវិតឡើយ ហើយបានពិពណ៌នាថា ជីវិតមិនជាទីគាប់ចិត្ត (ន. ទុគ៌ត) និង មោឃៈ (ស. សុនិកា)។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះពុទ្ធបានទទួលស្គាល់ថា មានសារៈសំខាន់ទាក់ទងគ្នានៃជីវិត ហើយវាក៏តាមរយៈធម្មជាតិដែលទាក់ទង និងលក្ខខណ្ឌនៃជីវិត ដែលយើងអាចសម្រេចបាន និងដឹងការពិតសកល។ តាមធម្មទេសនារបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជីវិតរបស់យើង និងលោកិយ គឺ គ្មានអ្វីក្រៅតែពីបាតុភូតដែលកើតឡើង និងធ្លាក់ចុះ។ វាគឺជាដំណើរការនៃការបង្កើតនិង ។ (តើជីវិតមានន័យដូចម្តេច? Buddhnet.net, ទាញយក 03/21/19)

ខណៈពេលដែលសាសនាហិណ្ឌូមានព្រះជាច្រើន ព្រះពុទ្ធសាសនាមិនមានមួយអង្គទេ។ ហើយប្រសិនបើគ្មានព្រះទេ នោះពុទ្ធសាសនិក (ដូចអ្នកមិនជឿថាមានព្រះផ្សេងទៀត) ត្រឹមត្រូវហើយ ដែលជីវិតគ្មានសារៈសំខាន់ទាំងស្រុង។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាព ហើយបាទ វាជាការសមហេតុផលក្នុងការសន្និដ្ឋានថាមាន (ដើម្បីឱ្យមានព័ត៌មានដែលបញ្ជាក់ដូច្នេះ៖ សូមមើលផងដែរនូវកូនសៀវភៅគតគិតថ្លៃរបស់យើង តាមអ៊ិនធឺណេតនៅ ccog.org តើអត្តិភាពរបស់ព្រះសមហេតុផលទេ?) នោះវានឹងធ្វើឱ្យ យល់កាន់តែច្បាស់ថាអ្នកបង្កើតដ៏ទេវភាពមានគោលបំណងពិតប្រាកដ និងសំខាន់។

ឥឡូវនេះ ទាំងព្រះពុទ្ធសាសនា និងព្រហ្មញ្ញសាសនា បង្រៀនគំនិតមួយហៅថា កម្ម។ នេះជាព័ត៌មានខ្លះពី ប្រភពពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ៖

កម្មជាច្បាប់នៃការបង្កហេតុខាងសីលធម៌។ ទ្រឹស្តីកម្មជាគោលនិយមជាមូលដ្ឋានក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា។ ... នៅក្នុងលោកនេះគ្មានអ្វីកើតឡើង ចំពោះមនុស្សម្នាក់ដែលគាត់មិនបានធ្វើដោយហេតុផលមួយចំនួន ឬសមនឹងអ្វីផ្សេងទៀតនោះ ទេ។ ... ពាក្យបាលីថា កម្ម មានន័យថា កម្ម ឬធ្វើ។ អំពើណាមួយដោយចេតនា មិនថាផ្លូវចិត្ត ពាក្យសំដី ឬផ្លូវកាយ ចាត់ទុកជាកម្ម។ វាគ្របដណ្តប់ទាំងអស់ដែលត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងឃ្លា "ការគិតពាក្យនិងទង្វើ" ។ ជាទូទៅ អំពើល្អ និងអាក្រក់ សុទ្ធតែជាកម្មផល។ ក្នុងន័យចុងក្រោយ កម្មគឺមានន័យថា ឆន្ទៈខាងសីលធម៌ និងអសីលធម៌ទាំងអស់។ (Buddhanet.net , ទាញយក 07/22/19)

ខណៈដែលព្រះគម្ពីរមិនប្រើពាក្យ «កម្ម» វាបង្រៀនថា មនុស្សម្នាក់នឹងច្រូតបាននូវអ្វីដែលគេសាបព្រោះ (កាឡាទី ៦:៧-៨)។ ប៉ុន្តែមិនដូចពុទ្ធសាសនាទេ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថាព្រះដឹកនាំអ្វីៗទាំងអស់ (សុភាសិត ១៦:៩) ដូច្នោះនៅទីបំផុត វានឹងដំណើរការល្អសម្រាប់អ្នកដែលទទួលយកព្រះទ័យទ្រង់ (រ៉ូម ៨:២៨) ។ ហើយការកើនឡើងនៃសន្តិភាពនឹងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ (អេសាយ ៩:៧)។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឥឡូវនេះ វាក៏ត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញថា ព្រាហ្មញ្ញសាសនា និងព្រះពុទ្ធសាសនាចង់ឱ្យពិភពលោកក្លាយជាកន្លែងប្រសើរជាងមុន។ ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនយល់ពីរបៀបដែលគម្ពីរបង្រៀនថានឹងកើតឡើងទេ។

មិនដូចពុទ្ធសាសនិកទេ ជនមូស្លីមជឿលើព្រះអាទិទេពដែលមានគោលបំណងសម្រាប់មនុស្ស។ មានអ្នកកាន់សាសនាឥស្លាមចំនួន 1.8 ពាន់លាននាក់។ នេះជាទស្សនៈអ៊ីស្លាមមួយទាក់ទងនឹងមូលហេតុដែលព្រះបង្កើតមនុស្ស៖

រូបកាយ វិញ្ញាណរបស់យើង ទំនោរចិត្តរបស់យើងក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះ ហើយពន្លឺរបស់យើងគឺជាអំណោយដែលផ្ញើដោយផ្ទាល់ពីព្រះ ដើម្បីបម្រើជាមធ្យោបាយដ៏សំខាន់ឆ្ពោះទៅរកភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់មនុស្សជាតិរបស់យើង។ ភាពល្អឥតខ្ចោះនោះស្ថិតនៅលើការបណ្តុះបណ្តាលនូវទិដ្ឋភាពទាំងនោះនៃវិញ្ញាណដែលហួសពីគុណសម្បត្តិដែលមានចលនា ធ្វើឱ្យមានអាកប្បកិរិយារបស់យើងចំពោះការគោរពប្រណិប័តន៍ និងកែលម្អពន្លឺរបស់យើង។ កាលណាកើតឡើង មនុស្សជាសត្វដ៏ស្រស់ស្អាត ហើយជារត្នស័ក្តិសមនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវៈ ព្រោះដូចជា ហោរារបស់យើងបាន ពោលថា “ពិតមែន ព្រះទ្រង់ស្អាតហើយស្រឡាញ់សម្រស់”។ (ថ្ងៃទី 5 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 2018)

ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានចង្អុលបង្ហាញថាភាពល្អឥតខ្ចោះគួរតែជាគោលដៅ (ម៉ាថាយ 5:48) ខាងលើមិនពន្យល់យ៉ាងពិតប្រាកដអំពីមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សនោះទេ។ យ៉ាងណាមិញ ប្រភពឥស្លាមខាងក្រោមបានផ្តល់ហេតុផល៖

ព្រះបានបង្កើតមនុស្សដើម្បីបម្រើទ្រង់ មានន័យថាមនុស្សគួរតែជឿលើព្រះតែមួយ ហើយធ្វើល្អ។ នេះគឺជាកម្មវត្ថុនៃជីវិតមនុស្ស។ ព្រះមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំមិនបានបង្កើតមនុស្សទេ លើកលែងតែពួកគេត្រូវបម្រើខ្ញុំ»។ (តើអ្វីជាគោលបំណងនៃជីវិតមនុស្សក្នុងសាសនាឥស្លាម? សមាគមអ្នកបំប្លែងមូស្លីមនៃប្រទេសសិង្ហបុរី, ចូលដំណើរការថ្ងៃទី ០៣/2១/១៩)

ខណៈពេលដែលមនុស្សគួរតែធ្វើ អំពើល្អ
ភាគច្រើននៃអ្វីដែលនៅសេសសល់ខាងលើគឺស្រៀងគ្នាទៅនឹងទស្សនៈប្រូតេស្តង់មួយចំនួន អំពីមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្ស ដែលយើងនឹងពិនិត្យមើលនៅពេលក្រោយ។

ទិដ្ឋភាពខ្លះនៃប្រូតេស្តង់

មានទស្សនៈផ្សេងគ្នាអំពីមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សនៅក្នុងសាសនាដែលបានរៀបរាប់រួចហើយ។

ហើយក៏ដូចគ្នាដែរក្នុងចំណោមប្រូតេស្តង់។

នៃព្រះមិនមែនជាប្រូតេស្តង់ទេ

ព័ត៌មានលម្អិតអំពីមូលហេតុត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅអនឡាញភតតិចផ្លែរបស់យើង៖
ប្រវត្តិបន្តនៃ សាសនាចក្រនៃព្រះ និង សេចក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ៖ របៀបដែលសាសនាចក្រនៃព្រះ
បន្តមានភាពខុសគ្នាពីលទ្ធិប្រូតេស្តង់។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទោះបីជាមានប្រូតេស្តង់ខុសគ្នាក៏ដោយ
វាហាក់បីដូចជាមានកិច្ចព្រមព្រៀងទូទៅមួយចំនួនអំពីមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតអ្វីមួយ។

សូមកត់ចំណាំទស្សនៈប្រូតេស្តង់មួយអំពីមូលហេតុដែលព្រះបង្កើតមនុស្ស៖

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតមនុស្ស?

គាត់បានធ្វើដូច្នោះដើម្បីលើកតម្កើងខ្លួនឯង។ ព្រះបានបង្កើតយើងដើម្បីរស់នៅ និងរីករាយនឹង
ទំនាក់ទំនងដូចទ្រង់បានធ្វើ។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា « ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកនូវការណ៍នេះ
ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំបាននៅក្នុងអ្នក ហើយដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណររបស់អ្នកបានពេញលេញ
» (យ៉ូហាន 15:11) ។ ...

ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ - ពោលគឺ លើកតម្កើងព្រះអង្គ លើកព្រះអង្គឡើង
លើកតម្កើងព្រះអង្គ សញ្ជឹងគិតដល់ព្រះអង្គប្រកបដោយកិត្តិយស - តាមពិតទៅ
គោលបំណងរបស់យើងក្នុងជីវិត។ (ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ ។ ចុះផ្សាយថ្ងៃទី ១១ ខែ
មេសា ឆ្នាំ 20១៦)

យើងនៅក្នុង CCOG នឹងមិនយល់ស្របទេ។ ព្រះមិនបានបង្កើតយើងដោយសារទ្រង់ជាអង្គវិញ្ញាណដែល
ជំរុញដោយអត្តាម្មយចំនួនដែលត្រូវការមនុស្សដើម្បីលើកតម្កើងទ្រង់។ ក៏មិនបានលើកតម្កើងព្រះជា
គោលបំណងនៃជីវិតមនុស្សដែរ។ ប៉ុន្តែជាការពិតដែលព្រះចង់បង្កើនអំណរ។

ការឆ្លើយតប មួយទៀត ដែលស្រដៀងនឹង ប្រូតេស្តង់៖

**ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតតាំងពីដំបូង? តើគាត់ធ្មេញទ្រាន់ទេ? តើទ្រង់ឯកោទេ?
ហេតុអ្វីបានជាព្រះឆ្លងកាត់បញ្ហានៃការបង្កើតមនុស្ស?**

ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា គោលបំណងដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់ព្រះសម្រាប់សកលលោក គឺដើម្បីបង្ហាញសិរី
ល្អរបស់ទ្រង់។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា គោលបំណងដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់ព្រះសម្រាប់មនុស្សជាតិ គឺ
ដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ (ព្រះធ្មេញមែនទេ? ទាំងអស់អំពីកិច្ចការរបស់ព្រះ, ចូលប្រើ
03/21/19)

ជាការប្រសើរណាស់ នេះគឺកាន់តែខិតជិតបន្តិច ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់ជាផ្នែកមួយ
ប៉ុន្តែការជាប់ពាក់ព័ន្ធម្តងទៀតគឺថា ព្រះបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ដោយសារតម្រូវការរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឱ្យអត្តារបស់ទ្រង់បានដាច់សរសៃឈាមខ្លួនរក្សាល។ ព្រះមិនឥតប្រយោជន៍ទេ ហើយមិនត្រូវការវាទេ។

នេះជាទិដ្ឋភាពពីប្រូតេស្តង់ពីរផ្សេងទៀត៖

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតពិភពលោក?

ចម្លើយដ៏ខ្លីដែលបង្កើតឡើងតាមរយៈព្រះគម្ពីរទាំងមូលដូចជាផ្លូវលាន់គឺ៖
ព្រះបានបង្កើតពិភពលោកសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ។ (ថ្ងៃទី 22 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2012។
<https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world>
បានចូលដំណើរការ 01/16/19)

ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើត?

ព្រះមិនបានបង្កើតដោយសារតែការកំណត់មួយចំនួននៅក្នុងទ្រង់ផ្ទាល់។ ផ្ទុយទៅវិញ
ទ្រង់បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដោយគ្មានអ្វីសោះ ដើម្បីបង្ហាញសិរីល្អរបស់ទ្រង់
សម្រាប់ការរីករាយនៃសត្វលោកដែលបានបង្កើតមក
ហើយដើម្បីឱ្យពួកគេអាចប្រកាសពីភាពអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ (ថ្ងៃទី 3 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2017)

ការអះអាងពីរទៀតថា ព្រះបានបង្កើតរបស់សម្រាប់សិរីល្អផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់។

ដូច្នោះ ប្រភពប្រូតេស្តង់ទាំងនោះ (រួមទាំងបាទីស្ទ) ហាក់ដូចជាយល់ព្រម។ ប៉ុន្តែយើងនៅក្នុង CCOG
មិនជឿថាពួកគេពិតជាយល់ពីអាថ៌កំបាំងនៃផែនការរបស់ព្រះនោះទេ។

ទិដ្ឋភាពពីព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិក និងសាក្សីព្រះយេហូវ៉ា

ចុះពួករ៉ូម៉ាំងកាតូលិកវិញ?

វិហារ កាតូលិកបង្រៀន៖

293 បទគម្ពីរ និងទំនៀមទម្លាប់មិនដែលឈប់បង្រៀន
និងប្រារព្ធសេចក្តីពិតជាមូលដ្ឋាននេះទេ៖
«ពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះ»។ ¹³⁴ ផ្លូវ ពន្យល់ថា
ព្រះបានបង្កើតរបស់ទាំងអស់ "មិនមែនដើម្បីបង្កើនសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ទេ
ប៉ុន្តែដើម្បីបង្ហាញវាចេញ និងទំនាក់ទំនងវា", ¹³⁵
សម្រាប់ព្រះមិនមានហេតុផលផ្សេងទៀតសម្រាប់ការបង្កើតក្រៅពីសេចក្តីស្រឡាញ់
និងសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ទេ៖ "សត្វបានកើតមកនៅពេលដែលគន្លឹះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់
បើកដៃរបស់គាត់" ។ ¹³⁶ ក្រុមប្រឹក្សាបុរីវិទ្យាទីកងទីមួយពន្យល់ថា៖

នេះជាព្រះដ៏ពិត នៃសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ និង «ឫទ្ធានុភាពដ៏មានឫទ្ធានុភាព» មិនមែនសម្រាប់
ការបង្កើនភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ខ្លួន ឬដើម្បីសម្រេចបាននូវភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ខ្លួននោះទេ
ប៉ុន្តែដើម្បីបង្ហាញភាពល្អឥតខ្ចោះនេះ តាមរយៈផលប្រយោជន៍ដែលទ្រង់ប្រោសប្រទានដល់សត្វ
ទាំងឡាយ ដោយមានសេរីភាពក្នុងការប្រឹក្សា។ «ហើយតាំងពី ដើមមក មិនបានបង្កើតចេញពី
អ្វីទាំងឡាយនៃសត្វទាំងឡាយខាងវិញ្ញាណ និងរូបកាយ។ . . » ^{១៣៧}

294 សិរីល្អនៃព្រះមាននៅក្នុងការសម្រេចនៃការសម្តែងនេះ
និងការទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ ដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ព្រះបាន
បង្កើតយើងឱ្យក្លាយជាបុត្រាទ្រង់តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមគោលបំណងនៃព្រះហឫទ័យទ្រង់
ដើម្បីសរសើរព្រះគុណដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់", ^{១៣៨} សម្រាប់ "សិរីល្អនៃព្រះគឺជាមនុស្សមានជីវិតពេញ
លេញ; ជាងនេះទៅទៀត ជីវិតរបស់មនុស្សគឺជាការនិមិត្តរបស់ព្រះ៖
ប្រសិនបើវិវរណៈរបស់ព្រះតាមរយៈការបង្កើតបានទទួលជីវិតរួចហើយសម្រាប់សត្វទាំងអស់ដែល

សំនោលើផែនដី

តើការសម្តែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវរបិតានឹងទទួលបានជីវិតសម្រាប់អ្នកដែលឃើញព្រះបានប៉ុន្មានទៀត»។¹³⁹ គោលបំណងចុងក្រោយនៃការបង្កើតគឺថាព្រះ “ដែលជាអ្នកបង្កើតរបស់ទាំងអស់នៅទីបំផុតអាចក្លាយជា “ទាំងអស់នៅក្នុងទាំងអស់” ដូច្នេះក្នុងពេលដំណាលគ្នាធានានូវសិរិល្អរបស់ទ្រង់ និងភាពស្រស់ស្អាតរបស់យើង។

ពេលនេះដោយសារតែការលើកឡើងពីរឿងស្នេហា ចំណុចខាងលើគឺមានភាពជិតស្និទ្ធជាងប្រភពខ្លះទៀត ទោះបីជាវាមិនទាន់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយគ្រប់គ្រាន់ក៏ដោយ ព្រោះវាបានបន្សល់ទុកនូវហេតុផលសំខាន់មួយ។

អតីតខាឌីណាល់ ចន ហេនរី ញូវមែន បានខិតកាន់តែជិត នៅពេលគាត់សរសេរដូចខាងក្រោម៖

ខ្ញុំត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីធ្វើអ្វីមួយ ឬដើម្បីជាអ្វីមួយដែលគ្មានអ្នកណាម្នាក់ត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ខ្ញុំមានកន្លែងមួយនៅក្នុងឱវាទរបស់ព្រះ នៅក្នុងពិភពលោករបស់ព្រះ ដែលគ្មាននរណាម្នាក់មាន... ប្រសិនបើខ្ញុំបរាជ័យ នោះទ្រង់អាចចិញ្ចឹមមួយផ្សេងទៀត ដូចដែលទ្រង់អាចបង្កើតថ្មជាតួរបស់អ័ប្រាហាំ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានចំណែកក្នុងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យនេះ... គាត់មិនបានបង្កើតខ្ញុំដោយឥតប្រយោជន៍ទេ។ (មនុស្សថ្មី សមាធិ និងការលះបង់របស់ចុងខាឌីណាល់ ញូវមែន, បែកង, 1903, p. 301)

ខាងលើគឺគ្រឹមត្រូវជាមូលដ្ឋាន ទោះបីជាវាមិនទាន់ពេញលេញក៏ដោយ។ ប្រូតេស្តង់ខ្លះក៏ដឹងដែរថា ព្រះនឹងមានកិច្ចការសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ក្នុងអំឡុងពេលអស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែពួកគេមានទំនោរមិនច្បាស់លាស់អំពីការងារអ្វី ឬហេតុអ្វី។

ឥឡូវនេះ នេះជាអ្វីដែលសាក្សីព្រះយេហូវ៉ាបង្រៀននៅក្នុង *មេរៀនទី 2.3* នៃការបង្រៀនព្រះគម្ពីរតាមអ៊ីនធឺណិតដែលមានចំណងជើងថា *ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតមនុស្ស?* :

យេហូវ៉ាបានបង្កើតមនុស្សឲ្យមាន **ជីវិតនៅផែនដីជាវៀងរហូត** ហើយស្គាល់លោកជាបិតាដែលប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> បានចូលប្រើ 01/16/ ១៩)

... ហេតុអ្វីបានជាផែនដីមាន? ... វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជាផ្ទះដ៏ស្រស់ស្អាតសម្រាប់មនុស្សជាតិ (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god- create-man-purpose / #85> បានចូលប្រើ 01/16/19) ។

1. ព្រះបានបង្កើតផែនដីដើម្បីជាលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍សម្រាប់មនុស្ស
2. ព្រះបានបង្កើតមនុស្សឲ្យ **រស់ជាវៀងរហូត** ក្រោមការដឹកនាំដ៏ប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ គាត់នឹងសម្រេចគោលបំណងនោះ (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

ខណៈពេលដែលវាជាការពិតដែលថាព្រះបានបង្កើតផែនដីដើម្បីធ្វើជាផ្ទះសម្រាប់មនុស្ស ហើយថាព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកដែលនឹងប្រើចិត្តនិងទទួលយកជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះពិតជាមិនបានពន្យល់ពីមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាំងពីដំបូងឡើយ។

ទស្សនវិស័យ ស្អាត

អ្នកខ្លះមានអារម្មណ៍ថាភាពអស់កល្បនឹងត្រូវចំណាយពេលសម្លឹងមើលមុខព្រះជាម្ចាស់។ នេះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា 'ចក្ខុវិស័យដ៏ស្រស់ស្អាត' ។

ខណៈពេលដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន យើងអាចឃើញមុខរបស់ព្រះជារៀងរហូត (ទំនុកតម្កើង 41:12) ទស្សនវិស័យ ស្អាត ត្រូវបានបង្រៀនដោយអ្នកខ្លះថាជារង្វាន់ និងគោលបំណងនៃការបង្កើត។

នេះជារបៀបដែល *សព្វវចនាធិប្បាយពិភពលោកថ្មី* ពិពណ៌នាអំពីវា៖

ការ **និមិត្ត** **ស្អាត**
គឺជាពាក្យមួយនៅក្នុងទ្រឹស្តីកាតូលិកដែលពិពណ៌នាអំពីការយល់ឃើញផ្ទាល់របស់ព្រះដែលចូលចិត្ត
ដោយអ្នកដែលនៅស្ថានសួគ៌ ដោយផ្តល់នូវសុភមង្គល ឬពរជ័យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។
នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនេះ
ការយល់ដឹងរបស់មនុស្សអំពីព្រះខណៈពេលដែលនៅមានជីវិតគឺចាំបាច់ដោយប្រយោល
(សម្របសម្រួល) ខណៈពេលដែលចក្ខុវិស័យ ស្អាត គឺដោយផ្ទាល់ (ភ្លាមៗ)។ ...

បានពន្យល់ពីចក្ខុវិស័យ **ស្អាត**
ជាគោលដៅចុងក្រោយនៃអត្ថិភាពរបស់មនុស្សបន្ទាប់ពីការស្លាប់ខាងរូបកាយ។ រូបមន្តរបស់
នៃការមើលព្រះនៅស្ថានសួគ៌ ស្របទៅនឹងការពិពណ៌នារបស់ប្លាតូ
អំពីការមើលល្អនៅក្នុងពិភពនៃទម្រង់
ដែលមិនអាចទៅរួចទេខណៈពេលដែលនៅតែស្ថិតក្នុងរូបរាងកាយ។ ...

ទស្សនវិជ្ជារបស់ប្លាតូណែនាំអំពីគោលគំនិតនៃទស្សនវិស័យ **ស្អាត** នៅក្នុង នៃរូងភ្នំ
ដែលបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅ 7 (514a-520a) ដែលនិយាយតាមរយៈចរិតរបស់សូក្រាត៖

គំនិតរបស់ខ្ញុំគឺថា ក្នុងពិភពនៃចំណេះដឹង គំនិតនៃសេចក្តីល្អ (សេចក្តីល្អ)
លេចចេញជាចុងក្រោយហើយ ឃើញតែដោយការប្រឹងប្រែងប៉ុណ្ណោះ;
ហើយនៅពេលដែលបានឃើញ
ក៏ត្រូវបានសន្មតថាជាអ្នកនិពន្ធសកលនៃអ្វីៗទាំងអស់ដែលស្រស់ស្អាត និងត្រឹមត្រូវ
ដែលជាមាតាបិតានៃពន្លឺ
និងនៃព្រះអម្ចាស់នៃពន្លឺនៅក្នុងពិភពលោកដែលអាចមើលឃើញនេះ
និងជាប្រភពនៃហេតុផល និងការពិតភ្លាមៗនៅក្នុងបញ្ហា (517b , c) .

សម្រាប់ប្លាតូ ការល្អហាក់ដូចជាត្រូវគ្នានឹងព្រះនៅក្នុងទ្រឹស្តីគ្រិស្តាន។ ...

ផ្លូវ (សតវត្សទីបី) បានសរសេរអំពីការឃើញព្រះដែលបានសង្រ្គោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ
ស្ថានសួគ៌ថា៖

តើសិរិល្អ និងសុភមង្គលរបស់អ្នកនឹងអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា
ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឃើញព្រះជាម្ចាស់
ទទួលបានកិត្តិយសក្នុងការចែករំលែកសេចក្តីអំណរនៃសេចក្តីសង្រ្គោះ
និងពន្លឺដ៏អស់កល្បជាមួយព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះរបស់អ្នក...
និងមិត្តរបស់ព្រះ។ ...

នៅសករក្សាទីដប់បី ទស្សនវិទ្យា-ទ្រឹស្តី ធ្វើតាមគ្រូរបស់គាត់
បានពិពណ៌នាអំពីគោលដៅចុងក្រោយនៃជីវិតមនុស្សថាមាននៅក្នុងបញ្ហា ស្អាត
នៃខ្លឹមសាររបស់ព្រះបន្ទាប់ពីការស្តាប់។ យោងទៅតាម ចក្ខុវិស័យ ស្អាត លើសពីជំនឿ
និងហេតុផល។ ...

គំនិតហិណ្ឌូ និងពុទ្ធសាសនិកបាននិយាយជាយូរមកហើយអំពីបទពិសោធន៍នៃសាម៉ាឌី
ដែលក្នុងនោះព្រលឹងបានរកឃើញការរួបរួមជាមួយនឹងទេវៈខណៈពេលដែលនៅតែមាននៅក្នុង
ខ្លួន។
ប្រពៃណីអាថ៌កំបាំងនៅក្នុងសាសនាស្តាមនិយាយអំពីការមើលឃើញដោយភ្នែករបស់ព្រះដោយ
ព្យញ្ជនៈថា “នៅពេលដែលខ្ញុំស្រឡាញ់គាត់ ខ្ញុំគឺជាសវនាការរបស់គាត់ដែលគាត់បានឮ។
និងការមើលឃើញរបស់គាត់ដែលគាត់មើលឃើញ; ដែររបស់គាត់ដែលគាត់វាយ;
និងដើមរបស់គាត់ដែលគាត់ដើរ” ។

និង ជំនាន់ដើមផ្សេងទៀតបានជឿថាបទពិសោធន៍ផ្ទាល់របស់ព្រះមានសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់
ដោយមិនមានការសម្របសម្រួល។ (ស្អាត Vision ។ សព្វវចនាធិប្បាយពិភពលោកថ្មី ឆ្នាំ 2013 ។
http://www.newworldencyclopedia.org/entry/ស្អាត_បានចូលប្រើ_04/16/19)

កំណត់ចំណាំ : ព្រះគម្ពីរច្បាស់ណាស់ថា ព្រះនឹងយាងចុះមកផែនដី (វិវរណៈ 29:9-11) ហេតុដូច្នោះហើយ
ព្រះគម្ពីរបានបដិសេធទស្សនៈនៃចក្ខុវិស័យដ៏ស្រស់បំព្រងនៅស្ថានសួគ៌។

និពន្ធនាយកនៃ ទិវានុប្បវត្តិ បានសរសេរថា:

ប៉ុន្តែគោលដៅចុងក្រោយនៃគោលបំណងរបស់ព្រះសម្រាប់សត្វមនុស្សគឺភ្នាក់ងារយៈការយល់ដឹង
អំពី នៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធ
ជាកន្លែងដែលយើងត្រូវបានសន្យានូវចក្ខុវិស័យដ៏ស្រស់បំព្រងនៃភាពបរិសុទ្ធ
និងការរួបរួមពេញលេញជាមួយព្រះនៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច។ (ការណែនាំរបស់អ្នកនិពន្ធ៖
និង ។ © កញ្ញា/តុលា2017. ទិវានុប្បវត្តិនៃក្រុមសិលធម៌ លូធើរ៉ាន, បរិមាណ17, កិច្ចការ5)

ប្រូតេស្តង់ជាច្រើនដែលជឿលើការនិមិត្ត ស្អាត
ទំនោរទៅរកទស្សនៈដែលថាការនិមិត្តនេះគឺជាការមើលឃើញខាងវិញ្ញាណ
មិនមែនជាការមើលឃើញខាងរូបកាយទេ (ឧ. ហេតុអ្វីបានជាយើងយល់ខុសការនិមិត្ត ស្អាត ។
ព្រះវិហារបាទីស្ទទីមួយនៃ ថ្ងៃទី 26 ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ 2018)។

អ្នកទាំងឡាយណាដែលទទួលយកកំណែនៃទស្សនវិស័យ ស្អាត ជាគោលដៅចុងក្រោយ
មានទំនោរគិតថាការមើលឃើញព្រះនឹងបំពេញពួកគេដោយសុភមង្គលរបស់ទ្រង់ ឬរបស់ពួកគេផ្ទាល់។

នេះគឺជាទស្សនៈផ្ទុយគ្នានៃការនិមិត្តនោះមកពីអ្នកសរសេរសាសនាចក្រនៃព្រះដែលមានពេលមួយ៖

ប្រសិនបើភាពអស់កល្បជានិច្ចត្រូវចំណាយពេលសម្លឹងមើលព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះដោយភាពរីករាយ
ឬការសម្រេចបំណងប្រាថ្នារបស់យើងភ្លាមៗ - ដូចដែលសាសនាជាច្រើនបង្រៀន -
បន្ទាប់ពីពីរិបិខែ (ឬបន្ទាប់ពីពីរិបិពាន់ឆ្នាំ វាមិនមានបញ្ហាអ្វីទេ) ជីវិតនឹងផុតទ្រាន់។ .
ហើយនៅពេលដែលជីវិតមានភាពផុតទ្រាន់ វានឹងកាន់តែយឺត និងគួរឱ្យខ្លាច។ ដោយសារតែវា
នឹងមិននៅតែមានអ្វីក្រៅពីភាពអផ្សុកដ៏អស់កល្បដែលនឹងកើតឡើង—ជាមួយនឹងសេចក្តី

ស្តាប់ ជាវិធីដ៏អស្ចារ្យមួយនៃការរត់គេចចេញ (សូមមើល លូកា 20:35-38) ។
នេះពិតជាការធ្វើទារុណកម្មចុងក្រោយ។

ប៉ុន្តែ ព្រះបិតាដ៏អស់កល្បរបស់យើងមានគំនិតល្អជាងនេះ ។ គាត់បានរៀបចំផែនការមួយ
ដែលភាពអស់កល្បនឹងមិនរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់គ្នាឱ្យធូលីជាងមុន។
ប៉ុន្តែដូចជាមិនគួរឱ្យជឿដូចដែលវាហាក់ដូចជា ភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងកើនឡើងដល់ដាប់
កាន់តែគួរឱ្យរំភើប កាន់តែអស្ចារ្យ និងរីករាយជាងមុន
នៅពេលដែលថ្ងៃនីមួយៗដើរតាមអ៊ីអេស។ (គ្រួសារព្រះ- ផ្នែកទី 3: ដើម្បីរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច។
ដំណឹងល្អ ខែកក្កដា ឆ្នាំ 1974)

មែនហើយ ព្រះបានធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ដើម្បីឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។
សូមកត់សម្គាល់អ្វីមួយពីអ្នកសរសេរសាសនាចក្រនៃព្រះដែលបានស្តាប់៖

ព្រះដែលដាក់ពិភពលោកនេះរួមគ្នាបានធ្វើដូច្នោះដោយមានផែនការក្នុងចិត្ត។
ផែនការនោះមិនមែនជាព្រះនិព្វានដែលអស់សង្ឃឹមនៃសាសនាធម្មតាដែលពិភពលោកដែលសន្យា
ថាអ្នកនឹងក្លាយទៅជាផ្នែកមួយដោយមិនដឹងខ្លួននៃគ្មានអ្វីទាំងអស់ដោយគ្មានការព្រួយបារម្ភ
ជារៀងរហូត - ដោយសារតែអ្នកមិនមានមនសិការផ្ទាល់ខ្លួនជារៀងរហូត។
វាមិនមែនជាសេចក្តីសុខនៃការងងឹតក្នុងអង្គុយរាងបាតដៃពីរនៅក្នុងអូអាស
ដែលត្រូវបានផ្តល់អាហារដោយស្ត្រីមេម៉ាយដែលស្រីបស្រាលជារៀងរហូត
ដែលជាការសន្យារបស់អ្នកដើរតាមអល់ឡោះត្រូវបានធានា។
វាមិនមែនជាការដើរតាមផ្លូវមាសជាមួយនឹងស្បែកជើងពណ៌មាសនោះទេ
ដែលកំពុងគោងពិណជាមួយនឹងការព្រួយបារម្ភតែមួយគត់របស់អ្នកអំពីរបៀបរក្សាហានិភ័យរបស់អ្នក
កឱ្យគ្រប់ ដូចការសន្យារបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលច្រើន។ វាពិតជាមិនមែនជាការសន្យាថា
ទីបំផុតអាចមើលទៅព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយដឹងគុណចំពោះចក្ខុវិស័យដ៏ស្រស់បំព្រង
(អ្វីក៏ដោយ) ដូចជាការសន្យា ចំពោះអ្នកដែលធ្វើតាមជំនឿកាតូលិក៖
អ្វីដែលព្រះដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ស្មើគឺដើម្បី នាំអ្នកចូលទៅក្នុងគ្រួសាររបស់ទ្រង់។
ធ្វើជាព្រះ ដូចព្រះជាព្រះ!
មិនមែនគ្រាន់តែដើម្បីក្លាយជាព្រះក្នុងន័យដ៏សាមនស្សនៃយើងទាំងអស់គ្នាជាបងប្អូនប្រុសស្រី
ជាមួយព្រះជាព្រះបិតារបស់យើងប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែដើម្បីចែករំលែកពីធម្មជាតិដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង។ ក

ផែនការពិតរបស់ព្រះគឺជាកំស្តែង។ គាត់និយាយអំពីនគរគ្រួសាររបស់គាត់ថា វានឹងមិនមានទី
បញ្ចប់ដល់ការពង្រីករបស់ខ្លួនឡើយ។ ផែនការរបស់ទ្រង់គឺបន្តបន្ថែមកូនប្រុសស្រីដែលមើលទៅ
មានអារម្មណ៍ ធ្វើដូចទ្រង់ ហើយដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយខ្លួនឯងដូចគ្នានឹងជីវិតវិញ្ញាណដ៏
អស់កល្បជានិច្ចដូចទ្រង់ជារៀងរហូត!
នោះហើយជាមូលហេតុដែលគោលដៅដែលព្រះបានកំណត់នៅចំពោះមុខទ្រង់គឺជាក្តីសង្ឃឹមដែល
សូម្បីតែទ្រង់នឹងមិនអាចសម្រេចបាន។ គ្មានទីបញ្ចប់ អស់កល្បជានិច្ច
បង្កើតគ្រួសារដែលរីកចំរើនជារៀងរហូត ដើម្បីរីករាយ
និងគ្រប់គ្រងការបង្កើតដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានបង្កើតរួចហើយ— ហើយដើម្បីឱ្យអ្នក
និងខ្ញុំចែករំលែកនៅក្នុងការបង្កើតនាពេលអនាគតដោយគ្មានទីបញ្ចប់។
ផែនការបន្តដែលមមាញឹក ជាក់ស្តែង គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ការប្រកួតប្រជែង
ដែលផ្តល់ហេតុផលដ៏អស់កល្បដើម្បីរស់នៅ។

មិនមានការធុញទ្រាន់នៅក្នុងផែនការនោះទេ។
មិនដែលពេលដែលចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកនឹងអស់នោះទេ។ គ្មានឯកសារទេវកថា សាសនា
អំពីសាសនាដែលមិនធ្លាប់មាន កន្លែងដែលអ្នកមិនធ្វើអ្វីជារៀងរហូត -
ប៉ុន្តែជាការងារដ៏អស់កល្បនៃការបង្កើត ការគ្រប់គ្រង!
ការដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយនឹងអត្ថប្រយោជន៍ដែលអាចមើលឃើញ។ ... គាត់មានអំណាចដើម្បី
ប្រោសអ្នកឲ្យរស់ឡើងវិញ ... (អ្វីដែលពិភពលោកត្រូវការពេលនេះគឺ ... សង្ឃឹម. ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ 1979)

សូមកត់ចំណាំអ្វីមួយមកពីអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រនៃព្រះចុង៖

«បើមនុស្សស្លាប់ តើនឹងមានជីវិតទៀតទេ?» (យ៉ូហ ១៤:១៤)។ នេះគួរតែជាពេលវេលានៃក្តីសង្ឃឹម
ពីព្រោះទោះបីជាពិភពលោកនេះស្លាប់ក៏ដោយ - ហើយវានឹងមាន -
ការរស់ឡើងវិញនៃពិភពលោកថ្មី និងប្រសើរជាង - ពិភពលោកនៅសន្តិភាព -
ពិភពនៃការពេញចិត្ត សុភមង្គល ភាពសម្បូរបែប រីករាយ! ព្រះជួយយើងឱ្យយល់!
មិនមែនគ្រាន់តែជាអត្ថិភាពបន្តទេ - ប៉ុន្តែជីវិតពេញលេញ សប្បាយរីករាយ គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍
និងសម្បូរបែប! បាទ - ហើយនោះសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ច! (តើគោលបំណងនៃការរស់ឡើង
វិញគឺជាអ្វី? ដំណឹងល្អ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៨២)

ដោយសារមនុស្សជាច្រើនមិនយល់ច្បាស់អំពីបទគម្ពីរ ពួកគេបានផ្សព្វផ្សាយទស្សនៈ
ដូចជារបៀបដែលពួកគេបង្រៀនការនិមិត្តដ៏ល្អ
ដែលមិនសមស្របទាំងស្រុងជាមួយនឹងផែនការរបស់ព្រះ។

យើងក្រឡេកមើលព្រះ មិនមែនធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ចកាន់តែប្រសើរឡើងនោះទេ។ ទោះជាទ្រង់
ប្រទានពរយើងជារៀងរហូត ប្រាកដជានឹងធ្វើដូច្នោះមែន (ទំនុកតម្កើង ៧២:១៧-១៩)។

អ្វីៗទាំងអស់បានបង្កើតសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ

គម្ពីរសញ្ញាថ្មីបង្រៀនអំពីរឿងនេះទាក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូវ និងការបង្កើត៖

¹⁵ ទ្រង់ជារូបអង្គនៃព្រះដែលមើលមិនឃើញ ជាកូនច្បងលើគ្រប់ទាំងការបង្កើត។ ^{១៦} ស្ម័គ្រដោយ
ទ្រង់គ្រប់ទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដែលនៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី ដែលមើលឃើញ
និងមើលមិនឃើញ មិនថាបណ្តឹង ឬអំណាច ឬអំណាចសំខាន់ក្តី។
អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈទ្រង់ និងសម្រាប់ទ្រង់។ កូលុស ១:១៥-១៦)

² ... ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ដដែលទ្រង់បានតែងតាំងជាអ្នកទទួលមត៌កនៃអ្វីៗទាំងអស់
ដោយទ្រង់ក៏បានបង្កើតពិភពលោកផងដែរ; ³ ទ្រង់ជាពន្លឺនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ និងជារូបតំណាង
របស់ទ្រង់ ហើយបានលើកតម្កើងគ្រប់ទាំងអស់ ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះចេស្ដាទ្រង់ (ហេប្រើរ ១:2-
៣)។

ឥឡូវនេះ តើយើងត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងសាមញ្ញដើម្បីមើលទៅព្រះយេស៊ូវអស់កល្បជានិច្ចឬ?

ទេ

សូមកត់ចំណាំពីមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថាទ្រង់យាងមក ៖

¹⁰ ... ខ្ញុំបានមកដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានជីវិត ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមាន វា កាន់តែបរិបូរ។
(យ៉ូហាន ១០:១០)

ដោយមាន «ជីវិត» ហើយមានវា «កាន់តែច្រើន» នោះព្រះយេស៊ូវកំពុងបង្រៀនថាទ្រង់បានយាងមក
ដើម្បីឲ្យយើងអាចមានភាពអស់កល្បដ៏ល្អប្រសើរ ហើយថាយើងអាចជួយធ្វើឲ្យភាពអស់កល្បកាន់តែ
ប្រសើរ។

ព្រះមិនបានបង្កើតមនុស្សក្នុងគោលបំណងដែលមនុស្សសម្លឹងមើលទ្រង់អស់កល្បជានិច្ច។

4. ហេតុអ្វីព្រះអនុញ្ញាតឱ្យមានទុក្ខ?

ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ដើម្បីឱ្យយើងអាចមានជីវិត « កាន់តែបរិបូរ » (យ៉ូហាន ១០:១០) តើ ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យមានការរងទុក្ខឬទេ?

បាទ។

តើមានគោលបំណងសម្រាប់វាទេ?

បាទ។

³¹ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងមិនបោះបង់ចោលជារៀងរហូត។ ^{៣២} ទោះបីទ្រង់ធ្វើឱ្យមានទុក្ខព្រួយយ៉ាងណា ក៏ដោយ ក៏ទ្រង់នឹងបង្ហាញព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា តាមសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ច្រើនរបស់ទ្រង់។ ^{៣៣} ត្បិតទ្រង់មិនធ្វើទុក្ខដោយស្ម័គ្រចិត្ត ឬក៏មិន ធ្វើឱ្យគូសមនុស្សកើតទុក្ខឡើយ។ (ទំនួញ 3:31-33)

សូមកត់សម្គាល់ថា ព្រះមិនស្ម័គ្រចិត្តធ្វើទុក្ខ ឬធ្វើទុក្ខដល់យើងឡើយ។ ទ្រង់ចង់ឱ្យយើងធ្វើបានល្អ (សូមមើល យ៉ូហាន 3:2)។

វាហាក់ដូចជារឿងអាក្រក់កើតឡើងចំពោះមនុស្សសមរម្យ។

ព្រះយេស៊ូវមិនដែលធ្វើបាបឡើយ (ហេព្រើរ ៤:១៥) ប៉ុន្តែបានរងទុក្ខជំនួសយើង (១ពេក្រសុ 2:2១)។ ហើយ « ទោះជាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាក៏ដោយ ក៏ទ្រង់បានរៀនស្តាប់បង្គាប់ដោយការដែលទ្រង់រងទុក្ខ » (ហេព្រើរ ៥:៨) ។

ហេតុអ្វីព្រះអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សរងទុក្ខ?

មានហេតុផលពីរយ៉ាង។ មួយគឺជាការដាក់ទណ្ឌកម្មសម្រាប់/លទ្ធផលនៃអំពើបាបរបស់យើង ដើម្បីលើក ទឹកចិត្តយើងមិនឱ្យប្រព្រឹត្តិអំពើបាប ហើយបែរត្រឡប់មករកព្រះវិញ (បរិទេវ 3:39-40; លេវីវិទ្យ 26:18)។ ហើយយើងគួរតែយល់ថា ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា ព្រះដាក់ទោសយើងតិចជាងអំពើទុច្ចរិតរបស់យើងសមនឹងទទួលបាន (អែសវា ៩:១៣; យ៉ូប ១១:៦)។ ឥឡូវនេះ សូម្បីតែមនុស្សដែលជឿយ៉ាងហោចណាស់ផ្នែកទាំងនោះនៃព្រះគម្ពីរ ក៏ដឹងដែរ។

ប៉ុន្តែមានហេតុផលមួយទៀត ដែលស្អាតស្អាញជាងនេះ។

សារកប៉ុលប្រាប់យើងថា «ការបង្កើតនោះត្រូវរងនូវភាពឥតប្រយោជន៍ មិនមែនដោយស្ម័គ្រចិត្តទេ គឺ ដោយព្រោះទ្រង់ដែលចុះចូលក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹម» (រ៉ូម ៨:20)។ គាត់ក៏បានសរសេរថា:

^{១៦} ដូច្នោះ យើងមិនបាក់បង់ចិត្តឡើយ។ ទោះបីមនុស្សខាងក្រៅរបស់យើងត្រូវវិនាសក៏ដោយ ក៏មនុស្សខាងក្នុងត្រូវបានកែជាថ្មីពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ ^{១៧} ត្បិតទុក្ខវេទនាដ៏ស្រាលរបស់យើង ដែលមានតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះកំពុងធ្វើការសម្រាប់យើងនូវទម្ងន់ដ៏លើសលប់នៃសិរីល្អដ៏អស់កល្ប និងអស់កល្បជានិច្ច ^{១៨} កាលដែលយើងមិនមើលទៅលើអ្វីដែលបានមើលឃើញទេ ប៉ុន្តែនៅ ចំពោះអ្វីដែលមើលមិនឃើញ។ អ្វីៗដែលគេឃើញនោះគឺបណ្តោះអាសន្ន តែអ្វីៗដែលមើលមិនឃើញ ស្ថិតនៅអស់កល្បជានិច្ច។ (កូរិនថូសទី2 ៤:១៦-១៨)

មនុស្សកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការនៃការចម្រាញ់ — ដែលរួមបញ្ចូលទាំងទុក្ខព្រួយ និងទុក្ខព្រួយ — ប៉ុន្តែ នៅមានសង្ឃឹម។ អ្នកដែលមិនត្រូវបានហៅនៅសម័យនេះ ត្រូវបានចម្រាញ់តាមរបៀបមួយ (អេសាយ 48:10; យេរេមា 9:7) ចំណែកអ្នកដែលត្រូវបានហៅត្រូវចម្រាញ់ និងបន្តរួបរួមទៀត ដូចជាប្រាក់ និង/ឬមាស (សាការី 13:9; ទំនុកតម្កើង 66:10; ដានីយ៉ែល ១១:៣៥, ១២:១០; ពេត្រុសទី១ ១:៧; cf. វិវរណៈ ៣:១៨)។ ហេតុនេះហើយមានការល្បួងល « ដំក្តៅគគុក » នៅសម័យនេះ (ពេត្រុសទី១ ១:៧; ៤:១២)។

មានសង្ឃឹមថាអ្វីនឹងល្អជាងនេះ៖

⁹ ប៉ុន្តែអ្នកជាទីស្រឡាញ់អើយ យើងមានទំនុកចិត្តចំពោះអ្វីដែលល្អប្រសើរជាងមុនអំពីអ្នក បាន របស់ដែលអមនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះ ទោះជាយើងនិយាយបែបនេះក៏ដោយ។ ^{១០} ត្បិតព្រះម៉ែនមែនជា អយុត្តិធម៌ទេដែលបំភ្លេចការងារ និងការធ្វើការនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នក ដែលអ្នកបាន បង្ហាញចំពោះព្រះនាមទ្រង់ ដោយអ្នកបានបម្រើដល់ពួកបរិសុទ្ធ ហើយធ្វើការបម្រើ។ ¹¹ ហើយ យើងប្រាថ្នាចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបង្ហាញការឧស្សាហ៍ដូចគ្នាដើម្បីធានានូវសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាង ពេញលេញរហូតដល់ទីបញ្ចប់ ¹² ថាអ្នកមិនក្លាយទៅជាខ្លួនទេ ប៉ុន្តែត្រូវយកគម្រាប់តាមអ្នកដែល តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ និងការអត់ធ្មត់នូវការសន្យាជាមរតក។ (ហេព្រើរ ៦:៩-១២)

ដូច្នេះ យើងត្រូវមានចិត្តអត់ធ្មត់និងមានទំនុកចិត្តថាមាតិកាបស់ព្រះនឹងនាំឲ្យមាន«អ្វីដែលប្រសើរ ជាង»។

ការស្ម័គ្រចិត្តនឹងទុក្ខលំបាកជាសញ្ញានៃសេចក្តីស្រឡាញ់៖

^៤ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺចិត្តអត់ធ្មត់ មានចិត្តសប្បុរស ស្រឡាញ់មិនច្រណែន សេចក្តីស្រឡាញ់មិន ប្រមាទខ្លួនឯងមិន សៅហ្មង ^៥ មិនប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត មិនស្វែងរករបស់ខ្លួន មិនញុះញង់ មិនប្រកាន់ ទោស ^៦ [មិន] ក្រែកអរនឹងសេចក្តីទុច្ចរិត ហើយក្រែកអរនឹងសេចក្តីពិត។ វាទទួលបានរបស់ទាំង អស់ ⁷ វាជឿទាំងអស់ វាសង្ឃឹមទាំងអស់ វាទ្រាំទ្របានទាំងអស់។ ⁸ សេចក្តីស្រឡាញ់មិនដែលបរាជ័យ; (កូរិនថូសទី១ ១៣:៤-៨ កំណែស្តង់ដារភាសាព្យញ្ជនៈ)

ពាក្យក្រិកដែលបកប្រែជាសេចក្តីស្រឡាញ់ត្រូវបានបកប្រែជា 'អាហ្គាប៉េ' — ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់ប្រភេទនេះរីករាយនឹងសេចក្តីពិត ហើយនឹងទ្រាំទ្រនឹងអ្វីៗទាំងអស់។ អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ពិត គឺថាការរងទុក្ខអាចពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍន៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ ស្នេហាពិតនឹងមិនបរាជ័យឡើយ។

ពេលខ្លះមនុស្សរងទុក្ខដោយសារការធ្វើល្មើ៖

⁹⁷ ព្រោះ រឿ ជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ នោះការរងទុក្ខព្រោះតែការល្អ ប្រសើរជាងការប្រព្រឹត្ត អាក្រក់។ (១ពេត្រុស ៣:១៧)

សូមចំណាំថា ខាងលើមិនមែននិយាយថា វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើទុក្ខដល់ខ្លួនយើង ដើម្បីឲ្យយើងរទនានោះទេ។ មាតិកាបស់ព្រះគឺខ្ពស់ជាងផ្លូវរបស់យើង (អេសាយ 55:8-9) ហើយទិដ្ឋភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាអាថ៌កំបាំងនៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះ (អេភេសូរ 5:25-32)។

ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរច្បាស់ណាស់ថា មានអត្ថប្រយោជន៍ដែលនឹងកើតចេញពីការរងទុក្ខដែលធ្វើទុក្ខយើង៖

^m ទុក្ខព្រួយប្រសើរជាងសេច ដ្បិត ដោយទឹកមុខក្រៀមក្រំ ចិត្តបានប្រសើរជាង។ ^៤ ចិត្តរបស់ មនុស្សមានប្រាជ្ញាស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះនៃសេចក្តីសោកសង្រេង ប៉ុន្តែចិត្តនៃមនុស្សល្ងង់នៅក្នុងផ្ទះនៃ សេចក្តីត្រេកអរ។ (សាស្តា ៧:៣-៤)

¹⁶ ព្រះវិញ្ញាណផ្ទាល់ធ្វើបន្ទាល់រួមនឹងវិញ្ញាណរបស់យើងផ្ទាល់ ដោយផ្លែទឹបន្ទាល់យើងជាកូន របស់ព្រះ។ ^{១7} ឥឡូវនេះ បើយើងជាកូន យើងក៏ជាអ្នកទទួលមរតក — ពិតជាអ្នកទទួលមរតក របស់ព្រះ ហើយជាអ្នកគ្រងមរតករួមជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ — ប្រសិនបើយើងរងទុក្ខរួមជាមួយនឹង ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានលើកតម្កើងជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ។ (រ៉ូម ៨:១៦-១៧, អេហ្វ.១.)

^{១៨} ត្បិត ខ្ញុំចាត់ទុកថា ទុក្ខលំបាកនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ មិនសម នឹងយកមកប្រៀបធៀប នឹង សិរីល្អដែលនឹងត្រូវបើកសម្តែងនៅក្នុងយើងឡើយ។ (រ៉ូម ៨:១៨)

¹² សម្លាញ់អើយ កុំគិតថាវាជារឿងចម្លែក ទាក់ទងនឹងការសាកល្បងដ៏ក្តៅគគុក ដែលត្រូវសាកល្បងអ្នក ដូចជាមានរឿងចម្លែកមួយបានកើតឡើងចំពោះអ្នក។ ¹³ ប៉ុន្តែ ចូរអរ សប្បាយដល់កម្រិតដែលអ្នកទទួលបានការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យកាលណាសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានបើកសម្តែង នោះអ្នកក៏នឹងបានត្រេកអរជាខ្លាំងដែរ។ (ពេក្រុសទី១ ៤:១2-១៣)

^{១១} កូនអើយ កុំមើលងាយការប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ ហើយកុំស្អប់ការកែតម្រូវរបស់ ទ្រង់ដែរ។ ^{១2} ចំពោះ អ្នកណាដែលព្រះអម្ចាស់ស្រឡាញ់ ទ្រង់បានកែតម្រូវ ដូចជាឪពុក កូនដែល ទ្រង់ពេញចិត្ត។ (សុភាសិត ៣:១១-១2)

^៥ ហើយអ្នកបានភ្លេចការដាស់តឿនដែលមានប្រសាសន៍ទៅកាន់កូនដូចជាកូនប្រុសថា ៖ «កូន អើយ កុំមើលងាយការប្រដៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ ហើយកុំឲ្យបាក់ទឹកចិត្តពេលកូនត្រូវបានទ្រង់ ស្តីបន្ទោស ^៦ ចំពោះ អ្នកណាដែលព្រះអម្ចាស់ស្រឡាញ់ ទ្រង់ប្រដៅ ហើយវាយដំកូនប្រុសទាំងឡាយ ដែលទ្រង់ទទួល»។

⁷ បើអ្នកស្តីទ្រាំនឹងការប្រៀនប្រដៅ នោះព្រះក៏ប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដូចជាកូនប្រុសដែរ។ តើមាន កូនអ្វីដែលឪពុកមិនប្រដៅ? ^៨ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាគ្មានការប្រៀនប្រដៅ ដែលអ្នកទាំង អស់គ្នាបានក្លាយជាអ្នករួមចំណែកទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមិនស្របច្បាប់ មិនមែនជាកូនប្រុស ទេ។ ^៩ ម្យ៉ាងទៀត យើងមានឪពុកជាមនុស្សដែលបានកែតម្រូវយើង ហើយយើងបានគោរពពួក គេ។ តើយើងនឹងមិនងាយចុះចូលនឹងព្រះរូបិកានៃវិញ្ញាណ ហើយរស់នៅច្រើនជាងនេះទេ? ¹⁰ ត្បិតពួកគេពិតជាបានប្រៀនប្រដៅយើងអស់រយៈពេលពីរបីថ្ងៃដូចជាមើលទៅល្អបំផុតសម្រាប់ ពួកគេ ប៉ុន្តែទ្រង់សម្រាប់ផលប្រយោជន៍របស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងបានចូលរួមនូវភាពបរិសុទ្ធរបស់ ទ្រង់។ ^{១១} ឥឡូវនេះ គ្មានការវាយប្រដៅហាក់ដូចជាវិករាយសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះទេ ប៉ុន្តែមាន ការឃើញប៉ាប់ យ៉ាងណាក៏ដោយ ក្រោយមក វាផ្តល់ផលសន្តិភាពនៃសេចក្តីសុចរិតដល់អ្នកដែល បានទទួលការបង្ហាត់បង្រៀន។ (ហេព្រើរ ១2:៥-១១)

ការរងទុក្ខត្រូវបានអនុញ្ញាតដូច្នោះថាមនុស្សនឹងត្រូវបានកែតម្រូវ ទទួលបានការបង្ហាត់បង្រៀន កសាងអត្តចរិត ហើយកាន់តែប្រសើរពីរ (សូមមើលផងដែរ រ៉ូម 5:3-4, 8:17; ថែស្សាឡូនីចទី 2 1:3-5; យ៉ាកុប 1:2-4 ; ពេក្រុសទី2 ១:៥-៨; រីរណៈ 2១:៧-៨)។ ការសាកល្បង និងបញ្ហានានាជួយកសាងជំនឿ បង្រៀនភាពរាប់ទាប បង្រៀនយើងនូវមេរៀន និងអាចជួយយើងឱ្យចូលទៅជិតព្រះ។

ខណៈដែលវាហាក់ដូចជាលើសលប់នៅពេលនេះ ព្រះទ្រង់យល់ ហើយធ្វើដូច្នោះ ដើម្បីឲ្យវាស្រ្តទ្រង់អាចទ្រាំទ្រ បាន (១កូរិនថូស ១០:១៣)។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនយ៉ាងសំខាន់ឲ្យយកវាទៅថ្ងៃមួយក្នុងពេលមួយ

(ម៉ាថាយ ៦:៣៤)។ ហើយអ្វីដែលទ្រង់បានគ្រោងទុកនៅពេលអនាគត គឺលើសពីការរងទុក្ខខាងរូបកាយ ក្នុងជីវិតនេះទៅទៀត (រ៉ូម ៨:១៨)។

ព្រះយេស៊ូវ និងរាស្ត្ររបស់ព្រះបានរងទុក្ខ៖

^១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយឃើញយើងក៏មានចិត្តអាណិតអាសូរនឹងពពកនៃសាក្សីយ៉ាងខ្លាំង ដោយបន្ទូលទុកនូវទម្ងន់នៃអំពើបាបដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញយើង ចូរឱ្យយើងរត់ដោយចិត្តអត់ធ្មត់ ចំពោះការប្រណាំងដែលបានកំណត់នៅចំពោះមុខយើង ² ដោយភ្នែករបស់យើងសង្ឃឹមមើលព្រះ យេស៊ូវ អ្នកនិពន្ធ និងអ្នកបញ្ចប់នៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ដែលត្រូវបានផ្តល់សេចក្តីអំណរ បានស្ម័គ្រទ្រាំនឹងឈឺឆ្កាង ដោយមើលងាយភាពអាម៉ាស់ហើយបានអង្គុយនៅខាងស្តាំបណ្ឌិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ^៣ ត្បិតត្រូវ ពិចារណាគាត់ដែលស្ម័គ្រទ្រាំនឹងការទាស់គ្នារបស់មនុស្សមានបាបប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង ក្រែងលោ អ្នកនឿយហត់ក្នុងព្រលឹង ហើយដួលសន្លប់។ (ហេព្រើរ ១២:១-៣)

ការរងទុក្ខនឹងបញ្ចប់៖

^{១២} ... ទោះជាខ្ញុំបានធ្វើទុក្ខដល់អ្នកក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនឹងលែងធ្វើបាបអ្នកទៀតហើយ; ^{១៣} ឥឡូវ នេះ យើងនឹងដកនីមួយៗរបស់អ្នកចេញពីអ្នក ហើយបំបែកចំណងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ (ណាហ្វិម ១:១២-១៣)

ខណៈពេលដែលការណ៍នេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យជានិច្ចនាយដែលទាក់ទងនឹងក្រុងនីនីវេ បទគម្ពីរផ្សេងទៀត បញ្ជាក់ថាការរងទុក្ខនឹងបញ្ចប់ (វិវរណៈ ២១:៤) ហើយនីមួយៗរបស់សាតាំងនឹងត្រូវខូច (អេសាយ ១៤:១២-១៧ ; វិវរណៈ ២០:១-៣)។

វាត្រូវតែត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញថាការរងទុក្ខមិនតែងតែកើតឡើងពីសកម្មភាពរបស់យើងទេ។ យើងដូចជាព្រះយេស៊ូវអាចរងទុក្ខដោយខុសឆ្គង៖

^{១៤} នេះ ជា ការគួរសរសើរណាស់ បើអ្នកណាស្ម័គ្រទ្រាំនឹងសេចក្តីទុក្ខព្រួយ ដោយការរងទុក្ខដោយខុស ឆ្គង ដោយសារមនសិការចំពោះព្រះ។ ^{២០} ចុះ បើអ្នកត្រូវគេវាយធ្វើបាបដោយអត់ធ្មត់ តើមាន កិត្តិយសអ្វី ? ប៉ុន្តែ ពេលអ្នកធ្វើល្អហើយរងទុក្ខ បើអ្នកយកវាដោយអត់ធ្មត់ នោះ ជា ការសរសើរ នៅចំពោះព្រះ។

^{២១} ចំពោះការនេះ អ្នកត្រូវបានហៅមកពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទក៏បានរងទុក្ខជំនួសយើងដែរ ដោយទុកគំរូ ដល់យើងថា អ្នកត្រូវធ្វើតាមជំហានរបស់ទ្រង់

^{២២} «អ្នកណាដែលមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាប ត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតនៅក្នុងមាត់របស់គាត់ដែរ»។ ក៏មិន

^{២៣} ពេលគាត់ត្រូវគេជេរប្រមាថ គាត់មិនជេរតបវិញទេ។ ពេលដែលទ្រង់រងទុក្ខ ទ្រង់មិនបាន គំរាមកំហែងទេ គឺបានតាំង ខ្លួនឯង ចំពោះទ្រង់ដែលវិនិច្ឆ័យដោយសុចរិត។ (ពេក្រុសទី១ ២:១៩-២៣)

ព្រះយេស៊ូវបានទុកគំរូដល់យើងអំពីការរងទុក្ខ (១ពេក្រុស ២:២១-២៤)។ ដូចនឹងពួកហោរាដែរ (យ៉ាកុប ៥:១០-១១)។

យើងត្រូវយកគម្រាប់តាមព្រះយេស៊ូវ (១ពេត្រុស 2:2១-2៤) ក៏ដូចជាព្យាករិប័ល (១កូរិនថូស ១៣:2) ដូចដែលលោកយកគម្រាប់តាមព្រះយេស៊ូវ (១កូរិនថូស ១១:១)។

កុមារ

ចុះកុមារដែលរងទុក្ខ?

ព្រះគម្ពីរច្រាប់អំពីកុមារដែលរងទុក្ខ។ យ៉ាងហោចណាស់មានមនុស្សម្នាក់កើតមកខ្វាក់ដូច្នោះ «ដើម្បីឱ្យការទាំងប៉ុន្មានរបស់ព្រះបានសម្តែងមកក្នុងខ្លួនគាត់» (យ៉ូហាន ៩:៣)។ ប៉ុន្តែហេតុផលផ្សេងទៀតគឺដើម្បីឱ្យពួកគេនឹងបង្កើតតួអង្គផងដែរ។

ព្រះមានផែនការសម្រាប់យើង សូម្បីតែមុនពេលយើងកើតមក

16 ភ្នែករបស់អ្នកបានឃើញវត្ថុរបស់ខ្ញុំនៅតែមិនទាន់បានបង្កើតឡើង។ ហើយនៅក្នុងសៀវភៅរបស់អ្នក ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានសរសេរ ថា សម័យកាលសម្រាប់ខ្ញុំនៅពេលដែលមិនទាន់មាននៅឡើយ។ (ទំនុកដំកើង ១៣៩:១៦)

ចុះកុមារដែលស្លាប់ រំលូតកូន ឬស្លាប់តាំងពីតូច?

ខណៈដែលរឿងទាំងនោះជាសោកនាដកម្មរបស់មនុស្ស ព្រះមានផែនការសម្រាប់ពួកគេ — ទ្រង់មិនបានបំភ្លេចវាទេ (អេសាយ ៤៩:១៥)។ ពួកគេដូចជាអ្នកដទៃទៀតដែលមិនត្រូវបានគេហៅ និងមិនបានជ្រើសរើសនៅអាយុនេះ នឹងក្លាយជាផ្នែកនៃការរស់ឡើងវិញទីពីរ (រិវរណៈ 20:៥, ១១)។ ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថាពួកគេនឹងមានជីវិតម្តងទៀត ប៉ុន្តែនៅពេលនោះសម្រាប់ 100 ឆ្នាំក្នុងអេសាយ 65:20 ។

ឆ្ពោះទៅរកភាពល្អឥតខ្ចោះ

នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ម៉ូសេបានសរសេរថា "កិច្ចការរបស់ព្រះគឺល្អឥតខ្ចោះ" (ចេទិយកថា ៣2:៤)។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី សាវ័កយ៉ាកុបបានសរសេរថា ៖

2 បងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំអើយ ចូររាប់រានរសេចក្តីអំណរទាំងអស់នៅពេលអ្នកធ្លាក់ក្នុងការសាកល្បងផ្សេងៗ ដោយដឹងថា ការល្បងលនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកបង្កើតភាពអត់ធ្មត់។ 4 ប៉ុន្តែ ចូរឱ្យការអត់ធ្មត់មានកិច្ចការដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់វា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះ និងពេញលេញ ដោយឥតខ្ចះអ្វីសោះ។ 5 ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាណាម្នាក់ខ្វះប្រាជ្ញា ចូរឱ្យអ្នកនោះសុំពីព្រះដែលប្រទានដល់មនុស្សទាំងអស់ដោយសេរី និងគ្មានការបន្ទោស នោះនឹងបានដល់គាត់។ (យ៉ាកុប ១:2-៥)

ការរងទុក្ខមើលទៅជាផ្នែកមួយនៃការផ្លាស់ប្តូរឆ្ពោះទៅរកភាពល្អឥតខ្ចោះ។ នេះមិនមានន័យថាយើងធ្វើទារុណកម្មខ្លួនឯងដោយចេតនាដូចអ្នកខ្លះធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវស្ងៀមស្ងៀមនឹងការសាកល្បង និងការរងទុក្ខដែលយើងជួបប្រទះដោយអត់ធ្មត់។

មែនហើយ នោះជាការងាយស្រួលជាងក្នុងការសរសេរជាជាងបទពិសោធន៍ — ហើយព្រះជ្រាបអំពីរឿងនេះ (ហេព្រើរ ១2:១១)៖

^៤ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យបានគ្រប់លក្ខណ៍នូវ អ្វីដែលទាក់ទងនឹងខ្ញុំ។ (ទំនុកដំកើង ១៣៨:៨)

ព្រះកំពុងធ្វើការដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកល្អឥតខ្ចោះ!

សូមគិតថាគម្ពីរបង្រៀនលោកយេស៊ូបានរៀនស្តាប់បង្គាប់ពីការរងទុក្ខ៖

^៤ ទោះជាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាក៏ដោយ ក៏ទ្រង់បានរៀនស្តាប់បង្គាប់ដោយការរងទុក្ខ។ ^៥ ហើយដោយបានគ្រប់លក្ខណ៍ នោះទ្រង់បានក្លាយជាអ្នកបង្កើតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៥:៨-៩)។

អ្នកដើរតាមគាត់ក៏គួររៀនវាដែរ។

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា:

⁴⁸ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងបានល្អឥតខ្ចោះ ដូចព្រះបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ*គ្រប់លក្ខណ៍។ (ម៉ាថាយ ៥:៤៨)

តើនេះមានន័យថាគ្រីស្ទានឥឡូវល្អឥតខ្ចោះឬ?

ទេ

សាវកប៉ូលបានបង្រៀនយ៉ាងច្បាស់ថា គ្រីស្ទបរិស័ទពិតនៅតែមានអំពើបាប ហើយត្រូវការការអភ័យទោស (១ប៉ូល ១:៨-១០)។

ដូច្នោះ តើនេះមានន័យថាគ្រីស្ទសាសនិកគួរតែសន្និដ្ឋានព្រោះថានេះមិនអាចទៅរួចទេ ថាមិនអីទេដែលមិនព្យាយាម?

ទេ

គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវយកឈ្នះដោយជំនួយពីព្រះ (រ៉ូម ១២:២១; ភីលីព ៤:១៣; ប៉ូល ១១:៤) ការសាកល្បងនិងការសាកល្បងក្នុងជីវិតនេះ ដែលជួយនាំយើងឱ្យខិតទៅជិតភាពល្អឥតខ្ចោះ (យ៉ាកុប ១:២-៤)។

សាវកប៉ូល ពេលរងទុក្ខវេទនា ទាក់ទងនឹងអ្វីមួយដែលព្រះយេស៊ូបានប្រាប់គាត់ ៖

^៥ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា «ព្រះគុណរបស់ខ្ញុំល្មមដល់អ្នកហើយ ដ្បិតកម្លាំងរបស់ខ្ញុំបានគ្រប់លក្ខណ៍ដោយភាពទន់ខ្សោយ»។ (កូរិនថូសទី២ ១២:៩)

យើងកំពុងត្រូវបានគេធ្វើបានល្អឥតខ្ចោះនៅពេលនេះ តាមរយៈអ្វីដែលយើងឆ្លងកាត់។

វាក៏ជាពេលដែលគ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញក្នុងនាមជាកូនរបស់ព្រះ ដែលពួកគេនឹងបានល្អឥតខ្ចោះ (អេភេសូរ ៤:១៣; ហេព្រើរ ១១:៤០)។

5. ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក?

តើគោលបំណងរបស់អ្នកគឺជាអ្វី?

អ្នកមិនដូចអ្នកដទៃទេ។ ព្រះគម្ពីររបៀបនេះថា « សមាជិកទាំងអស់មិនមានមុខងារដូចគ្នា... »

ដូច្នោះ អ្នកគឺខុសគ្នា។ ដោយសារតែរបស់អ្នកគឺពិសេស និងសំខាន់។ ជីវិតរបស់អ្នកមានអត្ថន័យ។

តើអ្វីជាអត្ថន័យព្រះគម្ពីរនៃជីវិតរបស់អ្នក?

អ្នកជានរណា?

អ្នកគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលអាចផ្តល់ក្តីស្រឡាញ់តាមរបៀបពិសេសមួយ។

ហើយនោះជាអ្វីដែលអ្នកនឹងអាចធ្វើជារៀងរហូត។

នៅពាក់កណ្តាលសតវត្សចុងក្រោយ សាសនាចក្រនៃព្រះ (ថ្ងៃទីប្រាំពីរ) បានបោះពុម្ពផ្សាយថា:

គ្រិស្តានុរស់នៅមិនត្រឹមតែសម្រាប់ថ្ងៃនេះប៉ុណ្ណោះទេ។ គាត់រំពឹងថាថ្ងៃស្អែកនឹងប្រសើរឡើង។
(អ្វីដែលសាសនាចក្រនៃព្រះជឿ។ អ្នកគួរតែពិចារណាព្រះគម្ពីរ
និងព្រឹត្តិបត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រដែលនឹងមកដល់។ ថ្ងៃទី 3 ខែ តុលា ឆ្នាំ 1949 ទំព័រ 7)

ប៉ុន្តែ គ្រិស្តសាសនិកម្នាក់មិនគ្រាន់តែរំពឹងថានឹងមានថ្ងៃស្អែកកាន់តែប្រសើរឡើងនោះទេ។
គ្រិស្តសាសនិកពិតម្នាក់បង្កើតចរិតឥឡូវនេះតាមរយៈការសាកល្បង ឱកាស និងការសាកល្បងក្នុងជីវិត
(សូមមើល រ៉ូម ៥:១-៤) ដែលនឹងជួយគ្រិស្តបរិស័ទអាចរួមចំណែកផ្ទាល់ដល់
«ថ្ងៃស្អែកកាន់តែប្រសើរឡើង»។

ទីបំផុតព្រះមានផែនការពិសេសសម្រាប់អ្នកផ្ទាល់។

ព្រះបានបង្កើតអ្នកឲ្យផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់តាមរបៀបផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក (១កូរិនថូស ១2:20-១៣:១0)។

ប៉ុន្តែធ្វើយ៉ាងម៉េច?

ជាសំខាន់ ដោយឥឡូវនេះរស់នៅដោយសេចក្តីជំនឿ និងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះក្នុងជីវិតនេះ។

តាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់ ធ្វើការជ្រើសរើសព្រះគម្ពីរ ការមានសេចក្តីជំនឿ ការអនុវត្តសេចក្តីស្រឡាញ់
និងការស្មោះត្រង់ដល់ទីបញ្ចប់ គ្រិស្តបរិស័ទនឹងមិនត្រឹមតែកសាងចរិតលក្ខណៈប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ចកាន់តែប្រសើរឡើងសម្រាប់ខ្លួនគេ និងអ្នកដទៃ។

តាមសេចក្តីជំនឿទៅ ចាប់តាំងពីអតីតភាពរបស់ព្រះគឺជាការពិត (រ៉ូម 1:20 សូមមើលផងដែរ
សៀវភៅគតិកថ្លៃ ដែលមាននៅ ccog.org តើអតីតភាពរបស់ព្រះមានហេតុផលទេ?)
វាមិនយកសេចក្តីជំនឿដើម្បីជឿថាមាន ព្រះ។ សូម្បីតែអារក្សក៏ជឿ ហើយញាប់ញ័រ (យ៉ាកុប 2:១៩)។ ទោះជា
យ៉ាងណា វាត្រូវការជំនឿដើម្បីទុកចិត្ត ជឿ និងស្តាប់បង្គាប់ព្រះ។ នោះគឺជាផ្នែកនៃ «
អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីជំនឿ » (ជំម៉ូថេទី 1 3:9

ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីសេចក្តីជំនឿអាចរកបាននៅក្នុងកូនសៀវភៅភាគគិតថ្លៃដែលមាននៅលើអ៊ីនធឺណិតនៅ ccog.org សេចក្តីជំនឿសម្រាប់អ្នកដែលព្រះបានគ្រាស់ហៅ និងជ្រើសរើស)។

ព្រះប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អស់អ្នកដែល « ស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ » (កិច្ចការ 5:32) ។ នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចីដែលធ្វើឲ្យមនុស្សម្នាក់ក្លាយជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ (រ៉ូម ៨:៩-១១)។

គ្រីស្ទសាសនិកខ្លួនឯង ក្រោយមកនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ និងល្អិតខ្លះនៅការរស់ឡើងវិញដំបូង (កូរិនថូសទី 1 15:50-54; វិវរណៈ 20:5-6) ដើម្បីជួយផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយពិតជាធ្វើឱ្យមានភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ការរស់ឡើងវិញនេះស្របគ្នាជាមួយនឹងក្រែទីប្រាំពីរ និងចុងក្រោយ (កូរិនថូស ទី 1 15:52) ដែលជាពេលវេលានៃអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងត្រូវបានបញ្ចប់ (វិវរណៈ 10:7) ។

សារកប៉ូលបានសំដៅលើការផ្លាស់ប្តូរខ្លួនឯងថា « អាថ៌កំបាំង » (កូរិនថូសទី១ ១៥:៥១) ។

អ្នកទាំងឡាយណាដែលមិនមែនជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធប្បូននឹងមានឱកាសនេះសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ បន្ទាប់ពីពួកគេបានរស់ឡើងវិញនៅពេលក្រោយ (សូមមើលផងដែរ សៀវភៅភាគគិតថ្លៃ អនឡាញនៅ ccog.org, *ការផ្តល់ជូនជាសកលនៃការសង្គ្រោះ*, *Apokatastasis: គេព្រះអាចជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់ក្នុងយុគសម័យមួយទៅរាប់រយ នៃបទគម្ពីរបង្ហាញពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ*) ។

ធ្វើបានល្អ

ព្រះទ្រង់ល្អ (ម៉ាកុស 10:18; ទំនុកដំកើង 143:10) ហើយធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ (មើលលោកុប្បត្តិ 18:25)។

ព្រះក៏ចង់ឲ្យយើងធ្វើការល្អតាមដែលទ្រង់ពេញចិត្តដែរ (ទំនុកដំកើង ៣៤:១៤; ហេព្រើរ ១៣:១៦)។

^{១៩} អ្នកជាអ្នកពូកែខាងប្រឹក្សា ហើយមានកម្លាំងខ្លាំងក្នុងការងារ ដ្បិតភ្នែករបស់អ្នកបើកចំហចំពោះគ្រប់ទាំងផ្លូវរបស់កូនមនុស្ស ដើម្បីឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបតាមមាតិការបស់ខ្លួន និងតាមផលនៃការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន។ (យេរេមា ៣២:១៩)

^៩ ហើយកុំឲ្យយើងនឿយណាយក្នុងពេលប្រព្រឹត្តអំពើល្អឡើយ ដ្បិតដល់ពេលកំណត់ យើងនឹងច្រកកាត់ បើយើងមិនអស់ចិត្ត។ ^{១០} ហេតុដូច្នោះហើយ នៅពេលយើងមានឱកាស **ចូរយើងធ្វើអំពើល្អដល់មនុស្សទាំងអស់** ជាពិសេសចំពោះអ្នកដែលមានគ្រួសារនៃសេចក្តីជំនឿ។ (កាឡាទី ៦:៩-១០)

^៥ ... ព្រះ ^៦ ដែល « នឹងប្រគល់ដល់ម្នាក់ៗតាមការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន » ៖ ⁷ ជីវិតនៅ អស់កល្បជានិច្ចដល់អស់អ្នកដែលអត់ធ្មត់ក្នុងការបន្តធ្វើអំពើល្អ ស្វែងរកសិរិល កិត្តិយស និងអមតៈ (រ៉ូម 2:៥-៧)

ព្រះសព្វព្រះទ័យចង់បានសេចក្តីល្អសម្រាប់អ្នក ហើយប្រសិនបើអ្នកពិតជាស្រឡាញ់ ហើយ «ស្តាប់តាមទ្រង់» (កិច្ចការ ៥:៣២; ហេព្រើរ ៥:៩) នោះ ហើយជារបៀបដែលអ្វីៗនឹងកើតឡើង (រ៉ូម ៨:២៨)។

សូមកត់សម្គាល់ដូចខាងក្រោម៖

²⁴ គ្មានអ្វី ល្អសម្រាប់មនុស្សក្រៅ ពីការសុំផឹក ហើយ ព្រលឹងរបស់គាត់នឹងបានរីករាយក្នុងការធ្វើការរបស់ខ្លួន ។នេះក៏ដោយ ខ្ញុំបានឃើញថាមកពីព្រះហស្តរបស់ព្រះ។ (សាស្តា 2:2៤)

12 ខ្ញុំដឹងថា គ្មានអ្វី ល្អ សម្រាប់ពួកគេ ជាងការរីករាយ និងធ្វើល្អក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ 13
ហើយផងដែរថា មនុស្សគ្រប់រូបគួរតែបរិភោគ និងផឹក
ហើយរីករាយនឹងសេចក្តីល្អនៃកម្លាំងពលកម្មរបស់ពួកគេ វា គឺជា អំណោយទាននៃព្រះ។ 96 ខ្ញុំដឹង
ថា អ្វីដែលព្រះធ្វើ នោះ នឹង នៅជារៀងរហូត។ (សាស្តា ៣:១២-១៤)

ខាងលើគឺជាការពិត
សំខាន់ព្រោះការមានផលិតភាពក្នុងការងារគឺមានបំណងធ្វើឱ្យអ្វីៗកាន់តែប្រសើរឡើង។
ហើយមនុស្សគួរតែរីករាយក្នុងការទទួលបានផលិតភាព។

លើសពីនេះទៅទៀត ផែនការរបស់ព្រះគិតដល់អ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះអ្នក។
សូមកត់សម្គាល់ការបង្រៀនក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទាក់ទងនឹងរឿងនោះ៖

99 ឱវាទរបស់ព្រះអម្ចាស់ស្ថិតនៅជារៀងរហូត ជាផែនការនៃចិត្តរបស់ទ្រង់ដល់គ្រប់ជំនាន់។ 12
មាន ពរហើយ ប្រជាជាតិដែលព្រះ ជាព្រះ អម្ចាស់ ប្រជាជនដែលទ្រង់បានរើសទុកជាមរតករបស់
ទ្រង់។ 99 ព្រះអម្ចាស់ ទតមើលពីលើមេឃ ។ គាត់ឃើញកូនមនុស្សទាំងអស់។ 96 ពីកន្លែងអាស្រ័យ
នៅរបស់ ទ្រង់ ទ្រង់ទតមើល មក លើ អស់អ្នកនៅផែនដី។ 15 ទ្រង់ធ្វើចិត្តគេរៀងៗខ្លួន គាត់
ពិចារណាលើកិច្ចការរបស់ពួកគេ ។ (ទំនុកដំកើង ៣៣:១១-១៥)

1 ដ្បិតខ្ញុំបានពិចារណាការទាំងអស់នេះនៅក្នុងចិត្ត ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចប្រកាសបានទាំងអស់ថា
មនុស្សសុចរិត និងអ្នកប្រាជ្ញ និងការប្រព្រឹត្តរបស់គេ គឺនៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ។ (សាស្តា ៩:១ ក)

9 ចិត្តមនុស្សរៀបចំផ្លូវរបស់ខ្លួន តែ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ដឹកនាំ ជំហានរបស់ខ្លួន។ (សុភាសិត ១៦:៩)

26 ជំហានរបស់មនុស្សគឺ មកពី ព្រះអម្ចាស់ ដូច្នោះតើមនុស្សប្រុសអាចយល់ផ្លូវរបស់ខ្លួនដោយ
របៀបណា? (សុភាសិត 20:2៤)

73 ព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គបានបង្កើតទូលបង្គំ ហើយទ្រង់បានធ្វើគំរូដល់ទូលបង្គំ។ (ទំនុកដំកើង
១១៩:៧៣)

97 ... «ព្រះជាម្ចាស់នឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សសុចរិត និងមនុស្ស ទុច្ចរិត មានពេលវេលា នៅទីនោះ
សម្រាប់រាល់គោលបំណង និងរាល់ការងារទាំងអស់»។ (សាស្តា ៣:១៧)

សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ រគ្គនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖

11 ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណតែមួយ និងព្រះអង្គតែមួយកំពុងប្រតិបត្តិក្នុងការទាំងអស់នេះ ដោយបែង
ចែកដោយឡែកពីគ្នាទៅតាម ព្រះទ័យរបស់ ព្រះ អង្គផ្ទាល់។ ... 27 ឥឡូវនេះ អ្នកគឺជា រូបកាយ
របស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ អ្នកទាំងអស់គឺជា សមាជិកម្នាក់ៗ។ (កូរិនថូសទី១ ១២:១១, 2៧, អេហ្វ.)

7 កុំត្រូវគេបោកបញ្ឆោតឡើយ ព្រះមិនត្រូវគេចំអកឡើយ អ្វីក៏ដោយដែលមនុស្សសាបព្រោះ
នោះគាត់នឹងច្រូតកាត់ដែរ។ ៨ ដ្បិតអ្នកណាដែលសាបព្រោះខាងសាច់ឈាម នោះនឹងច្រូតកាត់
សេចក្តីពុករលួយ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលសាបព្រោះដល់ព្រះវិញ្ញាណ នោះនឹងច្រូតបានជីវិតអស់កល្បជា
និច្ច។ (កាឡាទី ៦:៧-៨)

10 ដ្បិតព្រះទ្រង់ មិន យុត្តិធម៌ទេដែលបំភ្លេចការងារ និងការនឿយហត់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ អ្នក ដែលអ្នកបានបង្ហាញចំពោះព្រះនាមទ្រង់... (ហេព្រើរ 6:10)

ព្រះមានផែនការសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា! នោះរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកជាបុគ្គលផងដែរ ថា តើអ្នកត្រូវបានគេហៅក្នុងរយៈពេលនេះឬអត់? ហើយទ្រង់ចាត់ទុកការងារទាំងអស់របស់អ្នក។

អ្វីដែលអ្នកបានឆ្លងកាត់ ទាំងអស់ដែលអ្នកបានរងទុក្ខទាំងអស់ដែលអ្នកបានសម្រេច។ល។ កំពុង រៀបចំអ្នកដើម្បីធ្វើឲ្យភាពអស់កល្យកាន់តែប្រសើរ (លុះត្រាតែអ្នកនឹងបដិសេធមិនគាំទ្ររាជាណាចក្រ របស់ព្រះនៅទីបំផុត)។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកបានឆ្លងកាត់បានកំពុងរៀបចំអ្នកសម្រាប់ការហៅបម្រើ និងកិច្ចការដែលព្រះមានសម្រាប់អ្នក! អ្នកនឹងអាចផ្តល់ឱ្យក្នុងវិធីពិសេសមួយ និងជួយធ្វើឱ្យកាន់តែល្អ ជារៀងរហូត!

ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ដូចជារូបកាយមានផ្នែកដូចជាដៃ និងភ្នែក និងផ្នែកសម្រាប់ផ្សិត ការស្តាប់ និងរបស់ផ្សេងទៀត (កូរិនថូសទី 1 12:12-26) យើងទាំងអស់គ្នាមានផ្នែកពិសេសរបស់យើងនៅក្នុងផែនការដ៏អស់កល្យដែលព្រះមាន។ បាទ តួនាទីរបស់អ្នកអាចខុសពីមនុស្សរាប់ពាន់លាននាក់ផ្សេងទៀត — កុំគិតថាព្រះមិនមានផែនការពិតប្រាកដសម្រាប់អ្នក។

ម្យ៉ាងទៀត អ្នក ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្វីដែលអ្នកធ្វើ (រ៉ូម ១៤:១២)។ ព្រះនឹងវិនិច្ឆ័យដោយផ្អែកលើអ្វី ដែលអ្នកធ្វើ (សាស្តា ១២:១៤; វិរណៈ 20:១២) ព្រមទាំងអ្វីដែលអ្នកមិនបានធ្វើ (ម៉ាថាយ 2៥:2៤-៣០)។ កាន់តែច្រើនដែលអ្នកធ្វើអ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើ នោះអ្នកនឹងកាន់តែធ្វើឱ្យមានភាពអស់កល្យជានិច្ចសម្រាប់ខ្លួនឯង និងអនកដទៃ។ អ្នកមិនធ្វើអ្វីដែល អ្នកមិនគួរធ្វើកាន់តែច្រើន នោះអ្នកនឹងធ្វើឲ្យភាពអស់កល្យជានិច្ចសម្រាប់ខ្លួនឯង និងអ្នកដទៃ។ ព្រះ ជាចៅក្រមដ៏សុចរិតម្នាក់ (2 ទីម៉ូថេ ៤:៨)។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា យើងនឹងទទួលរងនូវការប្រព្រឹត្តរបស់យើង (ម៉ាថាយ ១៦: 2 ៧; រ៉ូម 2:៦; សុភាសិត 2៤:១២; យេរេមា ១៧:១០; វិរណៈ 22:១២) ហើយយើងនឹងអាចជួយមនុស្សបានច្រើនទៀតដោយ សារតែរឿងនោះ (លូកា ១៩:១៥-១៩)។ ព្រះគម្ពីរចែងថា ក្រោយពីសេចក្តីស្លាប់ កិច្ចការរបស់យើងដើរតាម យើង (វិរណៈ ១៤:១៣)—ដែលជាមូលដ្ឋានមានន័យថា អ្វីដែលយើងបានរៀន និងអភិវឌ្ឍ ខណៈរូបកាយ នឹងធ្វើជារូបរាងរបៀបដែលយើងនឹងអាចឲ្យ និងធ្វើការអស់កល្យជានិច្ច។

អ្វីទាំងអស់ដែលព្រះបានធ្វើ ទ្រង់មានហេតុផលសម្រាប់ (អេសេគាល ១៤:2៣)។ រួមទាំងរយៈពេលនៃជីវិត របស់យើង ដែលជាធម្មតាជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់យើង (សាស្តា ៩:១២)។

«មានជំនឿលើព្រះ» (ម៉ាកុស ១១:22) ដូចដែលទ្រង់មានហេតុផលអស្ចារ្យសម្រាប់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់ធ្វើ — ទោះជាវាហាក់ដូចជាមិនតែងតែមានចំពោះយើងក៏ដោយ (ហេព្រើរ ១២:១១; រ៉ូម ៨:2៨)។

មនុស្សជាច្រើនបានវិនិច្ឆ័យព្រះដោយខុសឆ្គងដោយផ្អែកលើការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែគម្ពីរក៏បង្រៀន ដែរថា :

៥ ដូច្នោះហើយ កុំវិនិច្ឆ័យអ្វីឡើយមុនពេលវេលា ដរាបណាព្រះអម្ចាស់យាងមក ដែលនឹងនាំមកនូវ ពន្លឺនៃសេចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវដែលលាក់កំបាំង ហើយបើកសម្តែងឱ្យទាន់ចិត្ត។ ពេលនោះ ការសរសើរ របស់អ្នករាល់គ្នានឹងមកពីព្រះ។ (កូរិនថូសទី១ ៤:៥)

រឿងខ្លះត្រូវបានលាក់។ យើងក៏មិនដឹងអ្វីៗទាំងអស់អំពីមនុស្សណាម្នាក់ដែរ។

មនុស្សទាំងអស់មិនដូចគ្នាទេ។ ព្រះមានផែនការបុគ្គលសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ (កូរិនថូស ទី១ ១២:៤-១២)។

ព្រះកំពុងធ្វើការជាមួយនឹងមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យយើងម្នាក់ៗអាចមានចំណែករបស់យើងក្នុងភាព
អស់កល្បជានិច្ច! ដូចដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន៖

^{១៧} កិច្ចការនៃសេចក្តីសុចរិតនឹងបានសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយ ឥទ្ធិពលនៃសេចក្តីសុចរិត ភាព
ស្ងប់ស្ងាត់ និងការធានាជារៀងរហូត។ (អេសាយ ៣២:១៧)

^{១៨} អ្នកនឹងបង្ហាញផ្លូវនៃជីវិតដល់ខ្ញុំ។ នៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ពោរពេញដោយអំណរ។
នៅដៃស្តាំរបស់អ្នកគឺសេចក្តីរីករាយជារៀងរហូត។ (ទំនុកដំកើង ១៦:១១)

សន្តិភាពនិងភាពរីករាយជារៀងរហូត។ ភាពអស់កល្បជានិច្ច!

តើអ្វីជាអ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើ?

^{១៩} តូនចៅអើយ ចូរស្តាប់ខ្ញុំ! ខ្ញុំនឹងបង្រៀនអ្នកពីការកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់។ ^{២០} តើអ្នកណាដែល
ប្រាថ្នាចង់បានជីវិត ហើយ ស្រឡាញ់រាប់ថ្ងៃដើម្បីឱ្យបានឃើញសេចក្តីល្អ? ^{២១} ចូររក្សាអណ្តាតរបស់
អ្នកពីអំពើអាក្រក់ ហើយ បបួរមាត់របស់អ្នកកុំឱ្យនិយាយកុហក។ ^{២២} ចូរចាកចេញពីអំពើអាក្រក់
ហើយប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ស្វែងរកសន្តិភាពហើយបន្ត។ (ទំនុកដំកើង ៣៤:១១-១៤)

^{២៣} ចូរទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ ហើយប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ចូរ រស់នៅក្នុងទឹកដី ហើយចិញ្ចឹមចិត្តស្មោះត្រង់
របស់ព្រះអង្គ។ ^{២៤} ចូរអរសប្បាយក្នុងព្រះអម្ចាស់ផង នោះទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នានូវសេចក្តី
ប៉ងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់អ្នក។ (ទំនុកដំកើង ៣៧:៣-៤)

ធ្វើបានល្អ! ទុកចិត្តព្រះ។

តើទាំងអស់នេះមានន័យយ៉ាងណា?

វាមានន័យថាព្រះបានបង្កើតនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ដូច្នោះការបង្កើតរបស់ទ្រង់អាចធ្វើបានល្អ។

ឬពិសេសជាងនេះទៅទៀត ព្រះបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ
ដើម្បីភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងកាន់តែប្រសើរឡើង!

អស្ចារ្យណាស់មែនទេ?

^{២៥} ... ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានប្រទានភាពជាស្នាដៃរបស់ព្រះអង្គដ៏អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យ! (រិវរណៈ
១៥:៣)

^{២៦} ឱ ព្រះគុណទ្រង់ធំប៉ុណ្ណា ដែលទ្រង់បានទុកសម្រាប់ពួកអ្នកកោតខ្លាចទ្រង់ ដែលទ្រង់បាន
រៀបចំសម្រាប់អស់អ្នកដែលទុកចិត្តទ្រង់នៅចំពោះមុខកូនមនុស្ស! (ទំនុកដំកើង ៣១:១៩)

សេចក្តីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺអស្ចារ្យណាស់
ដោយសារអ្វីដែលទ្រង់បានរៀបចំសម្រាប់យើងនាពេលខាងមុខ។

នៅក្នុង ហេប្រើរ 11:4-12 ដោយចាប់ផ្តើមពីអេប៊ិល
យើងរៀនអំពីអ្វីដែលហៅថាព្រះនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ហើយដោយយោងទៅពួកគេ សូមកត់ចំណាំនូវអ្វី
ដែលខគម្ពីរខាងក្រោមបង្រៀន ៖

13 អ្នកទាំងនេះបានស្លាប់ដោយសេចក្តីជំនឿ ដោយមិនបានទទួលសេចក្តីសន្យាទេ ប៉ុន្តែដោយ
បានឃើញពីចម្ងាយបានធានាដល់ពួកគេ ហើយបានឱបពួកគេ ហើយសារភាពថាពួកគេជា
មនុស្សចម្លែក និងជាអ្នកធ្វើធម្មតាគ្រានៅលើផែនដី។ ^{១៤} ចំពោះអ្នកដែលនិយាយបែបនេះ
ប្រកាសយ៉ាងច្បាស់ថា ពួកគេស្វែងរកស្រុកកំណើត។ ^{១៥} ហើយជាការពិត ប្រសិនបើពួកគេបាន
អំពាវនាវឱ្យនិកចាំពីប្រទេសដែលពួកគេបានចេញមក នោះពួកគេនឹងមានឱកាសត្រឡប់មក
វិញ។ ^{១៦} ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ពួកគេប្រាថ្នាចង់បានប្រទេសមួយដែលល្អប្រសើរជាង នោះគឺជាប្រទេស
នៅស្ថានសួគ៌។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះមិនខ្មាសគេដែលត្រូវហៅថាជាព្រះរបស់ពួកគេទេ ដ្បិត
ទ្រង់បានរៀបចំក្រុងមួយសម្រាប់ពួកគេ ។ (ហេប្រើរ ១១:១៣-១៦)

ដូច្នេះ យ៉ាងហោចណាស់តាំងពីសម័យអេប៊ិលមក
មនុស្សមានជំនឿថាព្រះមានផែនការសម្រាប់អ្វីដែលប្រសើរជាងនេះ
ហើយថាព្រះជាព្រះនៃអស់អ្នកដែលយល់យ៉ាងពិតប្រាកដ។ "ទីក្រុង"
គឺជាក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីដែលនឹងចុះមកផែនដីពីស្ថានសួគ៌ (វិវរណៈ 2១:2)។

ផែនការគឺដើម្បីឱ្យអ្វីៗកាន់តែប្រសើរឡើង។

សូមពិចារណាខាងក្រោមពីគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ៖

^{១៧} ហេតុដូច្នេះហើយ ចំពោះអ្នកណាដែលចេះធ្វើល្អ ហើយមិនធ្វើ នោះ ជាអំពើបាប។ (យ៉ាកុប
៤:១៧)

តើនេះមិនមានន័យថាគ្រិស្តសាសនិកត្រូវធ្វើអំពើល្អឬ?

ការធ្វើល្អគឺធ្វើឱ្យអ្វីៗកាន់តែប្រសើរឡើង។

អ្នកនិពន្ធសាសនាចក្រសម័យដើម អំពីការធ្វើល្អ និងការបន្ទាបខ្លួន

អ្នកសរសេរសាសនាចក្រសម័យដើមមានការយល់ដឹងខ្លះៗ
ហើយបានផ្តល់តម្រូវអំពីគោលបំណងនៃអាថ៌កំបាំងនៃផែនការរបស់ព្រះ។

នៅសតវត្សទីពីរ (គ.ស) ប៉ូលីកាប ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយសាវ័កដើមម្នាក់ ឬច្រើននាក់បាន
សរសេរថា ៖

ចូរយើងមានចិត្តខ្លះខ្លះក្នុងការស្វែងរកអ្វីដែលល្អ (ប៉ូលីកាប 6)

ទ្រង់បង្រៀន {ព្រះយេស៊ូវ សម្រាប់ផលផ្លែនៃរដ្ឋានដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ (ប៉ូលីកាប, បំណែកពី,
ផ្នែកទី 4)

ស្រដៀងគ្នានេះដែរ មេលីតូ ដែលជាអ្នកស្នងតំណែងក្រោយរបស់ ប៉ូលីកាប បានសរសេរថា:

ទ្រង់បានប្រទានឱ្យអ្នកនូវគំនិតដែលផ្តល់ដោយសេរីភាព។ ព្រះអង្គបានដាក់វត្តជាច្រើននៅ ចំពោះមុខអ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចបែងចែកលក្ខណៈនៃវត្តនីមួយៗ ហើយជ្រើសរើសរបស់ដែលល្អ សម្រាប់ខ្លួនអ្នក។ (មេលីតូ. សន្ទរកថាដែលមាននៅក្នុងបច្ចុប្បន្នរបស់លោក ។ នៅក្នុង ដោយ និង8, 1885. អ្នកបោះពុម្ព ការបោះពុម្ព1999, p. 755)

រៀនធ្វើល្អ បង្កើតចរិត។ នៅពេលដែលយើងជ្រើសរើសធ្វើអ្វីដែលល្អ យើងជួយធ្វើឱ្យអ្វីៗកាន់តែប្រសើរឡើង។

មេលីតូ យល់ថាព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានសេរីភាពដល់មនុស្សក្នុងការជ្រើសរើស ហើយយើងត្រូវជ្រើសរើសអ្វីដែលល្អ។ ទោះជាអីដាម និងអេវ៉ាជ្រើសរើសអំពើលងដែលជាខ្លឹមសារនាំមកនូវ ទោសភាព (មើល រ៉ូម ៦:១៦-១៧) មេលីតូបានពន្យល់ថា :

ប៉ុន្តែ មនុស្សដែលតាមធម្មជាតិអាចទទួលបានល្អ និងអាក្រក់ ដូចជាដីនៃផែនដី នោះមាន សមត្ថភាពទទួលបានគ្រាប់ពូជពីភាគីទាំងសងខាង បានស្វាគមន៍អ្នកប្រឹក្សាដែលមានចិត្ត លោភលន់ ហើយដោយបានពាល់ដើមឈើនោះបានបំពាន ហើយមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ។ (មេលីតូ។ សេចក្តីស្រឡាញ់ នៅ បុណ្យរំលង ដោយ មេលីតូ ខ្សែទី ៤៨)

មេលីតូក៏បានយល់ផងដែរថាព្រះយេស៊ូវគឺជាផ្នែកមួយនៃផែនការដើម្បីដោះយើងចេញពីទោសភាពនៃអំពើបាប:

អាថ៌កំបាំងនៃ បុណ្យរំលង គឺថ្មីទាំងចាស់ អស់កល្បជានិច្ច និងខាងសាច់ឈាម ពុករលួយ និងមិនអាចរលួយបាន ជីវិតរំបែងស្លាប់ និងអមតៈ... មែនហើយ ការពិតនៃរឿងនោះគឺអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺទាំងចាស់ និងថ្មី... ព្រោះវាតាមរយៈសំឡេងនៃការព្យាករណ៍ថា អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានប្រកាស។ ... នេះ គឺជាអ្នកដែលបានរំដោះយើងពីទោសភាពទៅជាសេរីភាព ពីភាពងងឹតទៅជាពន្លឺ ពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅជាជីវិត ពីការជិះជាន់ទៅក្នុងនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយទ្រង់បានបង្កើតយើងជា បព្វជិតភាពថ្មី និងជាមនុស្សពិសេសជារៀងរហូត។ (មេលីតូ. ដោយ មេលីតូ, ទំព័រ 2 , 58,61,68)

មែនហើយ នគរគឺជារៀងរហូត អស់កល្បជានិច្ច។ ហើយវាគឺតាមរយៈអាថ៌កំបាំងនៃទំនាយ— ទំនាយដែលមិនត្រូវបានគេយល់ ក៏ដូចជាអ្វីដែលគួរមានដោយអ្នកដឹកនាំសាសនានៅសម័យព្រះយេស៊ូវ — ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានប្រកាសមុនពេលទ្រង់យាងមក (សម្រាប់រាប់រយពាក្យទំនាយទាំងនោះ សូមពិនិត្យមើលសៀវភៅឥតគិតថ្លៃ អនឡាញនៅ www.ccog.org មានចំណងជើងថា: ភស្តុតាងថាព្រះ យេស៊ូវជាព្រះមេស៊ី)។ អាថ៌កំបាំងមួយទៀតដែលទាក់ទងនឹងបុណ្យរំលងគឺថា ព្រះយេស៊ូវបានកាច់នំប៉័ង ហើយប្រទានឱ្យសិស្សម្នាក់ៗនូវបំណែកពិសេសមួយ (សូមមើល លូកា 24:30) ដែលសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយណាដែលរក្សាបុណ្យរំលងរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទបានត្រឹមត្រូវ (ដែលជួនកាលគេហៅថាពិធីបុណ្យ) នៅថ្ងៃនេះជួយ បង្ហាញថាព្រះមានអ្វីដែលពិសេសសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាគឺជាមនុស្សពិសេស។

នៃ បានអះអាងថាត្រូវបានបង្រៀនដោយ ប៉ូលីកាប នៃ បានសរសេរថា គ្រីស្ទបរិស័ទ មាន «សេចក្តីសង្ឃឹមនៃការរស់ឡើងវិញទៅកាន់ភាពអស់កល្បជានិច្ច» (សៀវភៅ IV, ជំពូក 18, 5)។ មែនហើយ គ្រីស្តសាសនិកដែលបានរស់ឡើងវិញនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច។

ទំនុកតម្កើងបង្រៀន៖

20 ព្រះអង្គដែលបានបង្ហាញទូលបង្គំពីទុក្ខលំបាកដ៏ធំ និងធ្ងន់ធ្ងរ ព្រះអង្គនឹងប្រោសទូលបង្គំឡើងវិញ ហើយ នាំទូលបង្គំឡើងវិញពីទីជម្រៅនៃផែនដី។ 21 អ្នកនឹងបង្កើនភាពអស្ចារ្យរបស់ខ្ញុំ ហើយសម្រាលទុក្ខខ្ញុំគ្រប់ផ្នែក។ (ទំនុកដំកើង ៧១:20-2១)

បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញ (ក៏ហៅថាជាការរស់ឡើងវិញ) ព្រះនឹងបង្កើនភាពអស្ចារ្យនៃអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។
ប៉ុណ្ណឹង?

ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងអំពី « អ្នករាល់គ្នាជាព្រះ » (យ៉ូហាន 10:34) ផ្នែកនៃទំនុកតម្កើង 82:6 ដែលជាការបង្រៀនទាក់ទងនឹងការខ្ពើមរើមបំផុតដល់អស់អ្នកដែលស្ម័គ្រចិត្តរស់នៅតាមមាតិកាបង្រៀន។

ក៏បានបង្រៀនថា៖

... គ្មានអ្នកណាផ្សេងទៀតហៅថាព្រះតាមបទគម្ពីរឡើយ លើកលែងតែព្រះរូបិតានៃមនុស្សទាំងអស់ និងព្រះរាជបុត្រា និងអ្នកដែលមានកូនចិញ្ចឹម (សៀវភៅទី IV, បុព្វបទ, ខទី 4)

“ខ្ញុំបាននិយាយថា អ្នក រាល់គ្នាសុទ្ធតែជាកូនរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយជាព្រះ។ ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងត្រូវស្តាប់ដូចមនុស្ស»។

គាត់និយាយដោយមិនសង្ស័យនូវពាក្យទាំងនេះទៅកាន់អ្នកដែលមិនបានទទួលអំណោយទាននៃការសុំកូនចិញ្ចឹម

ប៉ុន្តែអ្នកដែលមើលងាយការចាប់កំណើតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជំនាន់ដំបូងបង្អស់ បន្តមនុស្សជាតិនៃការលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់

ហើយបង្ហាញខ្លួនឯងថាមិនគោរពចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ បានក្លាយជាសាច់ឈាមសម្រាប់ពួកគេ។ ដ្បិតវាគឺសម្រាប់ចុងបញ្ចប់នេះ ដែលព្រះបន្ទូលនៃព្រះ

បានត្រូវបង្កើតមកជាមនុស្ស ហើយទ្រង់ដែលជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានក្លាយជាកូនមនុស្សនោះមនុស្សនោះបានយកទៅក្នុងព្រះបន្ទូល ហើយទទួលបានការចិញ្ចឹមនោះ អាចនឹងក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។

ព្រោះគ្មានមធ្យោបាយណាផ្សេងទៀតដែលយើងអាចឈានដល់ភាពមិនពុករលួយ និងអមតៈទេ លុះត្រាតែយើងបានរួបរួមគ្នានឹងភាពមិនពុករលួយ និងភាពអមតៈ។ ។ ឧបសគ្គ, សៀវភៅ III, ជំពូក 19, ខ 1) ។

សារកយ៉ូហានបានសរសេរថា៖

2 សម្លាញ់អើយ ឥឡូវនេះ យើងយើងជាកូនរបស់ព្រះ ហើយអ្វីដែលយើងនឹងក្លាយទៅជាមិនទាន់បានបង្ហាញឲ្យឃើញនៅឡើយទេ។ យើងដឹងថាប្រសិនបើវាបានបង្ហាញថាយើងនឹងបានដូចគាត់សម្រាប់យើងនឹងឃើញគាត់ដូចជាគាត់។ (យ៉ូហានទី១ ៣:2, ការបកប្រែព្រះគម្ពីរដាប៊ី)

ដោយសារព្រះយេស៊ូវមិនទាន់យាងត្រឡប់មកវិញ នោះគ្រិស្តសាសនិកមិនទាន់បានផ្លាស់ប្តូរដើម្បីក្លាយដូចជាទ្រង់នៅឡើយទេ ប៉ុន្តែការផ្លាស់ប្តូរគឺជាផ្នែកនៃផែនការ (កូរិនថូស ទី១ ១៥:៥០-៥៣)។ វានៅតែមានអាថ៌កំបាំងមួយចំនួនដែលយើងនឹងមើល (កូរិនថូសទី១ ១៣:១2) ប៉ុន្តែផែនការរបស់ព្រះជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការខូចខាត (រ៉ូម ៨:2៩; កិច្ចការ ១៧:2៩; ម៉ាថាយ ៥:៤៨; អេភេសូរ ៣:១៤-១៩; ម៉ាទ្សាគី 2. : 15).

នៅដើមសតវត្សទីពីរ បញ្ចេ្នះ នៃ បានសរសេរថា:

ពីព្រោះខ្ញុំមិនចង់ប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកក្នុងនាមជាមនុស្សគាប់ព្រះហឫទ័យទេ ប៉ុន្តែជាការគាប់
ព្រះហឫទ័យព្រះ សូម្បីតែអ្នកក៏ពេញចិត្តទ្រង់ដែរ។ ត្បិតខ្ញុំក៏គ្មានឱកាស [ផ្សេងទៀត]
បែបនេះដើម្បីឈានដល់ព្រះ ... មានសិទ្ធិទទួលបាន កិត្តិយស នៃការងារដែលប្រសើរជាងនេះ... ..
សូមឲ្យខ្ញុំក្លាយជាអាហារសម្រាប់សត្វសាហាវ តាមរយៈឧបករណ៍ដែលវានឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យខ្ញុំ
បានដល់ព្រះ... ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់បានភេសជ្ជៈរបស់ព្រះ គឺលោហិតរបស់ទ្រង់ ដែលជាសេចក្តីស្រឡាញ់
ដែលមិនអាចរលួយ និងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ (សំបុត្រទៅរ៉ូម ជំពូក 2,4) ។

ទ្រង់ជាទ្វារនៃព្រះរូបិកា ដែលចូលទៅក្នុងអំប្រាហាំ អ៊ីសាក យ៉ាកុប ហោរា និងសាវ័ក និង
សាសនាចក្រ។ ទាំងអស់នេះមានគោលបំណងដើម្បីសម្រេចបាននូវការរួបរួមរបស់ព្រះ (។
សំបុត្រទៅជនជាតិរ៉ូម, ជំពូកទី 9) ។

ដូច្នេះ បញ្ចេ្នះ បានបង្រៀនថា គោលដៅសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះគឺ និងដើម្បីធ្វើការងារដែលប្រសើរជាងមុន
ជារៀងរហូត។

ក្រោយមកនៅសតវត្សទីពីរ ជីអូហ្វិលនៃក្រុងអាន់ទីយ៉ូកបានសរសេរថា:

ចំពោះអ្នកណាដោយការអត់ធ្មត់ក្នុងការធ្វើអំពើល្អ ស្វែងរកអមតៈ នោះទ្រង់នឹងប្រទានជីវិត
អស់កល្បជានិច្ច មានសេចក្តីអំណរ សន្តិភាព ការសម្រាក និងសេចក្តីល្អបរិបូរ ដែលភ្នែកមិន
បានស្តាប់ មិនបានស្តាប់ ក៏មិនបានចូលក្នុងចិត្តមនុស្ស មានផ្ទៃពោះ។ (សៀវភៅ I, ជំពូក 14)

ហេតុដូច្នេះដែរ នៅពេលដែលមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងពិភពលោកនេះ
វាត្រូវបានសរសេរដោយអាថ៌កំបាំងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ
ដូចជាប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានគេដាក់ពីរដងនៅក្នុងឋានសួគ៌។ ដូច្នេះហើយបានសម្រេចមួយនៅ
ពេលដែលគាត់ត្រូវបានគេដាក់នៅទីនោះ ហើយទីពីរនឹងត្រូវបានសម្រេចបន្ទាប់ពីការរស់ឡើង
វិញនិងការជំនុំជម្រះ។ ដូចជារត្តមួយដែរ កាលណាគេធ្វើម៉្លេងវាមានកំហុសខ្លះ ត្រូវបានគេ កែឆ្នៃ
ឬធ្វើឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យវាក្លាយទៅជាថ្មីទាំងមូល។ ដូច្នេះ
វាក៏កើតឡើងចំពោះមនុស្សដោយការស្លាប់។ ទោះជាគាត់បែកបាក់គ្នាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ដើម្បីអោយគាត់រស់ឡើងវិញទាំងមូល។ ខ្ញុំមានន័យថាគ្មានកន្លែងស្អាត និងសុចរិត និងអមតៈ។
...

ព្រោះប្រសិនបើគាត់បានធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាអមតៈតាំងពីដើមដំបូងមក
គាត់នឹងធ្វើឱ្យគាត់ជាព្រះ ... ដូច្នេះប្រសិនបើគាត់គួរតែទំនោរទៅរកវត្តអមតៈ
កាន់តាមបញ្ញត្តិនៃព្រះ គាត់គួរតែទទួលបានរង្វាន់ពីគាត់ជាអមតៈ ហើយគួរតែក្លាយជា ព្រះ ...
ដ្បិតព្រះទ្រង់បានប្រទានឲ្យយើងនូវក្រឹត្យវិន័យ និងបញ្ញត្តិបរិសុទ្ធ; ហើយ អ្នករាល់គ្នា ដែលរក្សា
របស់ទាំងនេះអាចត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយការទទួលបានការរស់ឡើងវិញអាចទទួលមរតកនូវអំពើ
ពុករលួយ (សៀវភៅទី 2, ជំពូក 26, 27, ទំព័រ 105)។

អ្នក ណាដែលប្រព្រឹត្តដោយសុចរិត អ្នកនោះនឹងរួចផុតពីទោសដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយត្រូវ
គិតថាសមនឹងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចពីព្រះ។ (សៀវភៅ II, ជំពូកទី 34)

ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ពួកគេនឹងទទួលជីវិតអស់កល្ប
ជានិច្ច (សៀវភៅ II, ជំពូក 36)

ហើយយើងបានរៀនច្បាប់ដ៏វិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែ យើងមានអ្នកបង្កើតច្បាប់ជាព្រះដែលពិតជាព្រះ ដែលបង្រៀនយើងឲ្យប្រព្រឹត្តដោយសុចរិត មានចិត្តគោរព និងប្រព្រឹត្តល្អ។ (សៀវភៅ III, ជំពូកទី 9)

ដូច្នេះ បានបង្រៀន និងធ្វើល្អសម្រាប់អ្នកដែលជាគ្រីស្ទានពិត។

នៅសតវត្សរ៍ទី 3 ពួកបរិសុទ្ធរៀបរយកាតូលិក និងប៊ីស្យូត ហ៊ុបប៉ូលីតុស នៃទីក្រុងរ៉ូម បានសរសេរថា:

ព្រះរូបិតានៃអមតភាពបានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រាអមតៈ និងព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកីយ៍ ដែលបានមករកមនុស្ស ដើម្បីលាងព្រះអង្គដោយទឹក និងព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយទ្រង់បានបង្កើតយើងម្តងទៀតចំពោះការមិនពុករលួយនៃព្រលឹង និងរូបកាយ ទ្រង់បានដកដង្ហើមចូលទៅក្នុងយើងនូវដង្ហើម (វិញ្ញាណ) នៃជីវិត ហើយបានប្រទានដល់យើងនូវភាពច្របូកច្របល់ដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើមនុស្សបានក្លាយទៅជាអមតៈ គាត់ក៏នឹងក្លាយជាព្រះដែរ។ ហើយប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានបង្កើតជាព្រះដោយទឹក និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បន្ទាប់ពីការបង្កើតឡើងវិញនៃស្រទាប់នោះ គាត់ត្រូវបានគេរកឃើញថាជាអ្នកទទួលមរតករួមជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទបន្ទាប់ពីការរស់ពីសុគត ឡើងវិញ (គាត់ត្រូវបានគេរកឃើញថាជាអ្នកទទួលមរតកជំពូកទី 8)។

ដោយសារការចម្រើនឡើងក្នុងគុណធម៌ និងការឈានទៅរកអ្វីដែលល្អប្រសើរ «ការឈានទៅរកអ្វីៗដែលមាននៅខាងមុខ» (ភីលីព ៣:១៣, KJV) តាមព្រះបន្ទូលរបស់ប៉ូលដែលបានប្រទានពរនោះយើងនឹងមានភាពស្រស់ស្អាតឡើងជារៀងរហូត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំមានន័យថា ភាពស្រស់ស្អាតខាងវិញ្ញាណ ដូច្នេះសម្រាប់យើងផងដែរ វាអាចត្រូវបានគេនិយាយថា "ព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ចង់បានភាពស្រស់ស្អាតរបស់អ្នកយ៉ាងខ្លាំង" ។ (១ បំណែកពីបទគម្ពីរអត្តាធិប្បាយរបស់)

ដូច្នេះហើយ ហ៊ុបប៉ូលីតុសបានបង្រៀនពីភាពរង្វេងស្មារតី ហើយថាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធ ដោយការរីកចំរើនក្នុងគុណធម៌ ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរជាង។

នៅ សតវត្ស ទី 4 ពួកបរិសុទ្ធ និងប៊ីស្យូត នៃ បានបង្រៀនថា:

បន្ទាប់មក វិដ្យិន មួយបានចាប់កំណើត ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ដែលសាច់ឈាមអាចក្លាយជាព្រះ (ទាក់ទងនឹងព្រហ្មចារី (សៀវភៅទី 1 ជំពូកទី 11) ។

នៅ សតវត្ស ទី 4 ពួកបរិសុទ្ធ និងប៊ីស្យូត បានសរសេរថា:

... មនុស្សអាចក្លាយជាព្រះ ហើយជាកូនរបស់ព្រះ។ សម្រាប់យើងអានថា « ខ្ញុំបាននិយាយថា ទ្រង់ជាព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាកូននៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត » (ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ 32 ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ) ។

ត្រូវបានគេយល់ថាជាគោលដៅមួយសម្រាប់មនុស្សចាប់តាំងពីយ៉ាងហោចណាស់សម័យរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

អាថ៌កំបាំងនៃការប្រណាំង?

មនុស្សមានច្រើនពណ៌ រូបរាង និងរូបរាង។

គ្មានជាតិសាសន៍ណាមួយជាងជាតិសាសន៍ដទៃឡើយ។

មនុស្សជាច្រើនរស់នៅក្នុងប្រទេសដែលពូជសាសន៍របស់ពួកគេត្រូវត្រា។ ពួកគេរៀនមេរៀនផ្សេងៗ។

មនុស្សមួយចំនួនរស់នៅក្នុងប្រទេសដែលពូជសាសន៍របស់ពួកគេមានការរើសអើងយ៉ាងខ្លាំង។
ពួកគេរៀនមេរៀនផ្សេងៗ។

ខ្លះជាការលាយបញ្ចូលគ្នានៃការប្រណាំងច្រើនជាងមួយ។ ពួកគេរៀនមេរៀនផ្សេងៗ។

មនុស្សខ្លះរស់នៅក្នុងប្រទេសដែលទទួលយកជាតិសាសន៍ច្រើន។ ពួកគេរៀនមេរៀនផ្សេងៗ។

ហើយមានភាពខុសប្លែកគ្នាក្នុងចំណោមសេណារីយ៉ូទាំងនោះ
ដែលនាំឱ្យផ្នែកខ្លះក្នុងការរៀនមេរៀនផ្សេងៗ។

យើងទាំងអស់គ្នាបានចុះពីអ័ដាម និងអេវ៉ា (លោកុប្បត្តិ 3:20)
ហើយបន្ទាប់មកមកពីកូនចៅរបស់កូនប្រុសរបស់លូហេ និងភរិយារបស់ពួកគេ។

ខណៈពេលដែលមានប្រភេទផ្សេងគ្នាមុនអ័ដាម និងអេវ៉ា
មនុស្សសម័យទំនើបទាំងអស់បានចុះមកពីអ័ដាម និងអេវ៉ា ដូច្នេះ បាទ
យើងទាំងអស់គ្នាជាផ្នែកមួយនៃពូជមនុស្ស មកពីគ្រួសារអ័ដាម និងអេវ៉ា។

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីលើកឡើងអំពី « អាថ៌កំបាំងក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ » (កូរ៉ុន 1:27) ។

កន្លែងដំបូងដែលយើងជួបប្រទះពាក្យសាសន៍ដទៃគឺនៅក្នុងលោកុប្បត្តិទី 10
ដែលបង្ហាញថាបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ កូនរបស់លូហេមានកូន ហើយបានផ្លាស់ទៅកន្លែងផ្សេងៗ
ហើយជាបុព្វបុរសនៃពូជសាសន៍ផ្សេងៗគ្នា និងក្រុមជនជាតិជាច្រើន។

តាមទស្សនៈនៃការសង្រ្គោះ វាមិនមានភាពខុសគ្នារវាងសាសន៍យូដា ឬសាសន៍ដទៃ អ៊ីស្រាអែល ឬអ្នកមិន
មែនជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទេ (កូរ៉ុន ៣:៩-១១) « ដ្បិតគ្មានការរើសអើងនឹងព្រះឡើយ » (រ៉ូម 2:១១)។
« ពួកគេនឹងមកពីទិសខាងកើត និងខាងលិច ពីទិសខាងជើង និងខាងត្បូង ហើយមកអង្គុយក្នុងនគរ
នៃព្រះ » (លូកា ១៣:2៩)។

ដែលត្រូវបាននិយាយថាហេតុអ្វីបានជាពូជ?

ជាការប្រសើរណាស់ ដែលនាំឱ្យមនុស្សមានបទពិសោធន៍ខុសៗគ្នា។

ប៉ុន្តែ ចុះចំណែកបុគ្គលវិញ មិនមែនត្រឹមតែមនុស្សទេ?

ផែនការរបស់ព្រះយកបទពិសោធន៍នីមួយៗរបស់អ្នកមកពិចារណា (កាឡាទី ៦:៧-៨; ហេប្រើរី ៦:១០;
ទំនុកតម្កើង ៣៣:១១-១៥)។

ព្រះគម្ពីរចែងថា ដូចជាបុគ្គលមានផ្នែកដូចជាដៃ និងភ្នែក ហើយផ្នែកសម្រាប់ជុំក្លិន ការស្តាប់ឮ និងអ្វី
ផ្សេងទៀតក្នុងខ្លួនមានតួនាទី:

^{១៤} តាមពិត រូបកាយមិនមែនជាអវយវៈតែមួយទេ គឺមានច្រើនណាស់។

¹⁵ បើដឹងនិយាយថា៖ «ដោយសារខ្ញុំមិនមែនជាដៃ ខ្ញុំក៏មិនមែនជារូបកាយដែរឬអី? ១៦ ហើយប្រសិនបើត្រចៀកនិយាយថា «ដោយសារខ្ញុំមិនមែនជាភ្នែក ខ្ញុំមិនមែនជារូបកាយទេ» ដូច្នោះតើវាមិនមែនជារូបកាយទេ? ^{១7} ប្រសិនបើរូបកាយទាំងមូលជាភ្នែក តើការស្តាប់ទៅនៅឯណា? បើអ្នកទាំងមូលបានឮ តើក្លិនទៅណា? ^{១៨} ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះបានកំណត់អវយវៈនីមួយៗក្នុងរូបកាយ ដូចទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ^{១៩} ហើយប្រសិនបើពួកគេទាំងអស់ជាសមាជិកតែមួយ តើរូបកាយនឹងទៅឯណា?

²⁰ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ពិតជាមានសមាជិកជាច្រើន ប៉ុន្តែរូបកាយតែមួយ។ ^{2១} ហើយភ្នែកមិនអាចនិយាយទៅកាន់ដៃថា "ខ្ញុំមិនត្រូវការអ្នកទេ"។ មិនមែនក្បាលដល់ដើងម្តងទៀតថា "ខ្ញុំមិនត្រូវការអ្នកទេ"។ ²² ទេ ផ្ទុយទៅវិញ សមាជិកនៃរូបកាយដែលហាក់ដូចជាខ្សោយជាងនេះ គឺចាំបាច់ណាស់។ ^{2៣} ហើយអវយវៈទាំងនោះនៃរូបកាយដែលយើងគិតថាមិនសូវមានកិត្តិយសនោះ យើងផ្តល់កិត្តិយសកាន់តែខ្លាំង ហើយផ្នែកដែលមិនអាចបង្ហាញបានរបស់យើងមានភាពថ្លៃថ្នូរជាង ²⁴ ប៉ុន្តែផ្នែកដែលអាចប្រើបានរបស់យើងមិនត្រូវការទេ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតរូបកាយឡើង ដោយទ្រង់ប្រទានកិត្តិយសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ផ្នែកណាដែលខ្វះនោះ ^{2៥} ដើម្បីកុំឲ្យមានការខ្វែងគំនិតគ្នាក្នុងរូបកាយឡើយ គឺដើម្បីឲ្យអវយវៈទាំងឡាយត្រូវថែរក្សាគ្នាទៅវិញទៅមក។ (កូរិនថូសទី១ ១2:១៤-2៦)

សូមកត់សម្គាល់ថាហេតុផលមួយក្នុងចំណោមហេតុផលនៃការមានភាពខុសគ្នាគឺដើម្បីឱ្យយើងអាចមានការយកចិត្តទុកដាក់ដូចគ្នាចំពោះមួយផ្សេងទៀត - នោះមានន័យថាភាពខុសគ្នាគឺមានបំណងជួយយើងឱ្យផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់តាមរបៀបផ្សេងៗ។

ឥឡូវនេះ អ្នកខ្លះអាចនិយាយថា វាកាន់តែលំបាកក្នុងការរស់នៅ ប្រសិនបើអ្នកជាពូជសាសន៍ជាក់លាក់កម្ពស់ ខ្សោយជាង។ល។

ហើយតាមរបៀបខ្លះវាជាការពិត។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នោះជាផ្នែកនៃផែនការ៖

²⁷ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់បានជ្រើសរើសរបស់ដ៏ល្អល្មើនៃលោកិយ ដើម្បីបន្ទាបបន្ថោកអ្នកប្រាជ្ញ ហើយព្រះទ្រង់បានជ្រើសរើសរបស់ដែលទន់ខ្សោយនៃលោកិយ ដើម្បីបន្ទាបបន្ថោករបស់ដែលមានអំណាច។ (កូរិនថូសទី១ ១:27)

ព្រះបានបង្កើតមនុស្សមានពណ៌សម្បុរផ្សេងៗ។ល។ ដើម្បីក្លាយជាផ្នែកនៃរូបកាយតែមួយ (រ៉ូម 12:4-5; 1 កូរិនថូស 12:12-14)។

ទាំងអស់នឹងមានឱកាសសម្រាប់ការសង្គ្រោះ។

អស់អ្នកដែលទទួលយកការផ្តល់ជូននោះនឹងអាចផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់តាមរបៀបពិសេសមួយដើម្បីធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បកាន់តែប្រសើរឡើងសម្រាប់ខ្លួនគេ និងមនុស្សគ្រប់រូប - ការមានជាតិសាសន៍ ជាតិសាសន៍ និងរូបរាងផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងយុគសម័យនេះនឹងរួមចំណែកដល់យុគសម័យដ៏អស់កល្បនាពេលខាងមុខដែលប្រសើរជាងមុន មាន

ធ្វើការដើម្បីធ្វើល្អ។

សាឡាម៉ូនបានសរសេរថា មនុស្សត្រូវគិតដល់កិច្ចការរបស់ព្រះ (សាស្តា ៧:១៣)។ មនុស្សជាច្រើនមិនយល់ពី កិច្ចការរបស់ព្រះ ឬចាត់ទុកវាឱ្យបានល្អគ្រប់គ្រាន់ទេ—ប៉ុន្តែពួកគេគួរ (មើល ម៉ាថាយ ៦:៣៣)។ មានកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើឱ្យនេះ ដើម្បីគាំទ្រ (ម៉ាថាយ 2៤:១៤, 2៨:១៩-20; រ៉ូម ៩:2៨; កូរិនថូសទី2 ៩:៦- ៨; វិវរណៈ ៣:៧-១០)។ ហើយនោះជាការល្អដែលត្រូវធ្វើ (កូរិនថូស ទី2 ៩:៦-១៤; វិវរណៈ ៣:៧-១៣)។

ជាងពីរដប់ដង (NKJV) ព្រះគម្ពីរប្រាប់ជាពិសេសថា "ធ្វើល្អ" ។ យើងធ្វើល្អដោយធ្វើការដើម្បីជួយអ្នកដទៃ។ យើងធ្វើការល្អដោយការស្រឡាញ់ព្រះ និងអ្នកជិតខាងរបស់យើង (ម៉ាថាយ 22:៣៧-៣៩)—មនុស្សដទៃទៀត។

គ្រិស្តបរិស័ទត្រូវគាំទ្រកិច្ចការរបស់ព្រះដើម្បីទៅដល់អ្នកដទៃ (ម៉ាថាយ 2៤:១៤, 2៨:១៩-20; រ៉ូម ១០:១៥, ១៥:2៦-2៧)។

គោលបំណងនៃការងារគឺដើម្បីធ្វើឱ្យអ្វីៗកាន់តែប្រសើរឡើង៖

- ៤ ផែនការរបស់អ្នកឧស្សាហ៍ព្យាយាម ប្រាកដជានាំឱ្យមានច្រើន (សុភាសិត 2១:៥ ក)
- 2^m ក្នុងការធ្វើការទាំងអស់មានផលចំណេញ (សុភាសិត ១៤:2៣)
- 2^m ក្នុងការ ធ្វើការ ទាំងអស់ មានប្រយោជន៍ (សុភាសិត ១៤:2៣ ការបកប្រែតាមព្យញ្ជនៈរបស់ យុវជន)។

ការងារគួរតែផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ (អត្ថប្រយោជន៍) ដល់ទាំងអស់គ្នា។

សារកប៉ុលបានសរសេរថា:

១2 ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចជាអ្នកបានគោរពតាមជានិច្ច មិនដូចនៅ ចំពោះមុខខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែឱ្យនេះកាន់តែច្រើនទៀតក្នុងការអរគុណរបស់ខ្ញុំ ចូរធ្វើការ សង្គ្រោះរបស់អ្នកដោយការភ័យខ្លាច និងញាប់ញ័រ។¹³ ដ្បិតគឺជាព្រះដែលធ្វើការនៅក្នុងអ្នកទាំង ឆន្ទៈ និងការធ្វើដើម្បីការពេញចិត្តរបស់ទ្រង់។ (ភីលីព 2:១2-១៣)

យើងត្រូវធ្វើការដើម្បីសេចក្តីវិភាយរបស់ព្រះ—គឺការបង្កើនសេចក្តីស្រឡាញ់ និងធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជា និច្ច។

ព្រះមានការងារសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ៖

១៥ អ្នកនឹងហោមក ហើយខ្ញុំនឹងឆ្លើយតបទៅអ្នក អ្នករាល់គ្នានឹងចង់បានស្នាដៃនៃដៃរបស់អ្នក។ (យ៉ូហ ១៤:១៥)

អ្នកក៏ជាកិច្ចការនៃព្រះហស្តរបស់ព្រះដែរ! គាត់មានផែនការមួយសម្រាប់អ្នក ហើយវាពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកធ្វើ កិច្ចការមួយដើម្បីជួយធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បកាន់តែប្រសើរ។

អ្នកនិពន្ធ បានធ្វើការសង្កេតដូចខាងក្រោម:

អាថ៌កំបាំងនៃអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នក និងកុមារភាពរបស់អ្នកក្លាយជាមនុស្សដូចគ្នា
ទោះបីជាមានការផ្លាស់ប្តូរពេញមួយជីវិតក៏ដោយ
គឺជាសំណួរដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍បំផុតមួយនៃទស្សនវិជ្ជា។ (ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ
ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ ថ្ងៃទី 3 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2015)

ខណៈពេលដែលនោះជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន វាមិនមែនជាអាថ៌កំបាំងចំពោះព្រះទេ។
ព្រះកំពុងធ្វើការជាមួយយើងទាំងអស់គ្នាដើម្បីជួយយើងឱ្យល្អបំផុតដែលយើងអាចក្លាយជា។
ក៏ដូចជាជួយអ្នកដទៃ។

ពិចារណាថាហេតុផលក្នុងការបង្កើតអ្វីៗជាធម្មតាគឺដើម្បីធ្វើឱ្យអ្វីៗកាន់តែប្រសើរឡើង។

មូលហេតុដែលព្រះ«បង្កើត»មនុស្សគឺធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។

ប៉ុល និងបាណាបានប្តូរថ្លែងថា៖

18 ការស្គាល់ព្រះពិតៗអស់កល្បជានិច្ចគឺជាកិច្ចការទាំងអស់របស់ទ្រង់។ (កិច្ចការ ១៥:១៨)

ព្រះបានបង្កើតមនុស្ស ហើយដាក់ពួកគេនៅលើផែនដីនេះ
ជាផ្នែកនៃផែនការរបស់ទ្រង់សម្រាប់ការងារល្អ៖

៤ ត្បិត ដោយព្រះគុណ អ្នកត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសារសេចក្តីជំនឿ ហើយមិនមែនមកពីខ្លួនអ្នក
ទេ។ នេះជាអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ 9 មិនមែនជាស្នាដៃទេ ក្រែងអ្នកណាអ្នក។ 10 ដ្បិតយើង
ជាស្នាដៃរបស់ទ្រង់ ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សម្រាប់ការល្អ ដែលព្រះបានរៀបចំ
ទុកជាមុន ដើម្បីឱ្យយើងដើរតាមវា។ (អេភេសូរ 2:៨-១០)

មនុស្សទាំងអស់?

អស់អ្នកដែលទទួលយកផែនការរបស់ព្រះនឹងធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។
ហើយនោះនឹងជាអស់អ្នកដែលធ្លាប់រស់នៅ លើកលែងតែមនុស្សអាក្រក់ដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន
(សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមអំពីរឿងនោះ សូមពិនិត្យមើលសៀវភៅអនឡាញភតគិតថ្លៃរបស់យើង៖
ការផ្តល់ជូនជាសកលនៃការសង្គ្រោះ; Apokatastasis^៩
តើព្រះអាចជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់ក្នុងយុគសម័យខាងមុខបានទេ? ការសង្គ្រោះ) ។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថា មានកន្លែងសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ ៖

9 «កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាព្រួយឡើយ។ អ្នកជឿលើព្រះ; ជឿលើខ្ញុំផងដែរ។ 2 ក្នុងដំណាក់របស់បិតាខ្ញុំ
មានបន្ទប់ជាច្រើន។ បើមិនដូច្នោះទេ តើខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំទៅរៀបចំកន្លែងឱ្យអ្នកហើយឬ? 3
ហើយប្រសិនបើខ្ញុំទៅរៀបចំកន្លែងឱ្យអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកទទួលអ្នកនៅក្នុងវត្តមាន
របស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាននៅកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។ (យ៉ូហាន ១៤:១-៣, BSB)

កន្លែងសម្រាប់អ្នកមានន័យថាព្រះយេស៊ូវកំពុងសន្យាថាជាកន្លែងដែលល្អបំផុតសម្រាប់អ្នក។
សម្រាប់សមត្ថភាពរបស់អ្នក។ កុំបារម្ភថាអ្នកមិនអាចក្លាយជាសមាជិកដ៏រីករាយ
និងរួមចំណែកនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ព្រះមានចិត្តស្មោះត្រង់ដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចការដែលទ្រង់បាន
ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងអ្នក (មើល ភីលីព ១:៦)។

ផែនការរបស់ព្រះសម្រាប់មនុស្សជាតិគឺមានជារៀងរហូត៖

^{១៤} ខ្ញុំដឹងថា អ្វីដែលព្រះធ្វើ នោះ នឹង នៅជារៀងរហូត។ (សាស្តា ៣:១៤)

ព្រះគម្ពីរដ៏បង្ហាញថា ព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីធ្វើអ្វីៗប្រសើរឡើង៖

^៦ ... ទ្រង់ក៏ជាអ្នកសម្រុះសម្រួលនៃសេចក្តីសញ្ញាដ៏ប្រសើរមួយ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមការសន្យាល្អជាង។ (ហេព្រើរ ៨:៦)

គ្រិស្តបរិស័ទមានក្តីសង្ឃឹមសម្រាប់អ្វីដែលប្រសើរជាងនេះ ហើយនេះគួរតែជាការសម្រាលទុក្ខ៖

^{១៩} ... មានការនាំមកនូវសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរមួយ ដែលតាមរយៈយើងចូលទៅជិតព្រះ។ (ហេព្រើរ ៧:១៩)

^{១៣} ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើជាល្ងង់អំពីអ្នកដែលបានដេកលក់ឡើយ ក្រែងអ្នកមានទុក្ខព្រួយ ដូចអ្នកដទៃទៀតដែលគ្មានសង្ឃឹម។ ^{១៤} ព្រោះបើយើងជឿថាលោកយេស៊ូបានសុគត ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ នោះព្រះនឹងនាំអស់អ្នកដែលដេកក្នុងលោកយេស៊ូមកជាមួយដែរ។

^{១៥} ហើយ យើងនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាតាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ថា យើងរាល់គ្នាដែលមានជីវិត ហើយនៅរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមិនបានមុនអស់អ្នកដែលកំពុងដេកលក់ឡើយ។ ^{១៦} ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌ដោយបន្តិចបន្តួច ដោយសំឡេងនៃមហាទេវតា និងដោយត្រែនៃព្រះ។ ហើយអ្នកស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងមុនគេ។ ^{១៧} ពេលនោះ យើងខ្ញុំដែលនៅរស់ ហើយនៅសល់ នឹងត្រូវបានលើកឡើងជាមួយនឹងពួកគេនៅលើពពកដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។ ដូច្នោះ យើងនឹងនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច។ ^{១៨} ដូច្នោះចូរល្អដល់លោមគ្នាទៅវិញទៅមកដោយពាក្យទាំងនេះ។ (ថែស្សាឡូនីចទី១ ៤:១៣-១៨)

^{៣៤} ... ដោយដឹងថាខ្លួនមានទ្រព្យសម្បត្តិល្អជាង និងស្ថិតស្ថេរ។ (ហេព្រើរ 10:34, ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ)

ព្រះបានបង្កើតអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ ដើម្បីឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។
វានឹងកាន់តែប្រសើរឡើងជារៀងរហូត (មើលយេរេមា 32:38-41)។

ការធ្វើអ្វីដែលល្អជាងសម្រាប់យើងធ្វើឱ្យព្រះពេញចិត្ត នោះក៏ល្អជាងដែរ។ ហើយមែនហើយ ព្រះអាចសព្វព្រះហឫទ័យ (មើល ហេព្រើរ ១១:៥, ១៣:១៦; ពេត្រុសទី១ 2:១៩-20, NLT) – តើនោះមិនល្អសម្រាប់ព្រះដែរឬទេ?

ព្រះបានបង្កើតនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ដូច្នោះភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងប្រសើរជាង។

នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានបង្កើតសកលលោក
ហើយនោះជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានបង្កើតបុរស និងស្ត្រី។

ផែនការរបស់ព្រះរួមបញ្ចូលទាំងអស់អ្នកដែលនឹងស្តាប់តាមការហៅរបស់ទ្រង់នៅសម័យនេះ (សូមមើលផងដែរ ៖ តើព្រះកំពុងក្រាស់ហោអ្នកឬ?) និងអ្នកដទៃទៀតនៅជំនាន់ខាងមុខ (សូមមើលផងដែរនូវ

សៀវភៅអនុញ្ញាតគតិកថ្លែង៖ ការផ្តល់ជូនជាសកលនៃការសង្គ្រោះ។ Apokatastasis: តើព្រះអាចសង្គ្រោះ អ្នកដែលបាត់បង់ក្នុង តើមានយុគសម័យណាមួយ?

គ្រិស្តបរិស័ទត្រូវយល់ថា ផ្នែកនីមួយៗរបស់ពួកគេគឺដើម្បីធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។

ប៉ុន្តែនេះត្រូវតែធ្វើតាមវិធីរបស់ព្រះ។

⁹² មានផ្លូវមួយដែលមើលទៅត្រឹមត្រូវចំពោះមនុស្ស ប៉ុន្តែទីបញ្ចប់គឺផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់។
(សុភាសិត ១៤:១២; ១៦:២៥)

មានមនុស្សដែលគិតថាពួកគេកំពុងធ្វើឱ្យពិភពលោកកាន់តែប្រសើរឡើងតាមវិធីជាច្រើន។ ហើយដរាបណាវាស្របនឹងមាគ៌ារបស់ព្រះ សង្ឃឹមថាពួកគេមាន។

យ៉ាងណាក៏ដោយ មានមនុស្សមួយចំនួនដែលគិតថាពួកគេកំពុងធ្វើឱ្យពិភពលោកកាន់តែប្រសើរឡើង នៅពេលដែលពួកគេកំពុងចំពោះសិទ្ធិរំលូតកូន និងទម្រង់ផ្សេងៗនៃអំពើអសីលធម៌ដែលត្រូវបានបរិហារដោយព្រះគម្ពីរ។

មានមនុស្សដែលគិតថាពួកគេកំពុងធ្វើឱ្យពិភពលោកកាន់តែប្រសើរឡើងនៅពេលដែលពួកគេលើក កម្ពស់ការប្រតិបត្តិរបស់អ្នកមិនពិតជារឿងល្អ។

គួរឱ្យស្តាយ មនុស្សភាគច្រើនបញ្ចុះបញ្ចូលខ្លួនឯង ហើយជឿជាក់លើទស្សនៈរបស់អ្នកដទៃ ទំនៀមទម្លាប់ចាស់ បំណងប្រាថ្នា និង/ឬបេះដូងរបស់ពួកគេលើព្រះគម្ពីរ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ បទគម្ពីរ ព្រមទាំងមានថា៖

⁶ «ចិត្តគឺបោកបញ្ឆោតលើសជាងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយអាក្រក់យ៉ាងក្រៃលែង។ តើអ្នកណា អាចដឹងវាបាន? ¹⁰ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំស្រាវជ្រាវចិត្ត ទូលបង្គំល្ងង់លចិត្ត ទ្រង់នឹងប្រទាន ដល់មនុស្សគ្រប់រូប តាមមាគ៌ារបស់ខ្លួន តាមផលនៃអំពើដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត។ (យេរេមា ១៧:៩-១០)

តើអ្នកមានចិត្តស្ម័គ្រចិត្តធ្វើអ្វីតាមរបៀបរបស់ព្រះឬ?

ពិតទេ? ពិតទេ?

សង្ឃឹមថាអ្នកធ្វើ។

ខណៈដែលព្រះចង់ឱ្យមនុស្សធ្វើល្អ អ្នកដែលមានចិត្តបោកបញ្ឆោតមិនធ្វើដូច្នោះទេ៖

²⁰ អ្នកណាដែលមានចិត្តបោកបញ្ឆោត នោះមិនរកអ្វីល្អឡើយ ហើយ អ្នកណាដែលមានចិត្ត អាក្រក់ នោះនឹងធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើអាក្រក់។ (សុភាសិត ១៧:២០)

ទោះបីជាអ្វីៗមើលទៅពិបាកតាមទស្សនៈរូបរាងកាយក៏ដោយ ចូរទុកចិត្តព្រះ៖

⁶ ឱពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់អើយ ចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់! អស់អ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់មិន ចង់បានឡើយ។ ¹⁰ សត្វកោក្មេងខ្វះការស្រែកឃ្លាន។ រីឯអ្នកដែលស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ នោះមិនខ្វះ អ្វីដែលល្អឡើយ។ (ទំនុកដំកើង ៣៤:៩-១០)

³¹ ដូច្នោះ កុំខ្វល់ខ្វាយឡើយ ដោយនិយាយថា តើយើងត្រូវបរិភោគអ្វី? ឬ 'តើយើងនឹងផឹកអ្វី?' ឬ 'តើយើងនឹងពាក់អ្វី?' ³² ពីក្រោយការទាំងអស់នេះ ពួកសាសន៍ដទៃស្វែងរក។ ដ្បិតបិតារបស់អ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ជ្រាបថាអ្នកត្រូវការរបស់ទាំងអស់នេះ។ ³³ ប៉ុន្តែ ចូរស្វែងរកនគរព្រះ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន នោះអ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបានបន្ថែមដល់អ្នករាល់គ្នា។ ^{៣៤} ដូច្នោះ កុំខ្វល់ខ្វាយអំពីថ្ងៃស្អែកឡើយ ដ្បិតថ្ងៃស្អែកនឹងខ្វល់ខ្វាយនឹងរឿងរបស់ខ្លួន។ គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ថ្ងៃគឺជាបញ្ហារបស់វា។ (ម៉ាថាយ ៦:៣១-៣៤)

ដើម្បីបង្កើនសក្តានុពលរបស់អ្នកសម្រាប់ខ្លួនអ្នក និងអ្នកដទៃ ចូរទុកចិត្តលើព្រះ ហើយមានទ្រង់ជាអ្នកប្រឹក្សាក្នុងការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នក៖

⁵ ចូរទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ឲ្យអស់ពីចិត្ត ហើយ កុំពឹងផ្អែកលើការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនឡើយ។ ⁶ ចូរទទួលស្គាល់ទ្រង់តាមគ្រប់ទាំងផ្លូវរបស់អ្នក ហើយទ្រង់នឹងដឹកនាំផ្លូវរបស់អ្នក ⁷ កុំមានប្រាជ្ញាតាមភ្នែកខ្លួនឡើយ។ ចូរកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ហើយចាកចេញពីអំពើអាក្រក់។ ⁸ វានឹងមានសុខភាពដល់សាច់ឈាម និងកម្លាំងដល់ផ្លូវ។ (សុភាសិត ៣:៥-៨)

កុំមានប្រាជ្ញាពេកក្រែងលោអ្នកមិនទុកចិត្តលើព្រះទាំងស្រុង។

អ្នកនឹងប្រសើរជាងការទុកចិត្តលើព្រះ។

ធ្វើការនិងគាំទ្រកិច្ចការរបស់ព្រះដើម្បីទៅដល់អ្នកដទៃ។

6. មានផែនការរយៈពេលវែង

ឥឡូវនេះ ព្រះជា «ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលព្រះនាមថាបរិសុទ្ធ» (អេសាយ ៥៧:១៥)។

គ្រិស្តបរិសុទ្ធ ក្នុងនាមជាអ្នកស្នងមរតករបស់ព្រះឥឡូវនេះ និងជាកូនតាមព្យញ្ជនៈរបស់ព្រះ ដើម្បីលើកកម្ពស់សិរីរុងរឿងជាមួយទ្រង់នាពេលខាងមុខ (រ៉ូម 8:16-17) នៅទីបំផុតនឹងធ្វើដូចគ្នាដែរ។ គ្រិស្តបរិសុទ្ធនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច (ទោះបីជាមិនដូចព្រះទេ យើងទាំងអស់គ្នានឹងមានការចាប់ផ្តើម)។

ព្រះអង្គទ្រង់មានផែនការវែងឆ្ងាយក្នុងចិត្ត៖

²⁰ ដ្បិតការបង្កើតនោះត្រូវរងនូវភាពឥតប្រយោជន៍ មិនមែនដោយស្ម័គ្រចិត្តទេ ប៉ុន្តែដោយសារ ទ្រង់ដែលចុះចូលដោយសេចក្តីសង្ឃឹម ²¹ ពីព្រោះការបង្កើតខ្លួនឯងក៏នឹងត្រូវបានរំដោះចេញពី ចំណងនៃអំពើពុករលួយទៅក្នុងសេរីភាពដ៏រុងរឿងនៃកូនព្រះ។ ²² ដ្បិតយើងដឹងថាមនុស្សដែល បង្កើតទាំងមូលច្បាស់ ហើយនឿយហត់នឹងការកើតទុក្ខជាមួយគ្នារហូតដល់ឥឡូវនេះ។ ²³ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ យើងក៏ មានផលផ្លែដំបូង នៃព្រះវិញ្ញាណដែរ សូម្បីតែយើងក៏ចូរក្នុងខ្លួនយើង ដោយអន្ទះសាររង់ចាំការសុំកូនចិញ្ចឹម ដែលជាការប្រោសលោះនៃរូបកាយរបស់យើង។ ²⁴ ដ្បិតយើងបានត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសេចក្តី សង្ឃឹមនេះ ប៉ុន្តែសេចក្តីសង្ឃឹមដែលបានឃើញមិនមែនជាសេចក្តីសង្ឃឹមឡើយ ហេតុអ្វីបានជា មនុស្សម្នាក់នៅតែសង្ឃឹមនឹងអ្វីដែលខ្លួនឃើញ? ²⁵ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងសង្ឃឹមលើអ្វីដែលយើង មើលមិនឃើញ នោះយើងរង់ចាំដោយចិត្តខ្លះខ្លះ។ (រ៉ូម ៨:២០-២៥)

ព្រះទ្រង់ជ្រាបថានឹងមានការលំបាកក្នុងការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់មានផែនការ។

សូមកត់ចំណាំការបកប្រែបីនៃយេរេមា 29:11:

¹¹ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំដឹងអំពីផែនការដែលនឹងធ្វើឱ្យអ្នកបាន ចម្រើនឡើង ហើយមិនធ្វើឱ្យអ្នកខូចចិត្តឡើយ គឺគ្រោងនឹងផ្តល់សេចក្តីសង្ឃឹម និងអនាគតដល់ អ្នក។ (យេរេមា 29:11, NIV)

⁹⁹ ត្បិតខ្ញុំស្គាល់គំនិតដែលខ្ញុំគិតមកលើអ្នក នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ជាគំនិតនៃសេចក្តី សុខសាន្ត និងមិនមែនជាសេចក្តីទុក្ខលំបាក ដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវទីបញ្ចប់ និងការអត់ធ្មត់។ (យេរេមា 29:11)

¹¹ ដ្បិតខ្ញុំដឹងពីផែនការដែលខ្ញុំមានសម្រាប់អ្នក» នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ “ពួកគេគឺជាផែនការសម្រាប់ល្អ និងមិនមែនសម្រាប់គ្រោះមហន្តរាយ ដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអនាគត និងក្តីសង្ឃឹមមួយ។ (យេរេមា 2៩:១១ ការបកប្រែជីវិតថ្មី)

អ្នកខ្លះបានដកស្រង់យេរេមា 2៩:១១ ជាភស្តុតាងថាព្រះមានផែនការសម្រាប់ពួកគេ។ ហើយខណៈពេលដែលព្រះមានផែនការសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា មនុស្សជាច្រើនមានទំនោរមិនពិចារណាខគម្ពីរនោះនៅក្នុងបរិបទនោះទេ។

សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលគម្ពីរបង្រៀន៖

11 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ខ្ញុំស្គាល់គំនិតដែលខ្ញុំគិតចំពោះអ្នក គឺជាគំនិតនៃសេចក្តីសុខសាន្ត មិនមែនជាគំនិតអាក្រក់ ដើម្បីផ្តល់អនាគត និងសេចក្តីសង្ឃឹមដល់អ្នក។⁹² ពេលនោះ អ្នកនឹងអង្វររកខ្ញុំ ហើយទៅអធិស្ឋានដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងស្តាប់អ្នក។¹³ ហើយអ្នកនឹងស្វែងរកខ្ញុំ ហើយរកឃើញខ្ញុំ នៅពេលដែលអ្នកស្វែងរកខ្ញុំដោយអស់ពីចិត្ត។⁹⁶ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងត្រូវរកអ្នកឃើញ ហើយយើងនឹងនាំអ្នកត្រឡប់ពីការជាប់ឃុំឃាំងរបស់អ្នកវិញ។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងប្រមូលអ្នកពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ និងពីគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងបានបណ្តេញអ្នក ហើយយើងនឹងនាំអ្នកទៅកាន់កន្លែងដែលយើងចាប់អ្នកទៅជាឈ្លើយ។ (យេរេមា 2៩:១១-១៤)

សូមកត់សម្គាល់ថា ផែនការនេះគឺជាការនិរទេស។ ធ្វើជាអ្នកស្នាក់នៅជា អ្នកធ្វើធម្មយាត្រា។ ដូច្នោះ យើងអ្នកដើរមិនគួរភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលយើងមិនសមជានិច្ច។ សូមពិចារណាផងដែរនូវអ្វីដែលសារកពេក្រុសបានសរសេរ ៖

⁶ ប៉ុន្តែ អ្នកគឺជាជំនាន់ដែលបានជ្រើសរើស ជាបញ្ចេញនិពណ៌នាជារដ្ឋ ជាប្រជាជាតិបរិសុទ្ធ ជាប្រជាជនពិសេសរបស់ទ្រង់ ដើម្បីអ្នកអាចនឹងប្រកាសពីការសរសើរដល់ទ្រង់ ដែលបានហៅអ្នកពីភាពងងឹតមកក្នុងពន្លឺដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់⁹⁰ អ្នកដែលកាលពីដើមមិនមែនជាប្រជារាស្ត្រទេ តែឥឡូវនេះជារាស្ត្ររបស់ព្រះ ដែលមិនបានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណា តែឥឡូវបានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណា។

11 ជាទីស្រឡាញ់អើយ ទូលបង្គំសូមអង្វរអ្នកក្នុងនាមជាអ្នកស្នាក់នៅ និងជាអ្នកធ្វើធម្មយាត្រា ចូរចៀសវាងពីគណ្តាខាងសាច់ឈាម ដែលធ្វើសង្គ្រាមនឹងព្រលឹង¹² ចូរមានកិរិយាមារយាទរបស់អ្នកជាកិត្តិយសក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ដើម្បីអោយនៅពេលដែលពួកគេនិយាយប្រឆាំងនឹងអ្នកជាពួកទុច្ចរិត ពួកគេអាចនឹងប្រព្រឹត្តតាមអំពើល្អរបស់អ្នក លើកកម្ពស់ព្រះជាម្ចាស់នៅថ្ងៃនៃដំណើរទស្សនកិច្ច។ (ពេក្រុសទី១ 2:៩-១2)

⁹⁷ ត្បិតដល់ពេលដែលការជំនុំជម្រះនឹងចាប់ផ្តើមនៅឯដំណាក់នៃព្រះហើយ។ ហើយប្រសិនបើវាចាប់ផ្តើមពីយើងជាមុន តើនឹងទៅជាទីបញ្ចប់នៃអ្នកដែលមិនគោរពតាមដំណឹងល្អនៃព្រះ? ⁹⁸ ឥឡូវនេះ-« បើមនុស្សសុចរិតកម្របានសង្គ្រោះ តើមនុស្សទុច្ចរិត និងមនុស្សមានបាបនឹងលេចមកឯណា? (ពេក្រុសទី១ ៤:១៧-១៨)

²⁸ ហើយយើងដឹងថាអ្វីៗទាំងអស់ធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីសេចក្តីល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ ដល់អ្នកដែលត្រូវបានហៅតាមគោលបំណងរបស់ទ្រង់។ (រ៉ូម ៨:2៨)

ពេលខ្លះយើងយល់ច្រឡំ ប៉ុន្តែសូមពិចារណាពីបទគម្ពីរដែលបង្រៀន ៖

2៤ «សូមបង្រៀនខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងកាន់អណ្តាតរបស់ខ្ញុំ។ ធ្វើឱ្យខ្ញុំយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើខុស។ (យ៉ូហ ៦:2៤)

៨ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ «ដ្បិតគំនិតរបស់ខ្ញុំមិនមែនជាគំនិតរបស់អ្នកទេ ហើយក៏មិនមែន ជាផ្លូវរបស់អ្នកដែរ»។⁶ «ដ្បិតផ្ទៃមេឃខ្ពស់ជាងផែនដី ផ្លូវរបស់ ខ្ញុំ ក៏ខ្ពស់ជាងផ្លូវរបស់អ្នកដែរ ហើយគំនិតខ្ញុំក៏លើសពីគំនិតរបស់អ្នកដែរ។ (អេសាយ ៥៥:៨-៩)

ជឿហើយយល់ថាព្រះមានផែនការ ហើយមិនមានកំហុសទេ។ សូមមានសេចក្តីជំនឿ (សូមមើលផងដែរនូវ កូនសៀវភៅអនឡាញភតតិកថ្លែរបស់យើង៖ សេចក្តីជំនឿសម្រាប់ព្រះដែលបានត្រាស់ហៅ និងជ្រើសរើស)។

អ្នកនឹងប្រសើរឡើងដោយសារការលំបាកទាំងនោះ ប្រសិនបើអ្នកទុកចិត្តលើព្រះ (ហេប្រើរ ១២:៥-១១; សុភាសិត ៣:៥-៨)។ ហើយប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានគេហៅ ជ្រើសរើស និងស្មោះត្រង់នៅក្នុងយុគសម័យនេះ (វិវរណៈ 17:14) នោះអ្នកនឹងសោយរាជ្យនៅលើផែនដីជាស្តេច និងជាសង្ឃ (វិវរណៈ 5:10) ជាមួយព្រះយេស៊ូវក្នុងកំឡុងសហស្សវត្សរ៍ (វិវរណៈ 20:4-6)។ .. អ្នកនឹងអាចបង្រៀនមនុស្សពីវិធីដើម្បីរស់នៅ កាន់តែប្រសើរដើម្បីជួយពួកគេក្នុងសហស្សវត្សរ៍ និងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យចុងក្រោយ (អេសាយ 30:21)។

សូមយល់ថាទាំងព្រះរូបិកា និងព្រះរាជបុត្រារងទុក្ខពីអំពើបាបរបស់មនុស្សជាតិ (លោកុប្បត្តិ 6:5-6) បូករួមនឹងការរងទុក្ខដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតជំនួសអំពើបាបរបស់យើង (សូមមើល ពេត្រុសទី 1 4:1)។ ព្រះយេស៊ូវបានស្ម័គ្រចិត្តដាក់ទ្រង់ដោយស្ម័គ្រចិត្តតាមរយៈការនេះ (យ៉ូហាន 10:18) ប៉ុន្តែបានធ្វើដូច្នោះ ដើម្បីធ្វើឲ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។

មានមេរៀនដែលយើងត្រូវរៀនក្នុងជីវិតនេះ ដើម្បីកសាងអត្តចរិតដែលនឹងជួយយើងឱ្យកាន់តែប្រសើរ ឡើងជារៀងរហូត។

^១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយយើងបានរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ នោះយើងមានសេចក្តី សុខសាន្តជាមួយនឹងព្រះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង ² ដោយសារអ្នកនោះយើងក៏ អាចចូលទៅក្នុងព្រះគុណដែលយើងឈរដោយសេចក្តីជំនឿនេះ ហើយ អរសប្បាយក្នុងសេចក្តី សង្ឃឹមនៃសិរីល្អនៃព្រះ។ ^៣ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែយើងក៏បានលើកតម្កើងនៅក្នុងទុក្ខ លំបាកផងដែរ ដោយដឹងថាទុក្ខលំបាកបង្កើតឱ្យមានការតស៊ូ ^៤ និងការខ្ជាប់ខ្ជួន, ចរិត; និងតួអក្សរក្តីសង្ឃឹម។ (រ៉ូម ៥:១-៤)

^៥ ប៉ុន្តែដោយសារហេតុផលនេះផងដែរ ដោយការផ្តល់នូវការឧស្សាហ៍ព្យាយាមទាំងអស់ បន្ថែម គុណធម៌នៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ដល់ចំណេះដឹងអំពីគុណធម៌ ^៦ ដល់ចំណេះដឹងការគ្រប់គ្រង ខ្លួនឯង ការអត់ធ្មត់ក្នុងការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ការខ្ជាប់ខ្ជួននូវការគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះ ⁷ ចំពោះការគោរពប្រណិប័តន៍ជាបងប្អូន និងសេចក្តីសប្បុរសជាបងប្អូននឹងសេចក្តីស្រឡាញ់។ ^៨ ត្បិត ប្រសិនបើរបស់ទាំងនេះជារបស់អ្នក ហើយមានបរិបូណ៌ នោះអ្នកនឹងមិនកើតចេញពី ចំណេះអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើងឬក៏មិនកើតជាដើម។ (ពេត្រុសទី2 ១:៥-៨)

អ្នកប្រហែលជាមិនគិតថាអ្នកទទួលបានប្រយោជន៍ពីការលំបាកនិងការសាកល្បងនោះទេ ប៉ុន្តែប្រសិន បើអ្នកជាគ្រីស្ទសាសនិក អ្នកគួរតែធ្វើ។

សូមកត់សម្គាល់អ្វីមួយដែលលោក ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរចុងបានសរសេរថា:

ហេតុអ្វីបានជាព្រះជាអ្នកបង្កើតបានដាក់មនុស្សនៅលើផែនដី?
សម្រាប់គោលបំណងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ព្រះក្នុងការបង្កើតខ្លួនឯងឡើងវិញ -
ការបង្កើតខ្លួនគាត់ឡើងវិញដូចដែលវាមាន
ដោយគោលបំណងកំពូលនៃការបង្កើតតួអង្គដ៏ទេវភាពដ៏សុចរិតនៅទីបំផុតនៅក្នុងកុមាររាប់
លាននាក់ដែលកើត និងកើតដែលមិនរាប់ចំនួនដែលនឹងក្លាយទៅជាព្រះ
សមាជិកនៃគ្រួសារព្រះ។ មនុស្សគឺដើម្បីកែលម្អផែនដីរូបវន្តដូចដែលព្រះបានប្រទានវាទៅគាត់,
បញ្ចប់ការបង្កើតរបស់វា (ដែលពួកទេវតាដែលមានបាបបានបដិសេធដោយចេតនា)

ហើយធ្វើដូច្នោះដើម្បីស្តាររដ្ឋាភិបាលនៃព្រះជាមួយនិងវិធីនៃជីវិតរបស់ព្រះ។
 ហើយបន្ថែមទៀតនៅក្នុងដំណើរការនេះ
 បញ្ចប់ការបង្កើតមនុស្សដោយការវិវឌ្ឍន៍នៃតួអង្គដ៏បរិសុទ្ធ និងសុចរិតរបស់ព្រះ
 ដោយមានការយល់ព្រមពីមនុស្ស។ នៅពេលដែលចរិតលក្ខណៈដ៏ល្អឥតខ្ចោះ
 និងសុចរិតនេះត្រូវបានបណ្តុះនៅក្នុងមនុស្ស
 ហើយមនុស្សបានផ្លាស់ប្តូរពីសាច់ឈាមមែងទៅជាវិញ្ញាណអមតៈ
 នោះគឺជាសក្តានុពលរបស់មនុស្សដ៏អស្ចារ្យ - បុរសត្រូវបានកើតនៅក្នុងគ្រួសារដ៏ទេវភាពនៃព្រះ
 ការស្តារឡើងវិញនូវរដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះនៅលើផែនដី និង
 បន្ទាប់មកចូលរួមនៅក្នុងការបញ្ចប់នៃការបង្កើតលើការពង្រីកគ្នានៃទីបញ្ចប់នៃសកលលោក! ...
 ព្រះទ្រង់នឹងបង្កើតអង្គទ្រង់ឡើងវិញ រាប់លានដង!
 ដូច្នោះនៅថ្ងៃទីប្រាំមួយនៃសប្តាហ៍នៃការបង្កើតឡើងវិញនោះ ព្រះ មានបន្ទូលថា
 “ចូរយើងបង្កើតមនុស្សឲ្យដូចរូបរបស់យើង តាមរូបរាងរបស់យើង” (លោកុប្បត្តិ 1:26)។
 បុរសត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីមាន (ជាមួយនឹងការយល់ព្រមរបស់គាត់)
 ទំនាក់ទំនងពិសេសជាមួយអ្នកបង្កើតរបស់គាត់! គាត់ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងទម្រង់
 និងរូបរាងរបស់ព្រះ។ គាត់ត្រូវបានផ្តល់នូវវិញ្ញាណ (ខ្លឹមសារក្នុងទម្រង់) ដើម្បីធ្វើឲ្យទំនាក់ទំនង
 អាចកើតឡើង (ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ, 1985, ទំព័រ 102-103)។

គោលបំណងនៃការកសាងបុគ្គលិកលក្ខណៈគឺដើម្បីឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ និងអាចបម្រើឱ្យបានកាន់តែ
 ប្រសើរ។

តើយើងបង្កើតតួអង្គដោយរបៀបណា?

ជាការប្រសើរណាស់ វិធីដ៏ល្អបំផុតគឺដោយការស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។

ហើយនោះគឺជាប្រយោជន៍របស់យើង។

¹⁹ នៅថ្ងៃ នេះ ខ្ញុំហៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីជាសាក្សីប្រឆាំងអ្នករាល់គ្នាថា យើងបានដាក់ ជីវិត និង
 សេចក្តីស្លាប់ ពរនិងបណ្តាសា នៅចំពោះ អ្នក ដូច្នោះ ចូរជ្រើសរើសជីវិត ដើម្បីអោយអ្នក
 និងកូនចៅរបស់អ្នកបានរស់នៅ។ ²⁰ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក
 ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចស្តាប់តាមព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នកបានកាន់តាមទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់
 ជាជីវិតរបស់អ្នក និងជាអាយុនៃថ្ងៃរបស់អ្នក ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានរស់នៅក្នុងស្រុកដែល
 ព្រះអម្ចាស់បានស្ងួតនឹងបុព្វបុរសរបស់អ្នក គឺនឹងលោកអប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុបថានឹង
 ប្រទានឲ្យពួកគេ»។ (ចោទិយកថា ៣០:១៩-2០)

⁹² «ឥឡូវនេះ អ៊ីស្រាអែលអើយ តើព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកតម្រូវអ្វីពីអ្នក ប៉ុន្តែត្រូវកោតខ្លាច
 ដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ឲ្យដើរតាមគ្រប់ទាំងផ្លូវរបស់ព្រះអង្គ ហើយស្រឡាញ់ព្រះអង្គ បម្រើ
 ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកឲ្យអស់ពីចិត្ត និងអស់ពីចិត្ត។ ¹³ ហើយដើម្បី កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិនៃ
 ព្រះអម្ចាស់ និងច្បាប់របស់ទ្រង់ ដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ អ្នក ?
 (ចោទិយកថា ១០:១2-១៣)

សូមកត់សម្គាល់ថា ព្រះបានប្រទានបញ្ញត្តិសម្រាប់ភាពល្អរបស់យើង។

អ្នកអាចនឹងនិយាយថា នោះគឺនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់នោះគឺជាអ្វីដែលសំខាន់។

ក្នុងកម្រិតមួយ អ្នកនឹងត្រឹមត្រូវ។

ដល់កម្រិត?

មែនហើយ ដល់កម្រិតដែលអ្នកសុខចិត្តគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ដែលជាច្បាប់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់សម្រាប់សេចក្តីល្អរបស់យើង នោះអ្នកពិតជាត្រឹមត្រូវ។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា:

^{១៥} បើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំ ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់យើង។ (យ៉ូហាន ១៤:១៥)

^៩ «ដូចជាព្រះបិតាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកដែរ។ ស្នាក់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ^{១០} ប្រសិនបើអ្នកកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់យើង នោះអ្នកនឹងនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានកាន់តាមបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ ហើយនៅជាប់នឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដែរ។ (យ៉ូហាន ១៥:៩-១០)

ព្រះបានស្រឡាញ់យើង ហើយបានបង្កើតយើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចទទួលយក និងទទួលបានប្រយោជន៍ពីសេចក្តីស្រឡាញ់នោះ។ រាល់ការជ្រើសរើសត្រឹមត្រូវតាមព្រះគម្ពីរ ការសម្រេចចិត្តត្រឹមត្រូវ និងសកម្មភាពត្រឹមត្រូវដែលយើងធ្វើ ជួយយើងបង្កើតកូអង្គ។ នេះនឹងជួយយើងផ្ទាល់ក៏ដូចជាអ្នកដទៃ។

សាវកប៉ុលបានសរសេរថា:

¹ ចូរយកតម្រាប់តាមខ្ញុំ ដូចខ្ញុំយកតម្រាប់តាមព្រះគ្រីស្ទដែរ។ (កូរិនថូសទី១ ១១:១)

^{១២} ... ក្រឹត្យវិន័យមិនមែនមកពីសេចក្តីជំនឿទេ ប៉ុន្តែ «អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តនឹងមានជីវិតដោយសារគេ»។ (កាឡាទី 3:12)

¹² ... បញ្ញត្តិបរិសុទ្ធ យុត្តិធម៌ និងល្អ។ (រ៉ូម ៧:១២)

អ្នកដែលនឹងយកតម្រាប់តាមព្រះយេស៊ូវយ៉ាងពិតប្រាកដ នឹងរីកចម្រើនឡើងក្នុងព្រះគុណ និងចំណេះ អំពីព្រះយេស៊ូវអស់កល្បជានិច្ច (2ពេក្រុស ៣:១៨) ដើម្បីផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់កាន់តែប្រសើរ។

សាវកយ៉ាកុប និងព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថា សេចក្តីស្រឡាញ់ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ៖

^៨ បើអ្នកពិតជាបានបំពេញតាមច្បាប់របស់ស្តេចស្របតាមបទគម្ពីរដែលចែងថា «ត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង» នោះអ្នកធ្វើបានល្អហើយ។ ^៩ ប៉ុន្តែបើអ្នករាល់គ្នាបង្ហាញចិត្តមិនរើសមុខ នោះអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយត្រូវទទួលទោសដោយច្បាប់ថាជាអ្នកបំពាន។ ¹⁰ ដ្បិតអ្នកណាដែលកាន់តាមច្បាប់ទាំងមូល ហើយនៅតែជំពប់ដួលក្នុងចំណុចមួយ អ្នកនោះមានទោសទាំងអស់។ ^{១១} ដ្បិតព្រះអង្គដែលមានព្រះបន្ទូលថា៖ «កុំប្រព្រឹត្តអំពើជិតក្សត់» ក៏មានព្រះបន្ទូលថា៖ «កុំសម្លាប់មនុស្ស»។ ឥឡូវនេះ បើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រព្រឹត្តអំពើជិតក្សត់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើមនុស្សឃាត អ្នកបានក្លាយទៅជាអ្នកបំពានច្បាប់។ (យ៉ាកុប 2:៨-១១)

^{m7} ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកអោយអស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង និងអស់ពីគំនិត។ ^{m8} នេះជាបញ្ញត្តិទីមួយ ហើយធំណាស់។ ៣៩ ហើយទីពីរគឺដូចជា៖ «ត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង»។ ⁶⁰ នៅលើបញ្ញត្តិទាំងពីរនេះ ត្រូវព្យាក្រឹត្យវិន័យ និង ព្យាការីទាំងអស់»។ (ម៉ាថាយ 22:៣៧-៤០)

គោលបំណងនៃបទបញ្ញត្តិគឺដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ (1 ដើម្បី របស់1: 5) ធ្វើឱ្យយើងកាន់តែប្រសើរឡើងហើយជួយអ្នកដទៃឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង។

^{9m} ចូរយើងស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃបញ្ហាទាំងមូល៖

ចូរកោតខ្លាចព្រះ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ដ្បិត នេះជារបស់មនុស្សទាំងអស់។

^{9d} ដ្បិតព្រះនឹងនាំរាល់កិច្ចការទាំងអស់មកជំនុំជម្រះ រួមទាំងការសម្ងាត់ទាំងអស់ មិនថាល្អឬអាក្រក់ឡើយ។ (សាស្តា ១2:១៣-១៤)

បញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការមិនមែនជាច្បាប់ឬបន្ទុកដែលបំពាននោះទេ។

សូមកត់សម្គាល់អ្វីមួយពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖

¹⁸ កន្លែងណាដែលគ្មានវិវរណៈ នោះប្រជាជនបានបោះបង់ការអត់ធ្មត់។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលកាន់ ច្បាប់មានសុភមង្គល។ (សុភាសិត 2៩:១៨)

3 បងប្អូនជាទី រាប់អាន

ទោះបីខ្ញុំមានបំណងចង់សរសេរទៅអ្នកអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះរួមរបស់យើងក៏ដោយ ឥឡូវនេះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានបង្ខំជំនួសឱ្យការសរសេរដើម្បីលើកទឹកចិត្តអ្នកឱ្យតស៊ូដោយ ស្មោះស្ម័គ្រចំពោះសេចក្តីជំនឿដែលពីមុនត្រូវបានប្រគល់ឱ្យពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់។ ⁴ ដ្បិតមានបុរស ខ្លះបានលួចលាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា - បុរសដែលធ្លាប់ត្រូវបានគេកាត់ទោសជាយូរមកហើយ ដែលខ្ញុំរៀបនឹងពណ៌នា - មនុស្សទុច្ចរិតដែលបានប្រែព្រះគុណនៃព្រះនៃយើងទៅជាអាជ្ញាប័ណ្ណ សម្រាប់អំពើអាក្រក់ ហើយដែលបដិសេធនឹងចៅហ្វាយ និងព្រះអម្ចាស់តែមួយគត់របស់យើង , ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ (យូដាស ៣-៤, ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ)

^m ដ្បិតនេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដែលយើងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។ ហើយបញ្ញត្តិ របស់ទ្រង់មិនមានបន្ទុកធ្ងន់នោះទេ។ (យ៉ូហានទី១ ៥:៣)

បញ្ញត្តិដប់ប្រការមិនមែនជាបន្ទុកទេ ប៉ុន្តែការរក្សាវាធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់សប្បាយចិត្ត។

ក្នុងជីវិតនេះ ព្រះចង់ឱ្យយើងរស់នៅដោយជោគជ័យ ជីវិតរីករាយ - ទទួលបានសុខភាពល្អ អាជីពដ៏លំបាក អាពាហ៍ពិពាហ៍ស្រស់ស្អាត និងកូនដែលមានសុភមង្គល។ ទ្រង់សន្យាពរជ័យ និង ការការពារពិសេសដល់អស់អ្នកដែលស្វែងរកធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ហើយរក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់!

² កូនសំឡាញ់អើយ ខ្ញុំអធិស្ឋានសូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានចម្រើនឡើងក្នុងគ្រប់ការ ហើយមាន សុខភាពល្អ ដូចព្រលឹងអ្នកបានចម្រើនឡើង។ ^m ត្បិត ខ្ញុំមានសេចក្តីរីករាយខ្លាំង ពេល បងប្អូនមក ហើយថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីសេចក្តីពិតដែលមាននៅក្នុងអ្នក ដូចជាអ្នកដើរក្នុងសេចក្តី

ពិត។⁴ ខ្ញុំមិនសប្បាយចិត្តខ្លាំងជាងពេលបានឮថាកូនខ្ញុំដើរតាមសេចក្តីពិតទេ។ (យ៉ូហាន ៣-៤)

²⁶ «មើល ចុះ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានដាក់ពរ និងបណ្តាសានៅចំពោះអ្នករាល់គ្នា²⁷ ពរ បើអ្នកគោរពតាម ព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ²⁸ និងបណ្តាសា បើអ្នក មិនគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ប៉ុន្តែបែរចេញពីផ្លូវដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នកនៅ ថ្ងៃនេះ (ចោទិយកថា ១១:2៦-2៨)។

¹⁹ នៅថ្ងៃ នេះ ខ្ញុំហៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីជាសាក្សីប្រឆាំងអ្នករាល់គ្នាថា យើងបានដាក់ ជីវិត និង សេចក្តីស្លាប់ ពរនិងបណ្តាសា នៅចំពោះ អ្នក ដូច្នោះ ចូរជ្រើសរើសជីវិត ដើម្បីអោយអ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នកបានរស់នៅ។²⁰ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចស្តាប់តាមព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នកបានកាន់តាមទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់ ជាជីវិតរបស់អ្នក និងជាអាយុនៃថ្ងៃរបស់អ្នក (ចោទិយកថា ៣០:១៩-20)

ការរស់នៅតាមរបៀបរបស់ព្រះនាំមកនូវសុភមង្គលដែលច្រើនជាងការសប្បាយមួយភ្លែត។ វានាំមកនូវការធានានៅពេលដែលពេលវេលាលំបាក៖

^{១៣} អ្នកណាស្វែងរកប្រាជ្ញា ហើយអ្នកណាដែលមានប្រាជ្ញា នោះមានសុភមង្គល។^{១៤} ព្រោះប្រាក់ ចំណូលរបស់នាងប្រសើរជាងប្រាក់ចំណេញ ហើយចំណេញជាងមានសុទ្ធ។^{១៥} នាងមានតម្លៃជាង ត្បូងទទឹម ហើយ អ្វីៗដែលអ្នកប្រាជ្ញាមិនអាចប្រៀបធៀបនឹងនាងបានឡើយ។¹⁶ រយៈពេលនៃថ្ងៃគឺនៅក្នុងដៃស្តាំរបស់នាង, នៅក្នុង ដៃឆ្វេងរបស់នាងទ្រព្យសម្បត្តិក្តីនិងកិត្តិយស។^{១7} ផ្លូវរបស់នាងជាផ្លូវនៃសេចក្តីសប្បាយ ហើយ ផ្លូវទាំងអស់របស់នាងក៏ជាសេចក្តីសុខដែរ។^{១៨} នាងជាដើមជីវិតសម្រាប់អស់អ្នកដែលកាន់នាង ហើយ អស់អ្នកដែលរក្សានាងមានសុភមង្គល។ (សុភាសិត ៣:១៣-១៨)

^{១៥} មានសុភមង្គលហើយ អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់! (ទំនុកដំកើង ១៤៤:១៥)

^{2១} អ្នកណាដែលមើលងាយអំពើបាបរបស់អ្នកជិតខាង។ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលមានចិត្តអាណិតអាសូរ ដល់អ្នកក្រ អ្នកនោះមានសុភមង្គល។ (សុភាសិត ១៤:2១)

^{១៤} អ្នកណាដែលមានសេចក្តីគោរពជានិច្ច មានសុភមង្គលហើយ... (សុភាសិត 2៨:១៤ ក)

⁵ អ្នកណាដែលមានព្រះនៃយ៉ាកុបសម្រាប់ជំនួយរបស់គាត់ អ្នកនោះមានសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុង ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គាត់^៦ អ្នកដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី សមុទ្រ និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលមាននៅក្នុងនោះ។ អ្នកណារក្សាសេចក្តីពិតជារៀងរហូត (ទំនុកដំកើង ១៤៦:៥-៦)

ការរស់នៅតាមរបៀបរបស់ព្រះធ្វើឲ្យយើងពិតជាមានសុភមង្គល។ យើងគួរធ្វើដូច្នោះក៏ដូចជាអធិស្ឋានសុំ ប្រាជ្ញាដែរ (យ៉ាកុប ១:៥)។

បញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការត្រូវបានស្គាល់ដើម្បីជួយយើងបង្កើតចរិតលក្ខណៈនៅក្នុងខ្លួនយើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចកាន់តែប្រសើរឡើង និងធ្វើឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងជារៀងរហូត។ នៅក្នុងជីវិតនេះ យើងអាចធ្វើឲ្យភាពអស់កល្បរបស់យើងកាន់តែប្រសើរឡើង ប្រសិនបើយើងពិតជាជឿជាក់លើទ្រង់។

ប៉ុន្តែ ដោយសារការបំភ្លៃពីអ្នកដឹកនាំសាសនា សាវកប៉ុលត្រូវបានបំផុសគំនិតឲ្យសរសេរអំពី « អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត » (ថែស្សាឡនិចទី2 2:7)។ យោងតាមព្រះយេស៊ូវ នៅគ្រាចុងក្រោយនេះ អំពើទុច្ចរិតនឹងកើនឡើង ហើយធ្វើឲ្យសេចក្តីស្រឡាញ់របស់មនុស្សជាច្រើនកាន់តែត្រជាក់ (ម៉ាថាយ 2៤:១2)។ គួរឲ្យសោកស្តាយ ការនេះនឹងជួយនាំទៅដល់គ្រាចុងក្រោយ « អាថ៌កំបាំងបាបិឡនដ៍អស្ចារ្យ » (វិវរណៈ ១៧:៥) អំណាចសាសនាសាសនាលើទីក្រុងភ្នំប្រាំពីរ (វិវរណៈ ១៧:៩ , ១៨)។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីរឿងនោះ និងបញ្ញត្តិដប់ប្រការ សូមពិនិត្យមើលកូនសៀវភៅអនុញ្ញាតតតិកិច្ច៖ *បញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការ៖ គ្រឹក្សវិន័យ សាសនាគ្រីស្ទនិងសត្វ*។

ផែនការរបស់ព្រះគីល្លដាង

ផ្នែកចុងក្រោយនៃផែនការរបស់ព្រះនឹងប្រសើរជាងផ្នែកដំបូងនៃផែនការដូចជា៖

^៤ ចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយ ប្រសើរជាងការចាប់ផ្តើមរបស់វា។ (សាស្ត្រា ៧:៨)

ប៉ុន្តែ សូមកត់សម្គាល់ភាពផ្ទុយគ្នារវាងអ្នកដែលសង្ស័យព្រះ និងមនុស្សពិតរបស់ព្រះ៖

¹³ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ពាក្យសម្តីរបស់អ្នកបានទាស់នឹង ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកនិយាយថា យើងបាននិយាយអ្វីនឹងអ្នក? ^{១៤} អ្នកបាននិយាយថា «ការបម្រើព្រះគ្មានប្រយោជន៍អ្វីឡើយ! តើ យើងបានរក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ហើយយើងបានដើរជាអ្នកកាន់ទុក្ខនៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃពិភពទាំងមូល តើមានប្រយោជន៍អ្វី? ^{១៥} ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ យើងហៅអ្នកដែលមានចិត្តអំនួត ព្រោះអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតបានរស់ឡើងវិញ។ ពួកគេថែមទាំងល្អងព្រះ ហើយចេញទៅវិញ»។

¹⁶ ពេលនោះ អស់អ្នកដែលកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់និយាយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយព្រះអម្ចាស់ក៏ស្តាប់តាមគេ។ ដូច្នេះហើយបានជាសៀវភៅនៃការចងចាំមួយត្រូវបានសរសេរនៅចំពោះទ្រង់សម្រាប់អ្នកដែលកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់និងអ្នកដែលសញ្ជឹងគិតអំពីព្រះនាមទ្រង់។

¹⁷ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា៖ «គេនឹងក្លាយជារបស់យើង នៅថ្ងៃដែលយើងធ្វើជាគ្រឿងអលង្ការរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសពួកគេ ដូច ជាមនុស្សប្រោសកូនប្រុសរបស់ខ្លួនដែលបម្រើគាត់»។ ^{១៨} ពេលនោះ អ្នកនឹងយល់ឃើញម្តងទៀតរវាងមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សអាក្រក់ រវាងអ្នកដែលបម្រើព្រះជាម្ចាស់ និងអ្នកដែលមិនបម្រើព្រះអង្គ។ (ម៉ាទ្លាតិ ៣:១៣-១៨)

សូមកត់សម្គាល់ទំនាយខាងក្រោម៖

⁶ ដ្បិតយើងមានកូនមួយកើត មក ព្រះរាជបុត្រា មួយត្រូវបានប្រទានមកយើង ហើយរដ្ឋាភិបាលនឹងនៅលើស្តារបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះនាមទ្រង់នឹងត្រូវហៅថាអស្ចារ្យ ជាទីប្រឹក្សា ព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាព ព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព។ ⁷ **ការកើនឡើងនៃរដ្ឋាភិបាល និងសន្តិភាពរបស់ទ្រង់ នឹងគ្មានទីបញ្ចប់ ឡើយ** នៅលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះបាទដារីឌ និងលើរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ដើម្បីបញ្ជា និងតាំងវាឡើងដោយការវិនិច្ឆ័យ និងយុត្តិធម៌ ចាប់តាំងពីពេលនោះតទៅជារៀងរហូត។ ភាពខ្ពះខ្ពែងរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលនឹងធ្វើកិច្ចការនេះ។ (អេសាយ ៩:៦-៧)

ដូច្នេះ ព្រះនឹងបង្កើនរដ្ឋាភិបាល និងសន្តិភាពរបស់ទ្រង់ ហើយវានឹងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។ គ្មានទីបញ្ចប់នៃការធ្វើឱ្យអ្វីៗកាន់តែប្រសើរឡើង។

«ពួកសាវ័ក ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើនោះ ដំណឹងល្អនៃពិភពលោកដ៏ល្អប្រសើរដែលនឹងមកដល់» ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ, 1978)។

បានប្រកាសដំណឹងល្អ — (ទទួលបាននូវអ្វីដែលប្រសើរ

រាជាណាចក្ររបស់ព្រះដែលមកដល់គឺអស់កល្បជានិច្ច៖

⁹⁰ រាជាណាចក្ររបស់អ្នកជា រាជាណាចក្រដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយអំណាចរបស់អ្នកស្ថិតនៅ ស្ថិតស្ថេរគ្រប់ជំនាន់។ (ទំនុកដំកើង ១៤៥:១៣)

³ តើទីសំគាល់របស់ទ្រង់អស្ចារ្យប៉ុណ្ណា ហើយការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ខ្លាំងប៉ុណ្ណា! រាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់គឺជានគរដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់គឺពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់។ (ដានីយ៉ែល ៤:៣)

²⁷ ពេលនោះ នគរ និងអំណាចគ្រប់គ្រង និងភាពអស្ចារ្យនៃរាជាណាចក្រនៅក្រោមផ្ទៃមេឃទាំង មូល នឹងត្រូវបានប្រទានដល់ប្រជាជន ជាពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។ រាជាណាចក្ររបស់ ទ្រង់ជានគរនៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយ គ្រប់អំណាចនឹងបម្រើ ហើយស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ (ដានីយ៉ែល ៧:2៧)

សូមកត់សម្គាល់ថា ពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យមាននគរនៅអស់កល្បជានិច្ច។ នោះគឺស្របនឹងអ្វី ដែលសាវ័កពេត្រុសត្រូវបានបំផុសគំនិតឲ្យសរសេរ ៖

⁹⁰ ហេតុដូច្នោះហើយ បងប្អូនអើយ ចូរឧស្សាហ៍ឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើង ដើម្បីធ្វើឲ្យការហៅ និងការ បោះឆ្នោតរបស់អ្នកប្រាកដឡើង ដ្បិតបើអ្នកធ្វើការទាំងនេះ នោះអ្នកនឹងមិនពំបង់ដួលឡើយ។
¹¹ ដូច្នោះ ប្រកបចូលនឹងត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ដល់អ្នកជាបរិបូរទៅក្នុងនគរនៅអស់កល្បជានិច្ចនៃ ព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើង។ (ពេត្រុសទី2 ១:១០-១១)

មានន័យថាយើងដឹងព័ត៌មានលម្អិតទាំងអស់?

ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រទានឲ្យយើងនូវសមត្ថភាពក្នុងការចាប់យក និងមើលឃើញផែនការរបស់ទ្រង់មួយ ចំនួន ៖

¹⁰ ខ្ញុំបានឃើញកិច្ចការដែលព្រះបានប្រទានមក ដែលកូនមនុស្សនឹងត្រូវកាន់កាប់។ ⁹⁰ ទ្រង់បាន ធ្វើឲ្យគ្រប់យ៉ាងស្អាតតាមកាលកំណត់។ ទ្រង់ក៏បានដាក់ភាពអស់កល្បជានិច្ចក្នុងចិត្តគេ លើក លែងតែគ្មានអ្នកណាអាចរកឃើញកិច្ចការដែលព្រះធ្វើតាំងពីដើមដល់ចប់។ (សាស្តា ៣:១០-១១)

¹² ដ្បិតឥឡូវនេះ យើងឃើញនៅក្នុងកញ្ចក់ដោយស្រអាប ប៉ុន្តែបែរជាបែរមុខទៅវិញ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំ ដឹងមួយផ្នែក ប៉ុន្តែពេលនោះខ្ញុំនឹងដឹងដូចដែលខ្ញុំបានស្គាល់ផងដែរ។ (កូរិនថូសទី១ ១៣:១2)

⁶ ប៉ុន្តែ ដូចមានចែងទុកមកថា៖

«ភ្នែកមិនដែលមើលមិនឃើញ ឬត្រចៀកមិនបានឮ ឬក៏មិន បានចូលទៅក្នុងចិត្តមនុស្សនូវអ្វីៗ ដែលព្រះបានរៀបចំសម្រាប់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់»។ (កូរិនថូសទី១ 2:៩)

ដូច្នោះ ការងារជាអ្វីដែលព្រះចង់ឲ្យមនុស្សធ្វើ។ ព្រះនឹងមានអ្នកដែលក្លាយទៅជាកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើឲ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នោះយើងអាចដឹងផ្នែកនៃផែនការ ហើយផែនការនោះល្អជាងយើងបានយល់។

សូម្បីតែនៅសម័យគម្ពីរសញ្ញាចាស់ អ្នកខ្លះបានឃើញភាពអស់កល្បជានិច្ច និងភាពពិតនៃផែនការរបស់ព្រះ (ហេប្រើរ ១១:១៣-១៦)។

ដើម្បីទទួលបានគំនិតមួយថា ភាពអស់កល្បដ៏ល្អប្រសើរបំណុលក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះនឹងត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹង « គ្រាដ៏អាក្រក់នេះ » (កាឡាទី 1:4) សូមកត់ចំណាំដូចតទៅនេះ ៖

^m ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងបន្តិចលើមេឃមកថា៖ «មើលចុះ ព្រះពន្លាតនៃព្រះគង់នៅជាមួយនឹងមនុស្ស ហើយទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនឹងគេ ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាស្រ្តីរបស់ទ្រង់។ ព្រះទ្រង់ផ្ទាល់នឹងនៅជាមួយពួកគេ ហើយធ្វើជាព្រះរបស់ពួកគេ។ “ ហើយព្រះនឹងដូតអស់ទាំងទឹកភ្នែកចេញពីភ្នែករបស់ពួកគេ។ សេចក្តីស្លាប់ សេចក្តីសោកសង្រេង និងសេចក្តីយំសោកនឹងមិនមានតទៅទៀតទេ។ លែងមានការឈឺចាប់ទៀតហើយ ព្រោះរឿងមុនបានកន្លងផុតទៅ»។

^៥ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្កមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល យើងធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ថ្មី»។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា “ចូរសរសេរចុះ ដ្បិតពាក្យទាំងនេះពិត និងស្មោះត្រង់”។ (វិវរណៈ 2១:៣-៥)

⁷ សេចក្តីអំណរដ៏អស់កល្បជានិច្ចនឹងក្លាយជារបស់គេ។ (អេសាយ ៦១:៧)

^{១៨} ត្បិត ខ្ញុំចាត់ទុកថា ទុក្ខលំបាកនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ មិនសម នឹងយកមកប្រៀបធៀប នឹងសិរីល្អដែលនឹងត្រូវបើកសម្តែងនៅក្នុងយើងឡើយ។ (រ៉ូម ៨:១៨)

មិនត្រឹមតែការរលត់នៃទុក្ខបំណុលទេ ក៏នឹងមានសេចក្តីត្រេកអរយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយអ្នកអាចមានចំណែកដែលបង្កើនភាពរីករាយនោះ។

7. សេចក្តីអធិប្បាយ

វាត្រូវបានគេប៉ាន់ប្រមាណថាមានមនុស្សពី 40 ទៅ 110 ពាន់លានឬដូច្នោះហើយដែលបានរស់នៅ (ហើយភាគច្រើនបានស្លាប់) ។

គោលបំណងរបស់មនុស្សជាតិ គឺមិនមែនដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះដោយឥតប្រយោជន៍ ដើម្បីប្រមូលភាពរីករាយសម្រាប់ខ្លួនយើង និងសិរីល្អសម្រាប់ទ្រង់នោះទេ។ ខណៈពេលដែលភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងពោរពេញដោយសេចក្តីរីករាយសម្រាប់យើង ហើយព្រះគ្រីស្ទនឹងមែនសិរីល្អលើសពីអ្វីដែលយើងអាចយល់បាននៅពេលនេះ គោលបំណងរបស់យើងគឺដើម្បីធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ចកាន់តែប្រសើរឡើងសម្រាប់អ្នកដទៃផងដែរ។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតកន្លែងមួយសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ (យ៉ូហាន ១៤:2) ដូចជាព្រះបានរៀបចំយើងម្នាក់ៗ (ទំនុកដំកើង ៣៣:១៥) ដើម្បីធ្វើឱ្យយើងគ្រប់លក្ខណ៍ (ទំនុកដំកើង ១៣៨:៨)។ ទ្រង់នឹងបំពេញកិច្ចការ ដែលទ្រង់បានចាប់ផ្តើមក្នុងយើងម្នាក់ៗដែលមានឆន្ទៈ (ភីលីព ១:៦)។

រាប់ពាន់លាននៃពួកយើងគឺខុសគ្នា និងមានវិធីផ្សេងគ្នាដើម្បីផ្តល់ឱ្យ។ តួនាទីចុងក្រោយរបស់យើងគឺធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បកាន់តែប្រសើរឡើង - នេះមានន័យថាបាទ អ្នកនឹងមានវិធីតែមួយគត់នៃការផុតលំឱ្យ។ លុះត្រាតែអ្នកមិនព្រមគាំទ្ររាជាណាចក្ររបស់ព្រះនៅទីបំផុតទេ នោះអ្នកនឹងមានចំណែករបស់អ្នកក្នុងការធ្វើឱ្យមានភាពអស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗយ៉ាង ហោចណាស់ 40 ពាន់លានផ្សេងទៀត ហើយបន្ទាប់មកច្រើនជាងនេះទៅទៀត (កូរិនថូស 12:26; យ៉ូប 14:15; កាឡាទី 6: ១០)!

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា យើងត្រូវ « ឱ្យតម្លៃអ្នកដទៃល្អជាងខ្លួនយើង » (ភីលីព 2:៣) ។ ដូច្នោះហើយ សូមពិចារណាថា ស្ទើរតែគ្រប់គ្នាដែលអ្នកធ្លាប់ជួបប្រទះ នៅថ្ងៃណាមួយនឹងជួយធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់អ្នក (ហើយអ្នកសម្រាប់ពួកគេ)។ អ្នកណាដែល អ្នករាយការតម្លៃខ្ពស់ ធ្លាប់មានការរើសអើង មានគំនិតខុស ប្រហែលជាត្រូវកាត់ផ្តាច់ចរាចរណ៍ ធ្វើបាប ព្រមទាំងអ្នកដែលអ្នកមានចិត្តល្អ អ្នកប្រហែលជាត្រូវធ្វើការ។ ដូច្នោះ ចូរព្យាយាម«មានចិត្តសប្បុរស ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយចិត្តស្ងប់ស្ងួត អត់ទោសឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាព្រះក្នុងព្រះគ្រីស្ទបាន អត់ទោសឱ្យអ្នកដែរ» (អេភេសូរ ៤:៣2)។ «អាស្រ័យលើអ្នករាល់គ្នា ចូររស់នៅដោយសុខសាន្តជាមួយនឹង មនុស្សទាំងអស់» (រ៉ូម ១2:១៨)។

ដោយហេតុថាភាពអស់កល្បជានិច្ចមានរយៈពេលគ្មានកំណត់ សូមពិចារណាថា អ្នកនឹងអាចស្គាល់មនុស្ស 40 ពាន់លាននាក់ (ប្រហែលជាច្រើនជាងនេះ) ច្រើនជាងអ្នកឥឡូវនេះស្គាល់ខ្លួនឯងទៅទៀត!

អ្នកប្រហែលជាត្រូវធ្វើការសម្រាប់អ្នកខ្លះដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាព្រះមិនអាចប្រើបាន (មើល ម៉ាថាយ 21:28-32) —សម្រាប់ « មនុស្សជាច្រើនដែលមុនគេនឹងទៅជាចុងក្រោយ ហើយអ្នកដែលមុនគេបង្អស់» (ម៉ាកុស 10:31)។

សូមពិចារណាបន្ថែមទៀតថា ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា មនុស្សទាំងអស់ — រួមទាំងមនុស្សដែលអ្នកប្រហែលជាមិនខ្វល់ច្រើន — មានសក្តានុពលដើម្បីបំពេញដោយភាពពេញលេញនៃព្រះ៖

^{១៤} ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំលុតជង្គង់ថ្វាយបង្គំព្រះបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង
^{១៥} ដែលក្រុមគ្រួសារទាំងមូលនៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីបានដាក់ឈ្មោះមក ^{១៦} ដើម្បីឱ្យទ្រង់ប្រទាន
ដល់អ្នក តាមទ្រព្យសម្បត្តិនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ដើម្បីត្រូវបានពង្រឹងដោយព្រះចេស្ដា។
តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងមនុស្សខាងក្នុង ¹⁷
ដើម្បីអោយព្រះគ្រីស្ទបានគង់នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ដោយសារជំនឿ។ ថាអ្នកត្រូវបានចាក់ប្លូស
និងមានមូលដ្ឋានក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ ¹⁸ អាចយល់ជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់នូវអ្វីដែលជា
ទទឹង ប្រវែង និងជម្រៅ និងកម្ពស់ - ¹⁹ ដើម្បីដឹងពីសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទដែលឆ្លងកាត់
ចំណេះដឹង; **ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានពោរពេញទៅដោយភាពពេញលេញនៃព្រះ** ។ (អេភេសូរ
៣:១៤-១៩)។

យើងត្រូវរៀន ហើយរៀនបន្ថែមទៀត (2ពេក្រុស ៣:១៨)។

ចំណេះដឹងបន្ថែមទៀតត្រូវបានព្យាករសម្រាប់គ្រាចុងបញ្ចប់ (ដានីយ៉ែល ១2:៤) រួមទាំងការស្តារឡើងវិញ
នូវអ្វីដែលបានបាត់បង់ (ម៉ាថាយ ១៧:១១)។

វាហាក់ដូចជាថា ចំណេះដឹងអំពីមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ
គឺជាអ្វីមួយដែលចាំបាច់ត្រូវស្តារឡើងវិញយ៉ាងពេញលេញ។

តើព្រះធ្វើដូច្នោះដោយរបៀបណា?

^៩ «តើគាត់នឹងបង្រៀនអ្នកណា? ហើយតើគាត់នឹងធ្វើឱ្យនរណាដើម្បីយល់សារនោះ? អ្នកទាំងនោះ
ទើបតែផ្តាច់ទឹកដោះ? ទាំងនោះទើបតែទាញចេញពីដើមទ្រូង? ^{១០} ព្រោះសិក្ខាបទត្រូវនៅលើ
សិក្ខាបទ សិក្ខាបទមួយសិក្ខាបទ មួយជួរ មួយជួរ ត្រង់នេះបន្តិចមានបន្តិច។ (អេសាយ 2៨:៩-
១០)

¹⁰ ប៉ុន្តែព្រះបានបើកសម្តែងពួកគេដល់យើងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណស្វែង
រកគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ មែនហើយ សេចក្ដីជ្រាលជ្រៅនៃព្រះ។ (កូរិនថូសទី១ 2:១០)

ដូច្នោះ ដោយមើលទៅលើបទគម្ពីរផ្សេងៗ យើងអាចរៀនគោលលទ្ធិ ។
ហើយប្រសិនបើយើងត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ នោះយើងអាចយល់បានកាន់តែច្រើន។

ហើយតើគ្រីស្ទានម្នាក់ៗគួរមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាពេលជួបប្រទះនឹងចំណេះដឹងទ្រឹស្តីថ្មី?

ការអធិស្ឋានដល់ព្រះសម្រាប់ការយល់ដឹងដូចដែលយុំបបានរៀបរាប់គឺជាជំហានមួយដែលត្រូវអនុវត្ត

^{2៤} សូមបង្រៀនខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងកាន់អណ្តាតរបស់ខ្ញុំ ធ្វើឱ្យខ្ញុំយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើខុស។ (យ៉ូហ
៦:2៤)

នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ពួកបេរីយ៉ានបានទុកគំរូដ៏ថ្លៃថ្លៃមួយ៖

¹⁰ ពេលនោះ ពួកបងប្អូនបានចាក់ប៉ូល និងស៊ីឡាសទៅក្រុងបេរ៉ាទាំងយប់ភ្លាម។ ពេលទៅដល់
ហើយ គេចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ជនជាតិយូដា។ ¹¹ អ្នកទាំងនេះមានចិត្តយុត្តិធម៌ជាងអ្នក
នៅក្រុងថៃស្សាឡានីចទៅទៀត ដោយសារពួកគេបានទទួលព្រះបន្ទូលដោយប្រុងប្រៀបទាំងអស់

ហើយបានស្រាវជ្រាវបទគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីរកមើលថាតើការទាំងនេះពិតជាដូច្នោះឬអត់។
(កិច្ចការ ១៧:១០-១១)

ផ្នែកមួយនៃគោលបំណងនៃសៀវភៅនេះគឺដើម្បីផ្តល់បទគម្ពីរដើម្បីឱ្យអ្នកដែលមានឆន្ទៈអាចមើលឃើញ
ថាវាគឺដូច្នោះ។ ផ្នែកមួយនៃគោលបំណងរបស់ខ្ញុំក្នុងការសរសេរ
គឺដើម្បីចែកចាយសេចក្តីពិតរបស់ព្រះដល់អស់អ្នកដែលប្រហែលជាបើកត្រចៀក។

ព្រះមានផែនការសម្រាប់អ្នក។ ព្រះស្រឡាញ់អ្នក ហើយចង់ឱ្យអ្នកស្រឡាញ់អ្នកដទៃ។ អ្នកត្រូវរស់នៅតាម
របៀបនៃជីវិតដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។ បង្កើនស្នេហាពិតៗ ដែលអាចចាត់ទុកថាជាអត្ថន័យនៃជីវិត។

ចូរអធិស្ឋានឱ្យនៅខាងព្រះ (យ៉ូហាន ៥:១៣-១៤) ។ "ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់គង់សម្រាប់យើង
តើអ្នកណាអាចប្រឆាំងនឹងយើង?" រ៉ូម ៨:៣១)។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថាការបង្កើតទាំងមូល រួមទាំងមនុស្សផងនោះត្រូវបានបង្កើតឡើង «ល្អណាស់»
(លោកុប្បត្តិ ១:៣១) ហើយថាទ្រង់បានបង្កើត និងប្រទានពរដល់ថ្ងៃទី៧ (លោកុប្បត្តិ ២:២-៣)។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា ទោះជាព្រះបានបង្កើតមនុស្សឱ្យទៀងត្រង់ក៏ដោយ ពួកគេបានស្វែងរកវិធីខុសជា
ច្រើន (សាស្តា ៧:២៩) ។

ម្តងទៀត សូមដឹងថា ព្រះគម្ពីរបង្រៀន៖

៨ ចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយ ប្រសើរជាងការចាប់ផ្តើមរបស់វា។ អ្នកអត់ធ្មត់ខាងវិញ្ញាណ ប្រសើរជាង
ចិត្តអំនួត។ (សាស្តា ៧:៨)

ការចាប់ផ្តើមគឺល្អណាស់ ហើយចុងបញ្ចប់នឹងកាន់តែប្រសើរ។

ព្រះបានបង្កើតមនុស្សជាតិដើម្បីបង្កើតទ្រង់ឡើងវិញ ហើយក្លាយជាផ្នែកនៃគ្រួសារទ្រង់ (ម៉ាទាតា ២:១៥)។

ទ្រង់បានធ្វើឱ្យយើងចូលរួមក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ (រ៉ូម ៨:១៧) និងគ្រប់គ្រងសកលលោក (ហេព្រើរ ២:៥-
១៧)។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា « ការឱ្យនោះមានពរជាងការទទួល » (កិច្ចការ ២០:៣៥) ។

ព្រះបានបង្កើតមនុស្សជាតិដើម្បីផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់ (សូមមើល យ៉ូហាន ១ 4:7-12)
ហើយដើម្បីឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់កាន់តែច្រើននៅក្នុងសកលលោក (សូមមើល ម៉ាថាយ 22:37-39)។
នោះហើយជាអត្ថន័យនៃជីវិត។

តើអ្វីជាអាថ៌កំបាំងនៃផែនការរបស់ព្រះ? ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្វី?

ព្រះបានបង្កើតនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ដូច្នោះភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងប្រសើរជាង (ហេព្រើរ 6:9, 11:16;
ក៏លីព 1:23)។

នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានបង្កើតសកលលោក
ហើយនោះជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានបង្កើតបុរស និងស្ត្រី។
ទ្រង់បានបង្កើតចក្រវាឡជាពិសេសជាមរតក/មរតកសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ និងមនុស្សជាតិទាំងអស់។

មនុស្សដែលបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នឹងធ្វើឲ្យភាពអស់កល្បកាន់តែប្រសើរ។

ផែនការរបស់ព្រះរួមបញ្ចូលទាំងអស់អ្នកដែលនឹងស្តាប់តាមការហៅរបស់ទ្រង់ក្នុងយុគសម័យនេះ (សូមមើលផងដែរនូវកូនសៀវភៅអនឡាញគតតិចថ្លៃ តើព្រះកំពុងហៅអ្នក?) និងអ្នកដទៃទៀតនៅក្នុងយុគសម័យខាងមុខ (សូមមើលផងដែរ ការផ្តល់ជូនជាសកលនៃការសង្គ្រោះ; Apokatastasis: តើព្រះអាចសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់ក្នុងគ្រា គម្ពីររាប់រយបង្ហាញពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ)។

គ្រិស្តបរិស័ទ ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក?

គោលបំណងរបស់អ្នកនៅក្នុងជីវិតនេះគឺដើម្បីកសាងតួអង្គ ដូច្នោះអ្នកអាចបង្កើនសក្តានុពលរបស់អ្នក និងបង្កើនចំនួនកាន់តែច្រើនដែលអ្នកអាចកែលម្អភាពអស់កល្បជានិច្ច។

ព្រះបានបង្កើតអ្នក ដូច្នោះអ្នកនឹងអាចប្រើទេពកោសល្យពិសេសរបស់អ្នក (ម៉ាថាយ 25:14-23; លូកា 19:11-19) ដើម្បីផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់ ដើម្បីធ្វើឲ្យភាពអស់កល្បជានិច្ច!

នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។

នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះបានបង្កើតអ្នក។

ការបន្តសាសនាចក្រនៃព្រះ

ការិយាល័យសហរដ្ឋអាមេរិកនៃព្រះវិហារបន្តនៃព្រះមានទីតាំងនៅ: 1036 វ. មហាវិថី, ឆ្នេរ, កាលីហ្វ័រញ៉ា, 93433 សហរដ្ឋអាមេរិក។ យើងមានអ្នកគាំទ្រនៅជុំវិញពិភពលោក និងនៅគ្រប់ទ្វីបដែលមានមនុស្សរស់នៅ (គ្រប់ទ្វីបលើកលែងតែអង់តាក់ទិក)។

ព័ត៌មានគេហទំព័របន្តនៃសាសនាចក្រនៃព្រះ

- CCOG.ORG** គេហទំព័រសំខាន់សម្រាប់សាសនាចក្របន្តនៃព្រះ ដែលមានតំណភ្ជាប់ទៅអក្សរសិល្ប៍ជា 100 ភាសា។
- CCOG.ASIA** គេហទំព័រផ្ដោតលើអាស៊ី ដែលមានភាសាអាស៊ីច្រើន។
- CCOG.IN** គេហទំព័រផ្ដោតលើប្រទេសឥណ្ឌា ដែលមានភាសាឥណ្ឌាមួយចំនួន។
- CCOG.EU** គេហទំព័រផ្ដោតលើអឺរ៉ុប ដែលមានភាសាអឺរ៉ុបច្រើន។
- CCOG.NZ** គេហទំព័រផ្ដោតលើប្រទេសនូវវ៉ែលសេឡង់។
- CCOGAFRICA.ORG** គេហទំព័រផ្ដោតលើទ្វីបអាហ្វ្រិក។
- CCOGCANADA.CA** គេហទំព័រផ្ដោតលើប្រទេសកាណាដា។
- CDLIDD.ES** នេះគឺជាគេហទំព័រភាសាអេស្ប៉ាញទាំងស្រុង។
- CG7.ORG** នេះគឺសំដៅទៅរកអ្នករក្សាថ្ងៃសប្បិទ ៧ថ្ងៃ។
- PNIND.PH** គេហទំព័រផ្ដោតលើប្រទេសហ្វីលីពីន ជាមួយនឹងភាសាភាហ្គាឡុកមួយចំនួន។

វិទ្យុ និងប៊ូស៊ីវីដេអូ យូធូប

- BIBLENEWSPROPHECY.NET** ព័ត៌មានព្រះគម្ពីរ ទំនាយតាមវិទ្យុអនឡាញ។
- Bible News Prophecy** ឆានែល។ ធម្មទាននៅលើ យូធូប, BitChute, ប្រាយយ៉ុង, រីមេអូ។
- CCOGAfrica** ឆានែល។ យូធូប និង BitChute សារវីដេអូពីអាហ្វ្រិក។
- CCOG Animations** សារដែលមានចលនានៅលើយូធូប BitChute ។
- ContinuingCOG & COGTube.** ធម្មទេសនា យូធូប និង ប៊ិកឈឺរី រៀងៗខ្លួន។

គេហទំព័រព័ត៌មាន និងប្រវត្តិសាស្ត្រ

- CHURCHHISTORYសៀវភៅ.COM** គេហទំព័រប្រវត្តិសាសនាចក្រ។
- COGWRITER.COM** គេហទំព័រព័ត៌មាន ប្រវត្តិ និងទំនាយ

(Back cover)

ព្រះគម្ពីរលាតត្រដាងនូវអាថ៌កំបាំងជាច្រើន។

ព្រះគម្ពីរប្រាប់អំពីអាថ៌កំបាំងដែលត្រូវបានរក្សាទុកជាសម្ងាត់ចាប់តាំងពីពិភពលោកបានចាប់ផ្តើម (រ៉ូម ១៦:២៥-២៧) ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបើកសម្តែងក្នុងគម្ពីរទំនាយ។—«ពាក្យនៃសេចក្តីពិត» (ធីម៉ូថេទី 2 2:១៥; យ៉ាកុប ១:១៨)។

ព្រះគម្ពីរសំដៅទៅលើអាថ៌កំបាំងជាច្រើន ដូចជាអាថ៌កំបាំងនៃនគរព្រះ (ម៉ាកុស ៤:១១) អាថ៌កំបាំងនៃព្រះគុណ (អេភេសូរ ៣:១-៥) អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីជំនឿ (១ធីម៉ូថេ ៣:៩) អាថ៌កំបាំង។ អំពីទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ (អេភេសូរ ៥:២៨-៣៣) អាថ៌កំបាំងនៃភាពគ្មានច្បាប់ (ថែស្លូឡូនីចទី 2 2:៧) អាថ៌កំបាំងនៃការរស់ឡើងវិញ (កូរិនថូសទី១ ១៥:៥១-៥៤) អាថ៌កំបាំងនៃព្រះគ្រីស្ទ (អេភេសូរ ៣:៤) អាថ៌កំបាំងនៃព្រះរូបិកា (កូរ៉ុន 2:2) អាថ៌កំបាំងនៃព្រះ (កូរ៉ុន 2:2; វិរណៈ ១០:៧) និងសូម្បីតែអាថ៌កំបាំងបាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ (វិរណៈ ១៧:៥)។

សៀវភៅ អាថ៌កំបាំងនៃផែនការរបស់ព្រះ៖ ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក? ពន្យល់តាមរយៈបទគម្ពីរ អាថ៌កំបាំងជាច្រើន និងជួយឆ្លើយសំណួរដូចជា៖

តើ 'ការនិមិត្តដ៍អស្ចារ្យ' គឺជាផែនការចុងក្រោយរបស់ព្រះឬ?

តើព្រះបានធ្វើឲ្យមនុស្សទៀងក្រងឬ?

ហេតុអ្វីបានជាមានទុក្ខ?

តើព្រះមានផែនការសម្រាប់អ្នកទេ?

តើព្រះមានផែនការសម្រាប់អ្នកដែលមិនមែនជាគ្រិស្តបរិស័ទទេ?

តើសេចក្តីស្រឡាញ់ទាក់ទងនឹងផែនការរបស់ព្រះយ៉ាងណា?

តើផែនការរបស់ព្រះសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ដែលនឹងឆ្លើយតបចំពោះទ្រង់ ដើម្បីអាចផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់តាមរបៀបពិសេសមួយ ដើម្បីធ្វើឱ្យភាពអស់កល្បជានិច្ចកាន់តែប្រសើរឡើងសម្រាប់ពួកគេផ្ទាល់ និងមនុស្សគ្រប់រូប?

បាទ អ្នកអាចដឹងថាហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្វីមួយ ហើយហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតអ្នក!